

કીમીઆ-એ-સઆદત

(હીન્દુસ્તાની અવલ.)

(ઉરદુ જ્ઞાન ગુજરાતી હરફમાં)

મુજા ઉરદુ ઉપરથી તથા કરી જ્ઞાપી અગત કતા

હાશમ મોહમદ કાલા.

૨૧૫૫૫૫૫.

આવૃત્તી પહેલી.

નકલ ૫૦૦

ધી “અમરસિંહ” પ્રી. પ્રેસમાં ;
પઠાણુ નુરખાન અમીરખાન વકીલ છાપી.
૬. લાલદરામ - અમદાવાદ.

કીમત ૧-૦-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૭૫૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ કાવિયા.પે રુચા.દળ

વિષય પૃથુ : ૫૨

કીમીઆ-એ-સઆદત

(હીસ્સાએ અવ્વલ.)

(ઉરદુ અખાન ગુજરાતી હરફમાં)

મુળ ઉરદુ ઉપરથી તૈયાર કરી છપાવી અગત કતાં

હાશમ મોહમદ કાલા.

૨૧૫૮૧૫૧૫.

આવૃત્તી પહેલી.

નકલ ૫૦૦

પ્રી “ અમરસિંહજી ” પ્રી. પ્રેસમાં
પદાબ્ધિ નુરખાન અમીરખાન વકીલે છાપી.
ડે. લાલદરવાજા - અમદાવાદ.

કીમત ૧-૦-૦

તઈયાર છે. — તઈયાર છે.

માત્ર થોડીજ નકલો શીલીક રહેવા સંભવ છે

માટે જલદી ખરીદ કરો.

ધરલામી ભાઈઓ માટે એક ઉમ્મદા તોહફો

રસુલે અરબી.

(રસુલે ખુદા હઝરત મોહમ્મદ સ.અ. વ. તું જીવન વૃત્તાંત પૃષ્ઠ ૩૯૫)

સોનેરી પાકું પુઠું ગ્લેઝ કાગળ રૂા. ૨-૮ ૦

જાદું પુઠું રક્ કાગળ રૂા. ૧-૮-૦

પોષ્ટેજ છુટું. મળવાનું ઠેકાણું.

મેનેજર,

પોલિટિકલ ભોમીઆ.

લાલ હરવાળા-અમદાવાદ.

દીબાચો.

પુજાના લાખો શુકરાના છે કે:- અખલાકે મોહમદી કીતાબ પ્રગટ થયા પાઠ તરતમાં આ બીજી કીમીઆએ સમ્પાદિત કીતાબ આમ ઇસ્લામી ખીરાદરોની સમક્ષ પ્રગટ કરવા હું ભાગ્યશાળી થયો છું.

કીમીઆએ સમ્પાદિત (ઉર્દુ) કીતાબ બહુ મોટી છે. અને તે અહીં સાથેજ પુરી કરવામાં ચાલુ મોંઘાદના સમયમાં બહુજ ખર્ચાલ થઇ પડે તેમ હોવાથી તેના હીસ્સા કરી છપાવવાનું નક્કી કરેલું છે અને ઉમેદ છે કે:-અમારા આ સાહસને ઇસ્લામી ખીરાદરો મદદગાર થશે.

ગુજરાત કાઠીઆવાડમાં મુસલમાનોને મોટો ભાગ ઉર્દુ જાણવાને કમનસીમ હોવાથી આવી મોખતબર કીતાબોને ગુજરાતી હરફોમાં છપાવવા અમે ઉમેદ રાખીએ છીએ કે જે ઉમેદ પાર પાડવા પુદાવંદ કરીમ અમેને તોશીક બક્ષે. આપ ઇસ્લામી ભાઈઓને પેહેલાં એજ વિનંતી કરીશું કે:- અમારા આ સાહસને પુગી વળવા માટે પોતાથી દરેક બનતી મદદ કરશે કે નેથી અમે આવાં બીજાં કામો કરવા પણ ભાગ્યશાળી થઇએ.

જે કે જે ખુશી ઉર્દુમાં હોય છે તે ગુજરાતીમાં લાવવી મુશ્કેલ છે. તોપણ અમારાથી બનતું કરવા અમે પ્રયત્ન કરવા છતાં કાંઈ ભૂલ જોવામાં આવે તો દરગુજર કરશો.

આકાફોની ચાલુ મદદે અમે ઈ. અ. બીજાં હીસ્સો પણ હુંકમાંજ બહાર પાડવા ઉમેદ રાખીએ છીએ.

રાણાવાવ.
એપ્રિલ ૧૯૧૮

}

ખાદમે કામ.
હાશમ મોહમદ કાલા.

તૈયાર છે !

તૈયાર છે !!

તૈયાર છે !!!

જલદી નામ નોંધાવો.

ઈસ્લામના મહાન સેનાધિપતિ

ખાલિદ-બિન-વલીદ રદી૦

જેમણે ઈસ્લામની એવી મહાન સેવા બજાવી છે

કે જેના પ્રતાપે તેમને સૈયુદ્ધાહ એટલે

ખુદાઈ તસવારનો.

મહાન મરતબો મળેલો છે. આ ઈસ્લામના મહાન
બહાદુર લડવૈયાના હાથ નીચે ઈસ્લામીઓએ કેવાં પરા-
ક્રમ કરી બતાવ્યાં છે તે જો જોવું હોય તો

આ તક જવા દેશો નહીં.

જોઈ કાગળ સોનેરી નામ સાથે પાકા પુઠાની કિતાબની
કીમત રૂ. ૯-૧૨-૦. પોસ્ટેજ અલગ.

લખો:—મેનેજર

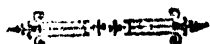
પોલિટિકલ ભોમીઓ.—અમદાવાદ

આગાઝે કીતાબ.

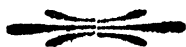
કીમીયાએ સઆદત.

ઉન્વાને મુસલમાની.

ખીસ્મીલ્લા હીરરહમાનીરહીમ.

સુખ્દાનઅલ્લાહ કયા ખુશરૂગી ઓર અઝમત હે ઉસ પાદશાહ અલસલ્ત-
તલાકકી જીસ્ને અપની તાઅત વ ધખાદતકી ખાતર જીન વ ઇન્સકો પેદા
કીયા ઓર ઇન્સાન ઝખફુલ ખુન્યાનકો અપની અમાનતકે ઉદાનેકી તાકતદી.
ખંદગીકો સર ખુલંદીકો સમખ હેરાયા. મેહનત કે દરખ્તે પુર સમર મોહખ્ખ-
તકો જલ્લહગર ફરમાયા. ન્યામતે ઓર રહમતે ઉસ્કી ખેહદ વ હીસાખ હે.
ન ઝખાનકા રોડ મકદુર કે હઝારમેરો એકકા શુકલી અદા કર સકે ન કલ-
મકી પેહ કુદરત કે ઉમ્મી હમ્દ કે દકતરો એક હર્ફબી લીખ સકે. ઉસ મુન-
ધમે હકાકીકી સારી ન્યામતોને ખેહતરીને ન્યામત, ધખાન વ ઇસ્લામ હે.
જો વસીલેસે રચુલે કમીમ સદલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વ સહાખેહી વ
સક્લીમકે ખદોહો મોયસ્સર હુક. હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તશ સલ્લલ્લાહો અલયહે
વ આલેહી વસલ્લીમ ઉસી રાશ્ત વ રહમતસે જો ખુદાકી સીદત હે મુતસીદ
હે. પસ જળ રહમતકા સમંદર હોતું તર્ફસે મોજ જન હો તો આમેયાને
ઉમ્મતકે દીલકા ખારીસ્તાન કયું ન રસકે ચગન હો.

ખુદાકે નામસે કરતાહું આગાઝ.
સખુન એસા જો હો, ગંજનહ પરદાઝ.
કે જીસમે શરઓ દીને મુસ્તશ હે.
તરીકે અસ્ફેયા વ અવધ્યા હે.
રહે જો દોલતે ઉકયાકા શયદા.
હો ઉસ્કો શોક ઇસ નુસ્ખેકા પયદા.

સચ્ચાઈથી એક બેશક કીમીયા છે.
 મોહમ્મદ ખીન મોહમ્મદને કહા છે.
 શબ્દે મેરાજ રહે પાક જુસ્કા.
 ક્લીમુસ્લાહસે ખાતે કીયા થા.
 હીખા કર અપની ઇમાની ફરાસત.
 કીયા અસખાત મજબુને વરાસત.
 ખુદાઈ રેહમત હિસ કાગીલ વક્ષીપર.
 કે આ જુસ્કા કદમ રાહે નખી પર.
 લીખા હીદામે મેને ફારસીસે.
 કે તા હોવે મુતાલીખ સેહલ ધસ્કે.
 હુઆએ ખેર દુક કીજીએ મોહીખમે.
 કે હુસને ખાતેમા રોઝીહો ગુઝકો.

ખીસ્મીદલાહ હીરરમા નીરહીમ.

અય અઝીઝ માલુમ કરકે ખુદાને આદમીકો ખેલ ઓર બાઝીકે લ્યે
 ખેલ નહીં કીયા. બલકે ભારી કામ ઉસ્કે દરપેશ હે. કયું કે અગર વોહ
 અઝલી નહિ હે બેશક અખતી હે. ઓર અગરચે ફિસ્કા બદન મદીસે બના હે
 પર ઉસ્કી રહકી હકીકત રખ્યાની હે. ઓર અગરચે ઉસ્કી તખીયતમે ચરીદે
 ઓર દરદિ ઓર શેતાનકી સીફત મીલી હે પર જળ્ય મેહનત ઓર રયાજત
 કરેગા, ઇસ આયુઝીસે પાક હોગા. ઓર હકતઆલાહકી દરગાહકી લ્યાકત
 હાંસીલ કરેગા. અસ્કુલુસ્સાદ્દીનીયે લેકે આલા હદલીયાન તક સમ ઇસીકે
 કામકા નશેખ વ ફરાજ હે. અસ્કુલુસ્સાદ્દીનીન ઇજ્કા એહ હેકે ચરંદુ ઓર
 દરીંદુ કા કામ આખ્યાર કરકે શેહવત વ ગઝબકે દામમે પડે. ઓર ઇસ્કા
 આલા હદલીયાન એહ હે કે ફરીસ્તોકે દરજેકો પોહોંચે. શેહવત ઓર નર-
 સાની ઓર ગઝબકે પંજેસે છુટે વય દોનોં ઇસ્કે કેદી હોં ઓર આપ ઇન્કા
 બાદશાહ બને જળ્ય ઇસ શાહીકો પોહોંચેગા ખુદાઈ દરગાહકી બંદગી હાસીલ
 કરેગા. એહ લ્યાકત મલાઈકકી સીફત હે ઓર ઇન્સાનકા દરજએ કમાલ
 ઇસીમે હે ઓર જળ્ય ઇસ્કો હક સુખદાનકુ તઆલાકે જમાલકી લગઝત
 હાસીલ હો, એકદમ ઇસ્કે ખીન દેખે ન રેહ સકેગા ઓર મુશાહેદહ જમાલે
 બારીકા ઉસ્કી ખેલીસ્ત હોગી. ઓર વોહ ખેલીસ્ત જુસ્મે આંખ ઓર સર્મકી
 જળ્ય ઓર શીકમકો મન્દેઅત હે, ઇસ્કે પાસ નાચીઝ નઝર આવેગી ઓર
 જળ્ય ઇખ્તેદાએ પેદાયશમે આદમીકો જાત તુકસાન વ એખસે ભરીહે જળ્ય
 તક મુબ્તહિદહ વ રીયાજત ન કરેગા દરજએ કમાલકો હરગીઝ ન પોહોંચેગા.

ઓર જેસી વોહ કીમીયા ને તાંબે ઓર પીતલકો પાક કરકે ઝર ખાલીસ
 બનાવેતી હે દુસ્વાર હે હરએકકો હાસીલ નહિ ઇસી તરહ ચેહ કીમીયા ને
 આદમીકો હેવાનીયતસે મલક કે દરનેકો પોહચાકે હમેશાકો નેકમખતીસે
 બેહરામન્દ કરે આસાન નહિ ઓર હર કોઈ નહિ જનતા.
 ઓર મકસુદ ઇસ કીતાબસે ઇસ કીમીયાકી તરકીબકા બ્યાન હે જીસ્કો
 શીલ્વાકે કીમીયાએ સઆદતે અબદી કેહ સકતે હે. ઇસી લેહાઝસે મેને ઇસ
 કીતાબકા નામ કીમીયાએ સઆદત રખા. ઇસીકો કીમીયા કહીએ કયું કે તાંબે
 ઓર સોનેમેં ઝરદી ઓર રંગતકે સિવાએ ઓર કુછ તશવત નહિ ઓર
 ઇસ કીમીયાકા નતીજા ચેહી હે કે આદમી દુન્યામેં એશ વ અશરત કરે
 રંગરત્યાં (એશ વ અશરત) મનાવે. દુન્યાકી બેવશાઈ ઓર ઉસ્કી દોલતકી
 નાપાયદારી ખુબ જાહેર હે. શીર સીદ્દાતે બહાઈમ ઓર સીદ્દાતે મલાઈકમેં
 ઇતના રક્ત હે જેમે જમીનમે આસમાન તક ઓર નતીજા ઇસ કીમીયાકા
 વોહ દાએમી સઆદત હે જીસે ઇન્તેહા નહિ ઓર ઉસ્કી ન્યામતેં બેહદ વ
 નીહાયત હે ઓર ઇસ ન્યામત વ દોલતકો કબી ઝવાલ નહિ. પસ શીલ્વાકે
 ચેહી કીતાબ કીમીયા હે ઓર દુસરી કીમીયા રક્ત નામકી હે. કેસ્લ
 માલુમ કીજીએ કે જીસ્તરહ હર ખુદયાકે ખજાનેમેં કીમીયાએ ઝર નહિ
 રેહતી બલકે બાદશાહું ઓર અમીરુંકે ખજાનેમેં રેહતી હે ઇસી તરહ સઆ
 દતે અબદીકી કીમીયા બી હર કહીં ન મીલેગી બલકે સિવાએ ખજાનએ
 ઇલાહીકે ઇસ્કે ન પાવે. ઓર ખુદાકા ખજાના આસમાનપર ફરીસ્તે ઓર
 જમીનપર પેગંબરુંકે દીલ હે શીર જીસ્ને ઇસ કીમીયાકો સિવાએ દરગાહે
 રચકે ઓર કહીં દુદેગા, ગુમરાહ હે ઓર આબેદલ અમ ઇસ્કા કામ દગા
 હોગા ઓર નતીજા ઇસ્કે અમલકા ગુમાન વ પીંદાર હોગા. ઓર કયામત
 કે દીન ઉસ્કા ઇશ્લાસ જાહીર હોગા ઓર બગલ ઉસ્કા ખુલ જાવેગા ઓર
 ઇસ્કા પીંદાર બર ગલત ફાલ હોગા. ઇસ્કો કહેંગે, (આયતકા તરજુમા)
 બોલા હુમને તુઝપરકો તેરા પરદહ શીર નઝર તેરી આજ તેજ
 હે. ઓર ખુદાકી મહેરબાન્યુંસે એક મહેરબાની ચેહ હે કે એક લાખ ચો
 ખીસ હજાર પેગંબરુંકો બહોઈકી તરહ ઇસ્લેબેજા કે ઇસ કીમીયા દાનુસ્ખા
 બલાઈકકો સીખલાવે ઓર ઉન્સે કહે કે ગોહરે દીલકો રચાઈતકે બોતેમે
 કીસ તરહ રખીએ ઓર ખુરે અખલાકો જીસે દીલ મેલા હોતા હે કીસ
 તરહ સાફ કીજીએ ઓર અખલાકે પસંદીદા કીસતોરસે હાસલ કીજીએ. ઇસી
 વાસ્તે હકતઆલાને જેસી બાદશાહી ઓર ખુઝુરગી ઓર પાકીસે અપની
 તારીફ કી હે અંગ્યાકે લેજનેસે લીં આપ અપની સના કી હે ઓર મીન્નત
 રખા. (આયતકા તરજુમા) અદલાહકી પાકી બોલતા હે જે કુછ હે

આસમાનું ઓર જમીનમેં બાદશાહ પાકજાત ઝખરદસ્ત હે હીક-
મતવાલા વોહી હે. જુસ્ને ઉઠાયા અનપદુંમેં એક રસુલ ઇન્હીમેં ધ
પહતા ઇનપાસ ઇસકી આયતેં ઓર ઇનકો સંવારતા ઓર
સીખાતા કીતાબ ઓર અકલમંદી ઓર ઉસસે પેહલે પડેથે વોહ
સરીહ બુલાવેમેં ઇસ્કે માને ચેહ હેં કે જુરે જુરે અખલાક જે જનવંડી
સીરત હે ઇન્સે પાક ઇરે ચોઅલ્લે મોહુમુલ કીતાબ વલ હીકમત સે
મુરાદ ચેહ હેં કે ફરીશ્તોંકી હકીકતકા લીખાસ ઇન્હેં પેહનાવે ઓર ઇસ
કીમીયાસે ગર્જ ચેહ હેં કે આદમી એસી ચીઝસે જે ઇસ્કે લાયક ન હો
યાની સીધાત તુક્સાનસે પાક હો ઓર ઉસ ચીઝસે જે ઇસ્કે ઝેખાહેં યાની
સીધાતે કમાલસે આરાસ્તા હો ઓર અસલ ઇસ કીમીયાકી ચેહ હેં કે
ખીલકુલ દુન્યાસે મોંહ ફેરકે ખુદાય તઆલાકી તરફ મુતવજ્જેહ હોવે જેસાકે
પેહલે હજરત રીસાલત મઆબ સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વ સહાબેહી
વ સલ્લીમકો તાલીમ કીયા ઓર બોલા ઓર પઠ નામ અપને રખકા
ઓર જુઠ જા ઉસ્કી તરફ સખસે અલગ હોકર કે માને ચેહ હેં કે
તમામ ચીઝોંસે કતેઅ ઇલાકા કરકે બજમીએ ખુશુહ અપને તખ ખુદાય
તઆલાકે તફવીજ કરે બયાન મુજમ્મીલ ઇસ કીમીયાકા ચેહી હે ઓર તફસીલ
કરકી દરાઝ હેં પર ઉસ્કે ઉનવાન ચાર ચીઝોંકી પેહચાનત પર મુસ્તમીલ હેં
ઓર ઉસ્કે અરકાન ચાર કીસ્મકે મોઆમલે હેં ઓર દર રકનકી દસ ફસલેં હેં
પેહલા ઉનવાન ચેહ હય કે ઇન્સાન અપને તખ પેહચાને, દુસરા ઉનવાન
ચેહ હેં કે ખુદાકો પેહચાને. ત્રીસરા ઉનવાન ચેહ કે દુન્યાકી હકીકત
માલુમ કરે. ચોથા ઉનવાન ચેહ કે આબેરતકી હકીકત જાને ઓર ઇન
ચાર ચીઝકા જાનના શીલ હકીકત ઉનવાને મુસલમાની હેં પર મોઆમીલાત
મુસલમાનીકે અરકાન ચાર હેં. દો જાહીરસે ઇલાકા રખતે હેં ઓર દો
ખાતીનસે, જાહીરસે જે મુતઅલ્લીક હેં ઉન્સે રકને અવ્વલ બજલાના
ખુદાકે હુકમકા હેં ઇસ્કો ઇલાકાત કેહતે હેં દુસરા રકન નીગાહ રખના
અદબકા હેં હરકાત વ સકનાત વ મદશતમેં ઉસ્કો મોઆમીલાત કેહતે હેં
ઓર દો રકનસે જે ખાતીનસે ઇલાકા રખતે હેં પેહલા રકન પાક કરના
દીવાકા હેં અખલાકે નાપસંદીદાસે જેસા ઓગ ગુસ્સા. ખુબ્લ, ઓર હસદ ઓર
કપટ ઓર તદખ્ખુર વ નખ્ખત, એસી જુરી અખલાકકો હલાક ઓર તખાદ
કરનેવાલી ચીઝેં કેહતે હેં કયું કે ચેહ આદમીકા ખરાબીકા સખબ હોતે હેં
ઓર દુસરા રકન સંવારના હેં દીલકા અખલાકે પસંદીદાસે જેસે સખ
ઓર શુક ઓર મોદબ્બાત ઓર રઝા વ તાવકુલ ઇન્કો ખલાસી વ નીજત
દેતેવાલી ચીઝેં કેહતે હેં.

ફેરીશ્તે અરકાન.

૧ પહેલાં રૂકન જે ઇબ્રાહીમકે બ્યાનમેં હે ઇસ્કી દસ અસલેં હેં.

પહેલી અસ્લ એતેકાદે અહલે સુન્નતકે બ્યાનમેં.
 દુસરી અસ્લ તલખે ઇદમકે બ્યાનમેં,
 તીસરી અસ્લ તહારતકે બ્યાનમેં.
 ચોથી અસ્લ નમાઝકે બ્યાનમેં.
 પાંચવી અસ્લ ઝકાતકે બ્યાનમેં.
 છઠી અસ્લ રોઝેકે બ્યાનમેં.
 સાતવીં : અસ્લ હજકે બ્યાનમેં
 આઠવીં અસ્લ તીલાવતે કુરઆનકે બ્યાનમેં.
 નવીં અસ્લ ઝીક ઓર દોઆકે બ્યાનમેં.
 દસવીં અસ્લ તરતીખે ઓરાદકે બ્યાનમેં

(૨) દુસરા રૂકન આદાખે મોઆમલાતકે બ્યાનમેં ઉસ્કી
 દસ અસલેં હેં.

પહેલી અસ્લ ખાના ખાનેકે આદાખકે બ્યાનમેં.
 દુસરી અસ્લ આદાખે નીકાહકે બ્યાનમેં.
 તીસરી અસ્લ આદાખે ફતખકે બ્યાનમેં.
 ચોથી અસ્લ તલખે હલાલકે બ્યાનમેં.
 પાંચવી અસ્લ આદાખે સોદખતકે બ્યાનમેં.
 છઠી અસ્લ આદાખે ટિઝલતકે બ્યાનમેં.
 સાતવીં અસ્લ આદાખે સફરકે બ્યાનમેં.
 આઠવીં અસ્લ આદાખે સમા વ વજ્જકે બ્યાનમેં.
 નવીં અસ્લ આદાખે અમ્ર માઝક વનેહી મુનકરકે બ્યાનમેં
 દસવીં અસ્લ રમિત પરવરી ઓર પ્રાદશાહીકે બ્યાનમેં.

(૩) તીસરા રૂકન મોહલેકાતકે બ્યાનમેં ઉસ્કી દસ અસલેં હેં.

પહેલી અસ્લ રીયાઝતે નફસકે બ્યાનમેં
 દુસરી અસ્લ ઇલાજે શેહવત વશીકમ વ ધૂઝકે બ્યાનમેં
 તીસરી અસ્લ ઇલાજે હીરસ સુખનકે બ્યાનમેં.
 ચોથી અસ્લ ઇલાજે ખરમ વ હસકે બ્યાનમેં

પાંચવીં અરસ ધલાજો દોસ્તીએ દુન્યાકે બયાનમેં
છઠી અરસ ધલાજો દોસ્તીએ માલકે બયાનમેં
સાતવીં અરસ ધલાજો જાહ વ હશમત કે બયાનમેં
આઠવીં અરસ ધલાજો રીયા વ નીકાકે બયાનમેં
નવીં અરસ ધલાજો કીધ વ નખવતકે બયાનમેં
દસવીં અરસ ધલાજો ગુરર વ ગફલતકે બયાનમેં

(૪) ચોથા રૂકન ખલાસી ઓર નીજત દેનેવાલી ચીઝોંકે

બયાનમેં ઉસ્કી દસ અસલોં હેં.

પહેલી અરસ તોબહકે બયાનમેં.
દુસરી અરસ શુક વ સખકે બયાનમેં.
તીસરી અરસ ખોદ વ રીજકે બયાનમેં.
ચોથી અરસ દરવેશી વ ઝહેદાકે બયાનમેં.
પાંચવીં અરસ સીદક વ ધખ્લાસકે બયાનમેં
છઠી અરસ મોહાસેમે ઓર મોરાકેમેકે બયાનમેં.
સાતવીં અરસ તરકુરકે બયાનમેં.
આઠવીં અરસ તવહીદ વ તવફલકે બયાનમેં
નવીં અરસ મોદખ્ખત વ ઇસ્કે ધલાલીકે બયાનમેં.
દસવીં અરસ યાદે મર્ગ ઓર ઉસ્કે અહવાલકે બયાનમેં.

અર્થાંતે કીમીયાએ સઆદતકી ફેદરીસ્ત ચેલી હેં.

ઈમામ (રહિમતુલ્લાહ) ને કહાઈં કે ઇસ કીતાબમેં ચાર દિનવાન
ઓર ચાલીસ અસલકી શરેહ સાફ સાફ બયાન કીયે હેં. તા અવામ ઇસ્કો
સમજે અગર કીસીકો તેદકીકે વતદકીકકા ઝાક હો તો હમારી અરખી કીતાબ કી
તરફ જોસે અહયાએ હિલુમુદીન ઓર કીતાબ જવાહીરે ફરઆન વગેરહ તસા-
નીફકી તરફ રજુ કરે યાજે ખીરાદરુનને ઇસ્તેમાસ કીયા થા કે ફારસીમેં
ચેહ કીતાબ લીખી જાવે હકતઅલા ઉન્કી ઓર મેરી નીયતકો રીયા વ ગર્જમેં
પાક કરે. હિમેદ ખુદાકી રેહમતમેં ચેહ હે કે ખતાસે મુઝે બયાવે ઓર તોશીક
ખેરકી બખ્શો ઓર જો કુછ ખાત ઝખાનમેં કહી જાવે ઉસ્પર અમલ કરું
કયું કે વોડ કોલ જો બેઅમલ હો રામગાં ઓર મુજબમેં વખાસે આખેરત
હે. પનાહ માંગતે હેં હમ નઝદીક ખુદાયતઅલાકે ઉસ્કે યાને જો
અમલ કે મુજબમેં વખાસે આખેરત હે. હકતઆલા હમકો તોશીકે અમલ
ઓર કોલકી દેવે. આગાજે કીતાબ દિનાને મુસલમાનીકે

ગયાનમેં ઝોર વય ચાર હેં. ઉંવાને અવ્વલ અપને તર્થ પેહચાનેકે
 ગયાનમેં માલુમ કીજીએ કે ખુદાકી મારફતકી કુંજી ચેલ હેં કે આદમી અપને
 નફસકો પેહચાને ધરિી વાસ્તે કહે હેં. “જીસ્ને અપને નફસકો પેહચાના
 તેહકીક અપને પરવર દીગારકો પેહચાના” ઇસ્લમે ખુદાયતઆલાને ફરમાયા
 હે “અપની નીશાન્યાં જહાંમેં ઝોર ઉનકે નફસમેં ઉનકો હમ ખતાતે હેં
 તેહકીકતે હક ઉનપર આશકારા હો.” અય અઝીઝ તમામ અસ્થાએ
 કાએનાતમેં કોઈ ચીજ તેરેસે નઝદીકતર તુઝસે નહિ ફીર જય તુ અપને
 તર્થ ન પેહચાનેગા દુસરેકો કીસ્તરહ પેહચાનેગા શાયદ તુ કહેગા કે મેં
 અપને તથ પેહચાનતાહું પુર ગલત બોલતા હે. કયું કે એરી પેહચાનત
 મારફત હકકી કુંજી ન હો સકેગી જનવરબી અપને તર્થ યું પેહચાનતે હેં
 જેસા તુ અપના સર ઝોર મુંહ ઝોર હાથ ઝોર પાડિ ઝોર ગોસ્ત જહેર
 પેહચાન લીઆ હે ઝોર ખાતીનકા હાલ ઇતના જનતા હે કે જય બૂક લગી
 રોટી ખાતા હે ઝોર જય ગુસ્સા ચઢ આવે કીસી પર ગીરતા હે ઝોર
 જય શેહવત માલીય હો નીકાહ કરતા હે. સય જનવર ઇસ ખાતમેં તેરે
 સાથ જરાજર હેં પસ તુઝે લાઝીમ હે કે અપની અસલ હકીકત હુંદે કે
 તુ કયા શય હેં ઝોર કહાંસે આયા કીધર :જવેગા ઝોર ઇસ મુકામમેં
 કીસ લીયે આયા ? ઝોર તુઝે યહાં કદાયકો ફૂલાય હેં ? તેરી નેકઅખ્તી
 કયા હે; ઝોર કીસ ચીજમેં હે ? ઝોર તેરી ખદઅખ્તી કયા હે
 ઝોર કીસ ચીજમેં હે ? ઝોર ચેલ સીફતેં જો તેરે ખાતીનમેં
 જમા કીયે હેં ખાજી સીફતે જનવરકી ઝોર ખાઝી ફરીદુકી ઝોર ખાઝી
 શયાતીનકી ઝોર ખાઝી સીફતેં શરીસ્તુકી હેં તો ઇન તમામમેંસે કોર્ન હે
 ઝોર વોહ કયા હે જો તેરે જોહરકી હકીકત હો. ઝોર દુસરી સીફતેં
 અજનબી ઝોર આરેયતી હેં જય તક તુ ઇસ્ખાતકો ન પેહચાને અપની
 સખ્આદતકો ન હુંદે સકેગા. ઉન મખલુકાતમેં હર એકકી ગીઝા ઝોર સખ્આ-
 દત કુજી ઝોર હે મસલન જનવરકી ગીઝા ઝોર ઉસ્કી સખ્આદત ખાના
 ઝોર સોના ઝોર જમાઅ કરતા હે અગર તુ બી જનવર હે તો કોશીશ કર
 કે રાત દીન ખાવે ઝોર શેહવત પરસ્તી કરે ઝોર ફરીદુકી ગીઝા ઝોર
 ઉન્કી સખ્આદત ફાડના ઝોર માર હાલના ઝોર ગુસા કરના હે ઝોર સ્ખાતીન
 કી ગીઝા શીતના અગેજી ઝોર મકર હે અગર તુબી ઉન્મેં દાખલ હે ઉન્કે
 ધધેમેં રહા કરતા અપની રાહત વ સખ્આદત હાસીલ કરે શરીસ્તોકી ગીઝા
 ઝોર ઉન્કી સખ્આદત જમાલે હકકા મોશાહેદહ હે. વય હીસ વ ગઝબ
 ઝોર જનવર ઝોર ફરીદોકી સીફતુમેં બરી હે અગર ફરીસ્તેકા જોહર

રખતા હે ઇસ્ખાતકી કાશીશ કર કે હકતઆલાકો પેહચાને ઝોર ઉસ્કે જ-
માલકે મુશાહેદેસે બેહરામન્દ હોવે. શેહવત વ ગઝમકે પંજેસે છુટે ઝોર ઇસ
ખાતકી જુસ્તજુ કરે ઝોર જાને કે યેહ સીફતે જાનવર ઝોર દરીદીકી તુઝમે
કીસ્લે પેદા કી હે ઝોર ઇન્કો કયા ઇસ્લે બનાએ હે કે વ તુઝે અસીર
કરે ઝોર અપની ખીદમતમે રખે ઝોર રાતદીન મેહનત લેં યા તુ ઇન્કો
અસીર કરે. ઝોર ઇસ સફરમે જે તુઝે દગ પેશ હે ઉન્કો તુ ખારખરદાર કરે
ઝોર એકસે સવારી બનાવે ઝોર દુસરેસે હથીઆર. ઝોર કંઈ દીન જે ઇસ
મનઝીલમે રેહતા હે ઇન્કો કામમે લગાવે. તા અપની સઆદતકા ખીજ ઇન્કી
મદદસે બોવે ઝોર જખ સઆદતકા તુખમ પાયા ઇન્કો અપની રાનકે નીચે
લાયા ઝોર અપની સઆદતકે મુકામમે આન પોહોંચા. ખવાસ ઇસ મુકા-
મકો દરગાહે ઇલાહી કેહતે હે ઝોર અવામકે પાસ મુરાદ ઇસસે જાનત
હે ઝોર યેહ તમામ ખાતે પેહચાનના તુઝે ઝૂંઝર હે તા અપની મારફત
કુછ એક તુઝે હાસીલ હો. જસને ઇસ્ખાતકો ન જાનેગા રાહે દીનકે
પોસ્ત ઝોર છીલકેકો પાયા પર હકીકત ઝોર મગઝસે બેખબર રહા.
ફરસલ અય અઝીઝ અપની પેહચાનત ચાહતા હે તો માલુમ કરકે તુઝે
દો ચીજસે બનાએ હે એકતો યેહ કાલેખ જાહેરી જસ્કો તન કેહતે હે
ઇસ્કો જાહીરકી આંખસે દેખ સકતે હે દુસરી ચીઝ માનીએ ખાતીન હે
જસ્કો નફસ ઝોર જાન ઝોર દીલ કેહતે હે ઇસ્કો ખાતીનકી નજરસે
પેહચાન સકતે હે ચસ્મે જાહીરસે દેખ નહિ સકતે ઝોર તેરી હકીકત વોહ
માનીએ ખાતીન હે ઝોર જે ચીજ ઉસ્કે ખબર હે સખ ઉસ્કી તાખે ઝોર
સીપાહ ઝોર ખીદમત ગુજર હે હમ ઇસ હકીકતકા નામ દીલ રખેઝે ઝોર
જખ દીલકા અહવાલ કહીંજે તો માલુમ કરકે વોહી હકીકત હમારા મકસુદ
હે કબુ ઇસ્કો રહ કેહતે હે ઝોર કબી નફસ ઝોર હમારા ઇરાદહ ઇસ
દીલસે વોહ જોસ્તકા દુકદા નહિ કે સીનેમે ખાઇ તરફ રખે હે કે ઇસ્કો
કુછ મરતબહ નહિ જાનવર ઝોર મુરદોંકાબી હાસીલ હે ઝોર જાહીરકી
આંખસે ઇસ્કો દેખ સકતે હે ઝોર જે ચીઝ ઇસ આંખકો નજર આતી હે
ઉસ આલમકી હે જસ્કો આલમે શહાદત કહેતે હે ઝોર દીલકી હકીકત
ઇસ આલમસે ઇલાકા નહિ રખતી બલકે ઇસ આલમમે મુસાફર આઇ હે
ઝોર વોહ જોસ્ત જાહીર ઉસ્કા મુરકબ હે ઝોર બદનકે આઝા સખ ઉસ્કે
ખાદામ હે ઝોર વોહ સારે બદનકી બાદશાહ હે ખુદાકી મારફત ઝોર ઉસ્કે
જમાલકા મુશાહેદહ ઉસકી સીફત હે. તકલીફ શરખ ઉસીપર ઝોર ખીતાબ
ઉસીકે સાથ ઝોર અઝાબ ઉસી પર હે. સઆદત ઝોર શકાવતે અસલી

ਭਲੀਸੇ ਭਲਾਈ ਰਖੀ ਹੋ ਐਰ ਯਦਨ ਉਨ ਸਭ ਚੀਜ਼ੇਮੇਂ ਉਸਕਾ ਤਾਪੇ ਹੋ
ਉਸਕੀ ਹਕੀਕਤ ਐਰ ਸੀਖਾਤਕੀ ਮਾਰੇਸ਼ਤ, ਮਾਰੇਸ਼ਤੇ ਹਕੀਕੀ ਫੁੰਭੁ ਫੋਗੀ ਐਸੀ
ਕੋਸ਼ੀਸ਼ ਕਰੇ ਤੁ ਖੁਸ਼ੀ ਪੇਛਾਨੇ ਕੇ ਵੇਲੇ ਐਕ ਗੋਫਰ ਮੇਸ਼ ਕੀਮਤ ਹੋ ਐਰ
ਗੋਫਰ ਮਲਾਯਕੀ ਹੁਸਸੇ ਹੋ ਐਰ ਉਸਕਾ ਅਸਲੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਰਗਾਹੇ ਉਲੁਵਈਯਤ
ਹੋ; ਵਹੀਸੇ ਆਖ ਹੋ ਐਰ ਫ਼ੌਰ ਵਹੀਂ ਜਵੇਗੀ; ਐਰ ਧਰਾਂ ਮੁਸ਼ਹਿਰਤਮੇਂ ਤੀਜਰਤ
ਐਰ ਅਰਾਅਤਕੀ ਆਤੀਰ ਆਖ. ਮੀਆਦ ਤੀਜਰਤ ਐਰ ਅਰਾਅਤਕੇ ਮਾਨੇ
ਤੁਝੇ ਮਾਲੁਮ ਹੋਵੇਗੇ. ਫ਼ੁਲਦ ਅਧ ਅਜੀਝ ਮਾਲੁਮ ਕਰੇ ਦੀਲਕੀ ਹਕੀਕਤ
ਤੁ ਨ ਪੇਛਾਨੇਗਾ ਜਯਾਤਕ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁਸ਼ੀਸੇਂ ਖੁਸ਼ਰਦਾਰ ਨ ਹੋ। ਪਸ
ਖੁਸ਼ੀ ਹਕੀਕਤਕੀ ਪੇਛਾਨਾ ਕੇ ਦੀਲ ਕਧਾ ਰਾਧ ਹੋ ਧੀਰ ਉਸਕੇ ਲਸ਼ਕਰਕੇ ਪੇਛਾਨਾ
ਧੀਰ ਉਸਕੇ ਖੁਲਾਏਕਾ ਜੋ ਉਸ ਲਸ਼ਕਰਕੇ ਸਾਥ ਹੋ ਧੀਰ ਉਸਕੀ ਸੀਸ਼ਤ ਪੇਛਾਨਾ ਕੇ
ਘੁਫ਼ਾਈ ਮਾਰੇਸ਼ਤ ਖੁਸ਼ੀ ਫ਼ੀਸ਼ਤਰਹੁ ਫ਼ਾਸੀਲ ਫ਼ੋਤੀ ਹੋ ਐਰ ਖੁਸ਼ੀ ਮਾਰੇਸ਼ਤਸੇ ਫ਼ੀਸ਼
ਤਰਹੁ ਅਪਨੀ ਸਆਦਤਕੀ ਪੋਛੋਂਯਤਾ ਹੋ ਐਰ ਹਰਐਕਕਾ ਖੁਸ਼ਾਨ ਮਸ਼ਕੂਰ ਹੋਗਾ।
ਫੇਕੀਨ ਦੀਲਕੀ ਹੁਸ਼ੀ ਜਾਦੀਰ ਹੋ ਕੇ ਆਦਮੀਕੀ ਅਪਨੀ ਹੁਸ਼ੀਸੇਂ ਕੁਝ ਸ਼ਕ ਨਹਿ ਫ਼ਧ
ਐਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਫ਼ਾਵੀਯੇ ਅਫ਼ੋਰੇਸੇ ਨਹਿ ਹੋ ਕਧੁਕੇ ਮੁਸ਼ਹਿਰਕੀ ਤਨ
ਹੋ ਐਰ ਜਨ ਨਹਿ ਹੋ ਐਰ ਫ਼ਮਾਰਾ ਫ਼ਰਾਫ਼ ਖੁਸ਼ ਦੀਲਸੇਂ ਫ਼ੁਲਦੀ ਹਕੀਕਤ ਹੋ
ਐਰ ਜਯ ਪੇਛੁ ਫ਼ੁਲਦ ਨ ਰਹੇ ਤਨ ਮੁਸ਼ਰਦਾਰ ਹੋ ਅਗਰ ਕੋਫ਼ੀ ਸ਼ਾਮਸ਼ ਆਖ ਘੁਫ਼
ਕਰੇ ਅਪਨੀ ਹੁਸ਼ੀਕੀ ਭੂਲੇ ਐਰ ਆਸਮਾਨ ਵ ਅਮੀਨਕੀ ਐਰ ਹਰਐਕ ਸ਼ਯਕੀ
ਉਸੇਂ ਆਖਸੇ ਫ਼ੇਖ ਸਕਤੇ ਹੋ ਭੂਲੇ ਫ਼ਨੋਝ ਅਪਨੀ ਹੁਸ਼ੀਕੀ ਘੀਝ ਭੁਰ ਪੇਛਾਨਾ-
ਤਾ ਹੋ ਐਰ ਖੁਸ਼ੀ ਅਪਨੀ ਖੁਸ਼ਰ ਹੋ ਅਗਰਯੇ ਤਨ ਐਰ ਜਮੀਨ ਵ ਆਸਮਾਨ
ਐਰ ਹਰਐਕ ਚੀਜ਼ਸੇਂ ਜੰ ਖੁਸ਼ੀਸੇਂ ਹੋ ਖੁਸ਼ਰ ਹੋ ਜਯ ਕੋਫ਼ੀ ਸ਼ਾਮਸ਼ ਖੁਸ਼ੀ
ਆਤਮੇਂ ਖੁਸ਼ ਗੋਰ ਕਰੇਗਾ ਆਖੇਰਤਕੀ ਹਕੀਕਤ ਪੇਛਾਨੇ ਐਰ ਜਨੇਗਾ ਕੇ
ਜਯ ਤਨ ਉਸੇਂ ਫ਼ੀਨ ਕੇ ਵੇਲੇ ਕਾਧਮ ਰਹੇਗਾ. ਐਰ ਧਨਾ ਨ ਹੋਗਾ ਫ਼ੁਲਦ
ਦੀਲਕੀ ਹਕੀਕਤ ਐਰ ਉਸਕੀ ਸੀਖ਼ਤੇ ਆਸਕੀ ਤੇਫ਼ਕੀਕੇ ਆਖਮੇਂ ਸ਼ਰੀਅਤ ਰਖ਼ਸ਼ਤ
ਨਹਿ ਫ਼ਾਫ਼ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਸਤੇ ਜਯ ਲੋਗੀਨੇ ਫ਼ਜ਼ਰਤ ਰਸੁਲੁਲਾਹ ਸਵਲਲਾਹਿ ਅਲਯਹੇ
ਵਆਲੇਫ਼ੀ ਵਸਫ਼ਾਯੇਫ਼ੀ ਵ ਸਵਲੀਮਸੇਂ ਖੁਫ਼ਾ ਆਪ ਸ਼ਰਾਫ਼ ਨਹਿ ਫ਼ੀਯੇ ਧੁਨਾਂਯੇ ਫ਼ਕਤ-
ਆਲਾਨੇ ਸ਼ਰਮਾਯਾ ਹੋ “ਐਰ ਤੁਝੇਂ ਪ੍ਰਯੁਤ ਹੋ” ਫ਼ੁਲਦੋ ਤੁ ਕੇਲ ਰਹੁ ਹੋ ਮੇਰੇ ਰਯਕੇ
ਫ਼ੁਕਮਸੇਂ ” ਖੁਸ਼ੀਸੇਂ ਜਯਾਫ਼ ਫ਼ੇਫ਼ਨੇਫ਼ੀ ਰਖ਼ਸ਼ਤ ਨ ਮੀਲੀ ਕੇ ਰਹੁ ਅਝ ਜੁਮਲਯੇ
ਕਾਰਫ਼ਾਧ ਖੁਲਾਫ਼ੀ ਹੋ ਐਰ ਆਲਮੇਂ ਅਖ਼ਰਸੇਂ ਹੋ “ਅਲਾਫ਼ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋ
ਆਖ਼ਰੀਨਸ਼ ਐਰ ਅਖ਼ਰ ” ਆਲਮੇਂ ਘਲਕ ਜੁਫ਼ਾ ਹੋ ਐਰ ਆਲਮੇਂ ਅਖ਼ਰ
ਜੁਫ਼ਾ ਹੋ. ਵੇਲੇ ਚੀਝ ਉਸੇਂ ਪਧਮਾਖ਼ਸ਼ਿ ਐਰ ਮੀਕਦਾਰੇ ਕਮੀਯਤਕੀ ਫ਼ਖ਼ਲ ਹੋ।
ਉਸਕੇ ਆਲਮੇਂ ਘਲਕ ਫ਼ੇਫ਼ਨੇ ਹੋਂ ਕਧੁਕੇ ਫ਼ੁਗਤਮੇਂ ਘਲਕੇ ਮਾਨੇ ਤਕਦੀਰ ਹੋ ਐਰ
ਆਦਮੀਕੇ ਦੀਲਕੀ ਮੀਕਦਾਰ ਵ ਕਮੀਯਤ ਨਹਿ ਫ਼ਿਸ਼ਾਸਤੇ ਅਖ਼ੀਲੇ ਫ਼ਖ਼ਸੀਮ ਨਹਿ.

ઝોર અગર કીસમત પઝીર હોતા જામઝ થાકે ઉસ્કે એક જાનીખમે એક
 ચીઝકા જેહેલ ઝોર દુસરી જાનીખમે ઇસ ચીઝકા ઇલમલી હો તો એકલી
 હાલમે આલીમલી હોતા ઝોર જાલીલલી. ઝોર યેહ બાત મુશ્કીલ હે ઝોર
 બાવબુદ ઉસ્કેકે યેહ રૂહ કીસમત પઝીર નહિ ઝોર મીકદારકો ઇરમે દખ્લ
 નહિ, મખલુકહે ઝોર ખુદક પેદા કરનેકોલી કેહતે હે જેસા તકદીરકો કેહતે હે
 પસ ઇસ લીહાઝસે અઝબુમલએ આલમ ખલક હે ઝોર ઇસ દુસરે માનીકે
 લેહાઝસે આલમે અમુસે હે આલમે ખલકસે નહિ હે. કયુ'કે આલમે અમ
 ઉન અશ્યાકો કેહતેહે' જનમે પેમાયશ વ મીકદારકો દખ્લ નહો શીર જે લોગ
 કેહતે હે' કે રૂહ-કદીમ હે ગલત હે. ઝોર જે લોગ કેહતેહે' અરઝહે યેલી ગલત હે
 કયુ'કે અરઝ ખીઝઝાત કાયમ નહિ બલકે તાખે હે ઝોર આદમીકી જન અસ્લ હે
 ઝોર સારા બદન ઉસ્કા તાખે હે. ઇસ સુરતમે જન અર્ઝ કયુ'કર હોગા.
 ઝોર જે લોગ કેહતે હે' કે રૂહ જુસ્મ હે ગલત હે કયુ'કે જુસ્મ કીસમત પઝીર
 હોતા હે ઝોર જન કીસમત પઝીર નહિ હે. લેકીન દુસરી એક ચીઝ હે
 ઇસ્કોલી રૂહ કેહતે હે' વોહ કીસમત પઝીર હે પર વોહ રૂહ જનવરૂ'કા હે, યેહ
 રૂહ જુસ્કો હમ, દીલ કેહતે હે' ખુદાકી પેહચાનતકા મુકામ હે ઝોર જનવ-
 રૂ'કો યેહ હાસીલ નહિ યેહ રૂહ ન જુસ્મ હે ન અર્ઝ બલકે એક જેહર હે
 જોહર, ફરીસ્તોંકી માનીંદ ઇસ્કી હકીકતકા જનના દુસ્વાર હે, ઝોર ઉસ્કી
 શરેહ કરનેકી રખસત નહિ ઝોર ઇબતદાએ સુલુકમે ઇસ મારેફતકી હાજત
 નહિ. કે રાહે દીનમે પેહલે મુજહેદ્દલ વ રીયાઝત દરકાર હે જળ કીસીને મુજ-
 હેદ્દલ ઇસ્કી શતકે સાચ કરેગા ખુદ યેહ મારેફત કીસીસે સુનેકે બગેર ઇસ્કો
 હાસીલ હોગી. ઝોર યેહ મારેફત ઉસાહીદાયતમે દાખીલ હે જે હકતઆલાને
 કહા હે “ જે લોગ હમારે લીખે મુજહેદ્દલ કરેંગે અલ્પતા બતલાવેંગે હમ
 ઉન્કો અપની રાહે ઝોર જે શખ્સ હનોઝ મુજહેદ્દલ તમામ ન કીયા હો
 ઉસ્સે રૂહકી હકીકત બચાન કરની દુસ્ત નહિ. પર મુજહેદ્દલકે આગે
 દીલકે લશ્કરકો પેહચાનના ખુશ હે કયુ'કે જે શખ્સ દીલકે લશ્કરસે વાકીફ
 નહો જહાદ ન કર સકેગા, ફુસ્સ માલુમ કીજીએ કે તન દીલકી આદશાહત હે
 ઝોર ઇસ આદશાહતમે દીલકે લશ્કર મુખતલીફ હે' ઇબારત ઇસીસે હે ઝોર
 દીલકો આખેરતકી ખાતીર પેદા કીપે હે' ઝોર ઉસ્કા કામ જેહતરી આહના
 હે ઝોર ઉસ્કી સઆદત હક તઆલાકી મારેફત પર મોકુફ હે યેહ મારેફત
 મસ્તુઆતે હલાહીકી મારેફતસે હાસીલ હોગી ઝોર વોહ સારા જહાદ હે
 ઝોર અજામમે આલમકી મારેફત હવાસે જાહેરી ઝોર ખાતેનીસે હાસીલ
 હોગી. ઝોર ઉન હવાસકો તનકી હાજત હે પસ મારેફત સેદ હે ઝોર હવાસ

ઉત્તર કામ ઓર કાલીય ઉત્તર મરક્ય હે ઇસી વાસ્તે ઇસ્કો તન દરકાર હુવા
 ઓર તન મુરક્ય હે પાની ઓર મટી ઓર હરાત ઓર રતુપતમે, ઇસ્લીયે
 જઈ હુવા ઓર હલાકે ખતરમે પડા અંદરમે લુખ ઓર ખાસકે સખખ
 ઇસ્લીયે ખાને ઓર પાનીકી ઇસ્કો હાજત હુઈ. ઓર ખાલીરકો પાની ઓર
 આગ ઓર હમલએ દુશ્મનાં ઓર ફીદગાન વગેરેકે સખખ. ઇસ્લીયે ઇસ્કો
 લશ્કરકી હાજત હુઈ એક લશ્કર જાહીરકા હે જેસે હાથ પાકિ. દુસરા ખાતી-
 નકા જેસે ગુસ્સા ઓર શેહવત. ઓર જમ અન દેખે ગીઝાકા હુંદના ઓર
 અનદેખે દુશ્મનકા દે કરના મુમકીન નહિ હે. ઇસ્કો અવરાકાતકી હાજત હુઈ
 ખાજે ઇન્મે જાહેરી હે જેસે પાંચ હવાસ:-યાને આંખ ઓર નાક ઓર
 કાન ઓર ઝાંઝ ઓર લમસ યાને ચખના ઓર છીના ઓર ખાજે ખાતેની હે
 ઓર વય પાંચ હે મેહલ ઉતકા દીમાગ હે જેસા કુવતે મોત મુતખીલહ ઓર
 કુવતે મુતશકરેહ ઓર કુવતે હાફેઝહ ઓર કુવતે મુનઝકરેહ ઓર
 કુવતે વાહમેહ. ઇન કુવતોંસે હરએન્કા એક એક ખાસ કામ હે. અગર
 એકમે ખલલ યાકે હો આદમીકે ઉમર દીની ઓર દુન્યાવી ખલલ પઝીર
 હોં યેહ સારા લશ્કર જાહેરી વ ખાતેની દીલકે હુકમમે હે દીલ સખકા બાદ-
 શાહ હે. જમ જખાનકો હુકમ કરતા હે વોહ શીલકાર ખાત કરતી હે ઓર
 જમ હાથકો હુકમ કરતા હે વોહ કીસી ચીઝકો લેતા હે ઓર જમ
 પાઉંકો હુકમ કરતા હે વોહ ચલતા હે. જમ આંખકો હુકમ કરતા હે દેખતી હે
 ઓર જમ કુવતે તફકુરકો હુકમ કરતા હે વોહ સોચતા હે સખકો ઇસી
 વાસ્તે ઉસ્કે ફરમાં ખરદાર ખનાએ હે. તા તનકો ઇતિના જતન કરે કે આ-
 દમી અપના તોશા તૈયાર કરવે ઓર અપના શીકાર હાસીલ કરકે આખેર-
 તકી તીજરત તમામ કરે ઓર અપની સઆદતકા ખીજ ખીખેરે ઓર ઉસ
 લશ્કરકી ઇતાઅત દીલકે ખાખમે ફરીસ્તોંકી ઇતાઅતકીસી હે, ખુદાકે
 સાથ કે ઇસ્કે કીસી હુકમકે ખીલાફ વે નહીં કરતે હેં બલકે ખુશી
 ઓર રખખતમે ફરમાન બજા લાતે હે. ફક્લ દીલકે લશ્કરકી તશ્સીલ લખી હે
 ઓર વોહ જે મકસુદ હે એક મીસાલસે તુઝે માલુમ હોગી. અખ માલુમ
 કરકે તનકી મીસાલ એક શેહરકી માનીન્દ હે. હાથ પાકિ ઓર દુસરે આઝા
 કસખ વાલેકેસે હે ઓર શેહવત તેહસીલદારકી સી હે, ઓર ગુસ્સા કેતવા-
 લકી માનીન્દ ઓર દીલ શેહરકા બાદશાહ હે ઓર અકલ બાદશાહકા પઝીર
 ઓર પાદશાહકો ઇન સંભોકી હાજત હે તા મમલેકતકા ઇન્તેઝામ દેવે. પર
 શેહવત જે આમીલે ખીરાજ હે જુદ ખોલનેવાલી ઓર કુઝલી અડખડ કરને
 વાલી હે. અકલ જે વઝીર હે જે કુછ કેહતી હે યે શેહવત જે આમીલે ખીરાજ

લય (તેલસીલદાર) હે ઉચ્છ્રી સુખાલેકત કરતી હે. ઓર હમેશાં યેહી ચાહતી હે
 કે મમલેકતમેં જો કુછ માલ હે સખ ખીરાજદે બહાનેસે છીનશે. ઓર ગઝબ
 જો શાહન હે શરીર ઓર નીપટ બદખુ હે; હરએકકો મારડાલના, તોડના
 ઓર ફેંક દેના ચાહતા હે ઓર જેસા શેહરકા બાદશાહ વઝીરસે મશવરત
 કરતા હે ઓર જુકે આમીલકો તખીલ દેતા હે ઓર વઝીરકે બરખીલાઈ ઉરકે
 કહેકો નહિ સુનતા ઓર કોતવાલકો ઉપર ઝમરદસ્ત કરતા હે તા ઉરકો
 જ્યાતીસે બાઝ રખે ઓર શહેનાકોબી દબાવમેં રખતા હે તા અપને હઝમે
 કદમ ન બડાવે. ઇસ સુરતમેં મમલેકતકા, કામ ઇન્તેઝામ પાતા હે, ઇસીતરહ
 દીલકા પાદશાહ જગ વઝીરે અકલકી તબવીઝસે કામ કરે ઓર શેહવત વ
 ગઝબકો અકલકે ઝેરદસ્ત ન કરે, તનકી બાદશાહતકા કામ સુધરતા હે. રાહે
 સમ્બાદત ઓર બારયાખી, દરગાહે ઇલાહીસે મેહરમ ન હોગા. ઓર અકલકો
 શેહવત વ ગઝબકે અસીર કરેગા બાદશાહત વેરાન હોગી ઓર બાદશાહ
 તખાલ વ હલાક હોગા ફરસલ ઇન તમામ ખાતોસે જો મઝકુર હુધ, તુને
 માલુમ કરીયા કે શેહવત વ ગઝબકો ખને ઓર પાની ઓર તનકો જતન
 કરનેકે લીયે પેદા કરીયેહેં પસ ચેહ દોનોં તનકે ખાદીમ હેં ખાના પાની
 બદનકા ચારહ હે ઓર તનકો હવાસકી હમ્માલીકી, ખાતીર પેદા કીયેહેં.
 પસ તન હવાસકા ખાદીમ હુવા ઓર હવાસકો અકલકી જસુસીકી ખાતીર
 પેદા કરીયેહેં તા ઉન્સે અબજબ સન્મયતે ઇલાહીકો જને પસ હવાસ અક-
 લકે ખાદીમ હેં ઓર અકલકો દીલકે વારતે પેદા કરીયેહેં તા શમ્મ ઓર
 ચીરાગ ઉરકા હો રહે ઓર ઉરકે તુરસે દરગાહે ઇલાહીકો દેખે જો ઉચ્છ્રી
 મેહેસ્તહે. પસ અકલ દીલકી ખાદીમ હે ઓર દીલકો જમાલે હકકે દેખનેકી
 ખાતીર પેદા કરીયે હેં શીર જગ ઉચ્છ્રી તરફ મશગુલ હો બંદએ ખીદમતગારે
 દરગાહે ઇલાહીકા હોગા. આયત. વમા ખલકતુલ જીન વલઇન્સ
 મદલા લેયાબોદન કે માની યેહી હેં. પસ દીલકો પેદા કરકે ચેહ બાદશા-
 હત ઓર હશ્કર ઇસ્કો દીયે ઓર તનકે મરકબકો ઉરકે સુપુર્દ કીયે. તા
 આલમે ખાકસે આલા મદલીયીનકા સફર કરે. અગર ચાહતાહે કે હક ઇસ
 ન્યામતકા ગુઝારે ઓર શરતે બંદગી બજા લાવે; ઉરકો ચાહીએ કે બાદ-
 શાહકી માનીંદ મરને બાદશાહત પર ખેડે ઓર દરગાહે ઇલાહીકો અપને મક-
 સદકા કીબલા બનાવે. ઓર આખેરતકો અપના વતન ઠેરાવે. તનકા મરકબ
 બનાવે ઓર દુન્યાકો મનઝીલ સમજે. હાથ, પાઉં ઓર આઝકો ખીદમત
 ગારાંન બનાવે ઓર અકલકો વઝીર બનાવે ઓર શેહવતકો ઘરકા માલીક
 ઓર હામીએ માલ બનાવે ઓર ગઝબકો શાહના બનાવે ઓર હવાસકો બમ-

જીલ્લાએ જાસુસ સમજે ઓર હરએકકો એક આલમને મુતઅયયન કરે તો વહાંકે અખબાર ઉસ્કે નઝદીક જમા કરે' ઓર કુવ્વતે ખીયાલસે જો દીમાગકે આગે ધરા હે ખત લેખનેવાલા બનાવે તો જાસુસાન તમામ અખબાર ઉસ્કે નઝદીક જમા કરે' ઓર કુવ્વતે હીકઝસે જો દીમાગકે આખીર ધરા હે એક ખરીતા બનાવે તો વોહ અખબાર નામુકો ખત લેખનેવાલેકે હાથસે લેકે નીગાહ રખે ઓર ખર વકત અકલ કે વઝીરકો સુનાવે ઓર વઝીર ઉન અખબારકે મુતાબીક જો બાદશાહતસે ઉસ્કો પોહોંચતે હે' તદખીર મુશ્કકી ઓર બાદશાહકી સપ્તરકી કીયા કરે. ઓર જબ દેખે કે કોઈ લશ્કરી જેસે શેહવત વ ગઝબ વગેરા બાદશાહસે બાગી હોકે ઇતાઅતસે નીકલ ગયા હે ઓર રાહ ઝની કરેગા જલ્દ ઉસ્કી તદખીર કરે ઓર જહાદકી તરફ મુશ્તુલ હોવે. ઉસ્કો મારકાલનેકા ઇરાદા ન કરે કયું કે બગેર ઇન્કે બાદશાહતકા ઇન્તેઝામ નહિ હોતા. બલ્કે એસી તદખીર કરે કે ચેહ મુતી હો જવે' તો ઇસ સફરમે' જો દરપેશ હે મદદગાર ઓર રશીક હો. દુસ્મન ઓર ઓર ઓર રાહઝન ન બને. જબ એસા કીયા નેકબખ્ત હુવા ઓર હક ન્યામતકા બજા લાયા. ઇસ ખીદમતકી ખીલઅત વકતપર ઇસ્કો મીલેગી ઓર અગર ઇસ્કે બરખીલાફ કરેગા ઓર રાહઝનો ઓર દુસ્મનોસે જો બાગી હોગએ હે સાજીશ કરેગા તો નાશુકગુઝાર ઓર બદખખ્ત હો જવેગા. અઝાબ મેં પડેગા. ફરસ માલુમ કીજીએ કે આદમીકો હરએક લશ્કરકે સાથ જો ઇસ્કે બાતીનમે' હે ઇલાકા હે ઓર ઇસ્મે' હરએકસે એક નેક ખસલત ઓર સીફત આસ્કાર હોગી. ઇન્મે' બાજે અખલાક બદ હે' જો ઇસ્કો હલાક કરે' ઓર બાજે નેક હે' જો ઇસ્કો સઆદતકી તરફ લે જવે'. ઓર સારે અખલાક, અગરએ બહોત હે' પર ચાર કીસ્મકે હોંજે. જાનવરકે અખલાક, દરીંદુકે અખલાક, શયાતીનકે અખલાક, ફરીસ્તોકે અખલાક, કયુકે જબ આદમીમે શેહવત રખે હે' જાનવરકે કામ કરતા હે જેસે ખાનેકી હીર્સ ઓર જીમાઅ કરના. ઓર જબ ઇસિમે' ગુસ્સા રખે હે' કુતે ઓર લે-ડીએ ઓર બાગકે કામ કરતા હે, જેસા કાટના ઓર મારકાલના, લોગોં પર દસ્તો ઝખાનસે હમલા કરના ઓર જબ ઉસ્મે' મકો હીલા ઓર ખલાઇકમે' શીતના અંગેઝીદી સીફત રખે હે' શયાતીનકે કામ કરતા હે ઓર જબ ઇસ્મે' અકલ રખે હે' ફરીસ્તોકે કામ કરતા હે જેસે ચાહના ઇલમકા ઓર ખુરે કામસે પરહેઝ કરના ઓર લોગોંકી ખુખી હુંદની ઓર હલ્કે કામસે બરી રેહના ઓર અચ્છે કામોંકી મારેફતસે શાદ હોના ઓર જહેલ વ નાદાનીસે નંગ રખના કીલ હકીકત આદમીકે અમરેમે' ચાર ત્રીજે હે' સગી, ખોકી, દેવી,

ફરીસ્તગી. ક્યુંકે કુતા અપની સુરત ઓર હાથ પાઉંકે સખખસે યુરા નહિ હુવા બહે અપની સીકતકે સખખસે કે હોગોંપર ગીરતા હે ઓર સુવરબી અપની સુરતકે સખખસે યુરા નહિ હુવા, બહે ધસ્તીયે કે પલીદ ઓર યુરી ચીઝુંકી હીર્સ રખતા હે કુત્તે ઓર ખોકકી રહી હકીકત યેહી હે, ઓર આદ-મીમેંબી યેહ બાત મોળુદ હે શેતાની ઓર ફરીસ્તગીકે માને ધસી તોર પર હેં ઓર આદમીકો શરમાએ હે. કે નુરે અકલસે જો અનવારે મલાઇકકે આસારસે હે. શેતાનકા મકર માલુમ કરે તા વોહ રસ્વા હોંકે શેતાનના ન કર સકે જેસાકે રસુલુલ્લાહ સલ્વલ્લાહો અલય હે વ આલેહી વ સાહબેહી વસલ્લીમને ફરમાએ હેં કે હર આદમીકા એક શેતાન હે ઓર મેરા બી એક શેતાન હે પર ખુદાને મુઝે ધસ્પર શીરોઝી દી વો મેરા મગલુબ ઓર બદીકા હુકમ નહિ કર સકતા. ઓર ધસ્કો શરમાએ હેં કે હીર્સ વ શેહવતકે ખનઝીર ઓર ગઝબકે કુત્તેકો અદખમેં રખે ઓર અકલકે ઝેર દસ્ત બનાવે તા ધસ્કે હુકમસે ઉઠેં ઓર બેઠે અગર એસા કરેગા અછે અખલાક ધસ્કો હાંસીલ હોગે જો ઉસ્કી સઆદતકા તુખમ હો ઓર અગર ધસ્કા ખીલાફ કરેં આપ ધન્કા ખીદમતગુઝાર બનેગા પુરે અખલાક ધસિસે બહીર હોગે જો ઉસ્કી બદખખતીકા ખીજ હો ઓર અગર ખવાબ યા બેદારીમેં ઉસ્કે અહવાલકી મીસાલ ઉમે બતલાવે તો અપને તખ દેખેગા કે એક સુવર યા કુત્તે યા શેતાનકે સામને દસ્ત અસ્તા બડા હે જમ કીસીને એક મુસ-લમાનકો કાફરકે હાથમેં સપડા દેવે ઝાહીર હે કે ઉસ્કા હાલ કયા હો. શીર વોહ જો એક ફરીસ્તેકો કુત્તે ઓર સુવર ઓર શેતાનકે હાથમેં સપડાવે ઉસ્કા હાલ ધસિસે બદતર હોગા અકસર લોગ અગર ધન્સાફ કરે ઓર સોચે રાત દીન અપને નશકી ખવાહીશકે તાબેદાર હેં ઓર શીલ વાકે ધનકા હાલ યેહ હે કે વય અગરચે બઝાહીર ધનિસાનસે શખાહત રખતે હેં ફર-દાએ કયામતમેં ભેદ આસ્કારા હોગા ઓર સુરત માનીકે તોર પર જલ્વા ગર હોગી યહાંતક વોહ શખ્સ જીરુપર શેહવત વ હીર્સ ગાલીબ હો અપને તખ ખોકકી સુરત પર દેખેગા ઓર વોહ જીરુપર ગુસ્સા ગાલીબ હો બેડીયેકી સુરત પર દેખેગા ધસી વાસ્તે અગર કીસીને મેડયેકો સપનેમેં દેખા ઉસ્કી તાખીર મદેં સીતમગર હે અગર ખનઝીરકો ખવાબમેં દેખા ઉસ્કી તાખીર નજીસ આદમી હે ક્યું કે નીંદ મોતકા નમુના હે નીંદકે સખખ ઈતના જેઆસ આલમમેં દુર હુવા. સુરત માનીકી તાબે બની. હર એક શખ્સકો ઉસ સુરતસે દેખા જો બાતીન ઉસ્કા વેસા થા ધસિ મતલબકા ભેદ એસા બડા હે કે યેહ કીતાબ ધસ્કી શરહ નહિ કરસકતી

ફરેલ જળ માલુમ હો. ચુકા કે ખાતીનમે' એ ચાર કાર ફરમા હે' અખતે
હરકાત વ સકનાત પર નઝર રખ કે ઇતિ ચારમેસે તુ કીસકી ઇતાઅતમે' હ
ઓર યકીન સમઝ કે જો હરકત તું કરેગા ઇસસે એક સીફત દીલમે' પેદા
હોગી ઓર તુઝમે' રહેગી ઓર તેરે નામએ આઅમાલમે' લીખી જવંગી.
ઇન સીફાતકો અખલાક કહેતે હે' સારે અખલાક ઇન ચાર કાર ફરમાએ
નીકલતે હે' યાની અગર ખનઝીરે શેહવતકા તુ મુતી બના હે તો પલીદી,
બેશર્મી ઓર હીર્સી ઓર ખુશામદ ઓર ખીરસત ઓર શમાતનકી સીફત
ઝાહીર હોગી અગર ઇસ ખનઝીરકો દયાઓમે' રખેગા તો કીનાઅત ઓર
સંજીદગી, હયા ઓર શર્મ, દાનાઇ, પરહેઝગારી, ખેતમઇ ઓર ગરીમીકી
સીફત ઝાહીર હોગી અગર ગઝખકે કુત્તેકી ઇતાઅત કરેગા તહવવુર ઓર
નાપાકી ઓર લાફ ઓર તક્ખયુર ઓર નખ્વત ઓર હોલી ઓર લોગોંકી
હલકાપન ઓર ગુરીંદગીકી સીફત ઝાહીર હોગી અગર ઇસ સગકો અદ-
બમે' રખેગા તો સખ્ત ઓર તહમુલ ઓર અફવ ઓર સુખાત ઓર સુખ-
અત ઓર વકાર ઓર ખુઝુર્ગી ઓર કર્મકી સીફત જાહીર હોગી ઓર
અગર ઇસ શેતાનકી જીનકા કામ ચેહ હે કે ઇસ સગ વ ખોકકો ઇસ્તિ
આલીક દેકે દીલેર કરે મક શીખલાવે ઇતાઅત કરેગા તો દગા ઓર ખ્યા-
નત ઓર કપટ ઓર ફરેખ ઓર ઘોઢેકી સીફત ઝાહીર હોગી અગર ઇસ્કો
ઝેરદસ્ત કરકે ઇસ્કે મકસે ફરેખ ન ખાવેગા ઓર લસ્કરે અકલકી મદદ કરેગા,
દાનાઇ ઓર મારેફતે ઇલમ વ હીકમત પરહેઝગારી ઓર હુસ્ને ખુલ્ક
ઓર સરદારીકી સીફત પેદા હોગી ઓર ચેહ અખલાક જો તેરે સાથ
રહે' ઓર જુમલએ બાકેયાત સાલેહાત હે' (નેક કામ મરે બાદ રહેતે હે')
ઓર સઆદતકે તુખમ હે ઓર ઇતિ અફઆલકો જીનસે અખલાકે બદ
પેદા હો મઇશત કહેતે હે ઓર જીન અફઆલસે અખલાક નેક પેદા હો
ઉંન્કો તાઅત કહેતે હે' આદમીકી હરકાત વ, સકનાત ઇન દોસે ખાલી
નહિ ઓર દીલ એક રોશન આઇનેકી માનીંદ હે ઓર ચેહ ખુરે અખલાક
ઝંગ વ ગુબારકેસે હે ઇસ્કો કાલા કરે' તા કયામતકે રોજ જનાબે ખારીડી
ન દેખ સંકે ઓર દપ જાવે ઓર ચેહ અખલાકે નેક તુરે માનીંદ
હે' કે મઇશત કે ઝંગકો દીલસે જીલે ઇસી વાસ્તે હઝરત
અલયહે સલ્વાતે વરસલામ ફરમાએ હે' "હર ખુરોઇ કે બાદ બલાહ
કર તા ઇસ્કો મહવ કરે :સેહરાય કયામતમે' આદમીકા દીલ જો આવેગા
યા રોશન રહેગા યા તારીક (આયતકા તરજુમા) ઓર નિજાત નપાવે
મગર વોહી જો અલ્લાહ કે પાસ કલ્પે સલીમ લેકે આયા. આદ-

મીઠા દીલ ધખતેદાએ ખલકતમે લુહેકા સા હે જીસે આધના રોશન બનતા હે એર સારા જહાં ધરમે નજર આતા હે બશતેકે ખુબ ઉસ્કી મુહાદે-
 ઝત કરે નહિ તો સખકો ઝંગ ખાકે એસા હો જાતા હે કે ધસસે આધના ન બને હકતઆલાને કહા હે કોઇ નહિ પર ઝંગ પકડ ગયા હે ઉન્કે દીલોંપર જો વય કમાતે થે. ફરલ શાયદ તુ કહેગા કે જખ આદમીનં દરીદું જનવડં શયાતીન એર મલાઇકકી સીશતે મોજુદ હેં કયુંકર માલુમ કીજીએ કે ધરકા અસલ ફરીસ્તેપનકા ગોહર હે એર દુસરી સીશતે અજ-
 નખી એર આરેઝી હેં એર કયુંકર માલુમ કીજીએ કે આદમીકો ફરીસ્તેકે અખલાકકે વાસ્તે પેદા કીએ હેં તા ઉન્કો હાસીલ કરે ન દુસરી સીશતોં કે વાસ્તે. અય અઝીઝ યહે ખાત ઉસ્વકત માલુમ હોગી કે તુ જનનેકે આદમી દરીદોં એર જનવરોસે શરીફતર એર કામીલતર હે એર જીસ ચીઝકો એક કમાલ જો ધરકા નેહાયત દરજહ હે. દીએ હોં ઉસ્કો ઈસીકે વાસ્તે પેદા કીએ હેં ઉસ્કી મીસાલ ચેહ હે કે ઘોડા ગધેસે શરીફતર હે કયુંકે ગધેકો ખોઝ ઉઠાનેકી ખાતીર પેદા કીયા હે એર ઘોડેકો જંગમે દોડનેકે વાસ્તે તાકે સવારકી રતનેકે નીચે ચલે એર ઉસ્કો ખોઝ ઉઠાનેકી કુવ્વતબી દી હેં ગધેકી માનીદ એર ગધેસે જ્યાદહ કમાલ ધરકો દીએ હેં અગર વોહ અપને કમાલસે આજીઝ હો તો ગધેકા મરતખહ ઉસ્કો મીલેગા. ધરમે ધરકી ખરાબી એર નુકશાન હે. ઈસી તરહ બાઝે સમઝતે હેં કે આદમીકો ખાન એર સોને એર જીમાઅ એર એશ કરનેકે વાસ્તે પેદા કીયેહેં. વય આપ સારી ઉમ્મર ઉસીમેં યુઝારતે હેં. એર બાઝે સમઝતે હેં કે ઉસે દુસરી ચીજીકે મગલુબ કરનેકી ખાતીર બનાએ હેં, જેસે તુર્ક એર અરબ એર પહેલવાન એર ચેહ દોનું તસવ્વુર ગઝત હેં કયુંકે ખાના એર જીમાઅ કરના શેહવત રાની હે એર ચેહ સીફત જનવડંકો દીએ હેં યુનાંચે ઉંઝ આદમીકી બનીસખત જ્યાદા ખાતાહેં એર ચીડા આદમીસે જ્યાદહ જીમાઅ કરતા હેં શીર આદમી ઇનમે કાહેકો શરીફતર હોગા એર ગલબા ગઝમકે સખખસે હોતા હે એર ચેહ દરીદુકે દીએ હેં. આદમીમેં ચેહ દોનું સીફતે હેં અલાવહ ધસપર ઈસે એક કમાલબી દીએ હેં એર વોહ અકલ હે જીસસે ખુદાકો પેહચાનતા એર તમામ અજબખાત વ મસનુઆતકો જનતા હે એર ઉસીસે અપને તઈ શેહવત વ ગઝમકે હાથસે રેહાઈ દેતા હે એર ચેહ સીફત ફરીસ્તોંકી હે એર વોહ ઈસ સીફતસે જનવડ એર દરીદું પર ગાલીબ હે. સખ ધરકે મુસખખર હેં હરએક શયકે સાથ જો જમીન વ આસમાન પર હે. યુનાંચે હકતઆલાને ફરમાયા હે એર કામ લગાએ તુમારે જો કુછ હેં આસમાનું એર જમી-

નમે સખ ઉસકી તરફસે પસ ઈન્સાનકી હકીકત વોહી હે જીસસે ઈસકા
 કમાલ હો. દુસરી સીકતે આરજી હે. જીનકી ઉસ્કી કુમક ઓર ચાકરીકી
 ખાતીર બેજે હે ઈસી વાસ્તે જખ આદમી મરતા હે ગજખ વ શેહવત બાકી
 નહિ રેહતે. પર એક બેહરે તુરાની રેહતા હે. જો ખુદાકી મારેફતસે આરાસ્તહ
 હે. મલાઇકકી સુરત પર. તા ઈનકા રશીક હો ઓર યેહ હમેશાં ખુદાકી દર-
 ગાહમે રેહતે-હે. આયતકા તરજુમા બેઠે સચી બેઠકમે બાદશાહ પાસ
 જીસકા સખપર કબજા હે. યા એક જો તારીક ઓર ઉંધા રેહતા હે. તા-
 રીકીકા સખખ યેહ હે. મઈશિતકી જીલમતસે ઇસ્કો જંગ લગા હે અંધાપન
 ઇસ્લીયે કે અખલાકે શેહવત વ ગજખસે ઉનસત રખાયા ઓર કીસી પવા-
 હીશકી ચીજકો નહિ છોડતા થા. ઉસ્કા દીલ ઇસ જહાનકી તરફ મુતવજીએ
 હોગા કયુંકે ઇસ્કી મુરાદ ઇસી જગાહમે હે ઓર યેહ જહાન ઇસ જહા-
 નકે નીચે હે. પસ સર નીચે કીયા હુવા ઉંધા હોગા ઓર વોહ ખુદાને દર-
 માયા હે “ ઓર કબી તુ દેખે જીસ્વકત મુનકર સર ડાબે હોંગે અપને રખકે
 પાસ. ” ઇસ ખાતકી તરફ ઇશારા હે ઓર જો શખ્સ એસા હોગા
 સ્યાતીનકે સાથ સીજજીનમે હોગા ઓર સીજજીનકે માને હરએકકો માલુમ
 નહિ ઇસી વાસ્તે રમાયા “ ઓર તુઝકો ક્યા ખખર હે ક્યા હે બંદી-
 ખાના ” ફરુદ માલુમ કીજીએ કે આલમે દીલકે અબધખિકો નીહાયત નહિ
 ઓર ખુઝુર્ગી ઇસ્કી ઇસ ખાતસે હે કે વોહ સખસે નીરાલા ઓર નાદીર હે
 અક્સર લોગ ઇસ્સે બેખબર હે ઓર ઇસ્કી ખુઝુર્ગી દો વજહેસે હોગી.
 એક ઇલમકી રસે દુસરી કુદરતકી રસે. પર ઇસ્કી ખુઝુર્ગી ઇલમકી રસે દો
 તોર પર હે એક યેહ કે તમામ લોગ ઇસ્કો જાન સકતે હે. દુસરી ખુઝુર્ગી
 મખશી હે હરએક ઇસ્કો પેહચાન નહિ સકતા વોહ ખુઝુર્ગી જો જાહીર હે
 યેહ કે ઇસ્કો સારે ઉલુમ ઓર કુતુબકો જાનનેકી કુવત હે જો કુજ કીતા-
 ખુમે લીખા હે પઠ સકતા હે જેસા હીંદસહ ઓર હિસાબ ઓર તીખ ઓર
 નજુમ ઓર શરીઅતકે ઉલુમ ઓર બાવરફ ઇસ્કે કે વોહ એક જીજવ હે
 જો કીસ્મત પઝીર નહિ. સારે ઉલુમ ઇસ્મે સમાતે હે બધકે સારા આલમ
 ઇસ્મે એક ઝરે કે માનીંદ હે જો ખીયાખાનમે પડા હુવા ઓર એક આનમે
 અપની રીકર વ હરકતસે ઝમીનસે આસમાન તક મશરીકસે મખરીબ તક
 જાતા હે ઓર બા વજુદ ઇસ્કે કે જમીનપર રેહતા હે. સારે આસમાનકો
 માપતા હે ઓર હરએક સીતારેકા મીકદાર પેહચાનકે મુસાહતસે કેહતા હે કે
 ઇતની ગજે હે ઓર મહલીકો દામકે હીલેસે કઅરે દરમાસે નીકાલતા હે ઓર
 પરીંદકો હવા પરસે ઉતારતા હે ઓર ઓરઆવર જાનવંડકો જેસે હાથી

ઝોર ઉંઠ ઝોર ઘોડા હે અપના ફરમાંબરદાર બનાતા હે ઝોર દુન્યાકે
 અનબખ વ ઉલુમે ગરાબખકો સીખતા હે. ઝોર યેહ તમામ ઉસ્કો હવાસે
 ખમસા નહેરીસે હાસીલ હોતે હેં ઝોર અબખ તર યેહ હે કે દીલકે અંદરસે
 આલમે મલકુતકી તરફ ઇસ્કો આલમે રહાની કેહતે હેં એક રોઝન ખુલ્લા હે
 ઝોર દીલકે બાહીરસે આલમે મેહસુસાતકી તરફ ઇસ્કો આલમે ઇસ્માની
 કેહતે હેં, પાંચ દરવાજે હેં અકસર લોગ ધસી આલમે ઇસ્માનીકો જનતે હેં.
 યેહ ખુદ જુદા હે ઝોર ધસ્કી કુછ હકીકત નહિ ઝોર સમજતે હેં કે ધક્કા
 રાસ્તા ધન્દી હવાસે બાહીરસે હે ઝોર યેહ ઉલુમબી મુખ્તસીર હેં ઝોર
 દીલકે અંદરસે ઉલુમકી તરફ રાસ્તા હોને પર દો ચીઝેં દલીલ હેં એક
 ખવાખ હે કે જખ નીંદમે હવાસકી રાહ બંધ હોતી હે વોહ બાતીનકા દર-
 વાજ ખુલતા હે. આલમે મલકુત ઝોર લોહ માહકુઝસે ગેબકી બાતેં નઝર
 આતી હેં આઈદા જે કામ હોવેગા ઉસ્કો પેહચાન લેતા હે ઝોર દેખતા હે
 યા રોશન જેસા કે વોહ હોગા. યા એક મીસાલ સપનેસે જે તાખીરકા
 મોહતાબ હો. ઝોર જખ ઝાહીર હે લોગ સમજતે હેં કે જે શખ્સ બેદાર
 હો ઉસ્કો આગાહી હાસીલ હોગી ઝોર જનતે હેં કે બેદારકે આલમમે
 આદમી ગેબકી ચીઝ નહિ દેખતા હે બલકે ખવાખમે દેખતા હે. હવાસે ઝાહીરકો
 ધસ્મે દખલ નહિ ઝોર ખવાખકી હકીકતે શરહ ઇસ કીતાબમે
 હો નહિ શકતી. પર ઇતની બાત જનનીએ કે દીલ આઈનેકી
 માનીંદ હે ઝોર લોહ માહકુઝબી આઈનેસા હે. ઇસમેં સખ
 મોજુદાતકી સુરતેં જલ્લહગર હોં. બશર્તી કે સાફ હો ઝોર મેહસુસાતમે
 ઇલાકા ન રખે ઝોર ઇસમેં મુનાસેબત પેદા કરે ઝોર જખતક
 મેહસુસાતમે મશગુલ રહે આલમે મલકુતકી મુનાસેબત ઉસે નહોગી. ઝોર
 નીંદમે મેહસુસાતમે ફારીગ હોતા હે. ઇસી વાસ્તે આલમે મલકુતકો દેખતા
 હે. અગરમે હવાસ ઇસ નીંદકે સખખસે ઠેર જતે હેં પર ખ્યાલ બાકી રેહતા
 હે, ઇસી વાસ્તે વોહ જે કુછ દેખતા હે મીસાલ ખીયાલીકે લીબાસમેં દેખતા
 હે. શરીહ વ ઝાહીર નહિ દેખતા ઝોર મર જાતા હે ન ખ્યાલ રેહતા હે ન
 હવાસ. ઇસ વકત ચીઝોંકો બેપરહે ઝોર બગેર ખ્યાલકે દેખતા હે ઉસ વકત
 કહેગે “ જોલદી હમને તુજપરસે તેરી અંધેરી, અખ તેરી નીગાહ આજ
 તેજ હે. ” જવાબમે કહેગા “ અય રખ હમને દેખ લીયા ઝોર સુન લીયા
 અખ હમકો શીર લેજ હમ કરેં બલાખ ” દુસરી દલીલ યેહ હે કે કોઇ
 એસા નહોગા ઇસ્કો ફરાસતેં ઝોર અબ્જે ખતરે ઇલાહામકે તોરસે દીલમે
 ન આવે હોં. યેહ હવાસકી રાહમે નહિ આવે હે બલકે દીલમે પેદા હોતે

હેં ઓર આઘી નાહ જાનતા કે કીધરસે આયે. ઇસ બધાનસે માલુમ હોગા કે સારે ઉલુમ મેહસુસાતકી રાહસે નહિ હેં ઓર ઇસિસે માલુમ હોગા કે બદન ઇસ આલમસે નાહિ બલકે આલમે મલકુતસે હેં ઓર હવાસ જીનકો ઇસિ આલમકે વાસ્તે પેદા કીયે હેં અલબત્તકે ઉસ આલમકે દેખનસે મને હોવેગે જ્યતક આઘી ઇસસે ફારીમ નહો. ઇસ આલમકી તરફ હર ગીઝ ન જા સકેગા વલ્લાકો અઅલમ ખીસ્સવાય. ફરેન્સ અય અઝીઝ એસા ગુમાન મત કર કે આલમે મલકુતકી તરફ દીલકા દરીયા ખીન ખવાય યા મોતકે નહિ ખુલતા હે. બલકે અગર કોઇ શખ્સ રીયાઝત કરેગા ઓર દીલકો ગઝબ વ શેહવત વ અખ્લાકે બલસે પાક કરકે ખીલવતમેં બેઠે ઓર આંખ બંધ કરે ઓર હવાસે ઝાહેરીકો બેકાર કરદે ઓર દીલકો આલમે મલકુતકે સાથ મુનાસબત દે ઇસિ તોર પર કે દીલસે અલ્લાહકી સદા હમેશા નીકલે ઓર અપનેસે ઓર સારે આલમસે બેખબર હો. ઓર ખુદાએ અઝઝ વ જલસે ખબરદાર હો. તો દીલકા દરીયા ખુલેગા. અગરયે બેદાર રહે વોહ શયર જો દુસરે લોગ ખવાયમેં દેખતે હેં ઇસને બેદારીમેં દેખેગા ઓર ફરી-શ્તોંકી અરવાહ અછી અછી મુરતોંસે ઉસ્કો નજર આવીગે. પેગંબરુસે મુલાકાત કરકે ઉસે શાયદે ઉઠાવેગા ઓર મદદ લેવેગા. જમીન ઓર આસ-માનકે મલકુત ઉસ્કો બતલાવેં જુસ્કે લીયે ચેહ રાહ કુશાહલ હો અજીબ તમાશા જો કેહનેમેં નહિ આતા દેખેગા ઓર વોહ જો હઝરત અલય હીસ્સલાત વરસલામ ફરમાયે હેં “દીખલાઇ ગઇ મુઝકો જમીન, પસ દેખા મેને મશરેકુ” ઓર મગરેયુકે તઇ ઉસ્કે.” ઓર જો ખુદાને ફરમાયા હે “ઓર ઇસી તરફ હમ દીખલાને લગે ઇબ્રાહીમ અલયહીસ્સલામકો સલ્તનત આસમાન ઓર જમીનકી ઓર તાકે ઉસ્કો યકીન આવે.” ઇસી અહવાલમેં હે બલકે અંબેયાકે સારે ઉલુમ ઇસી રાહસે ચે. હવાસ ઓર તાલીમકી રાહસે નયે ઓર આગાઝ તમામકા રીયાઝત વ મુજહેદ્દ યા ચુનાયે હકતઆલાને ફરમાયા હે “ઓર પઠ નામ અપને રખકા ઓર છુટ આ ઉસ્કી તરફ સખસે અલગ હોકર” ચાને તમામ વીઝોંસે કતએ ઇલાકા કરકે અપને તઇ ખુદકો તફવીઝ કર ઓર દુન્યાકે કારોબારકી તરફ મુતવ-જ્જેહ મત હો કે ખુદ ઉસ્કે તેરે સખ કામ સુધારેગા “માલીક મશરીફ ઓર મગરીબકા ઇસ ખીન કીસીકી બંદગી નહિ સો પકડ દસ્કો કામ સોંપના” જખ તુને દસ્કો અપના વકીલ બનાયા બેશીકર રેહ ઓર ખલાઈકે કામ મત રખ “ઓર સખર કર જો કેહતે હેં ઓર છોડ ઉસ્કો બલી તરેહકા છોડના” ચેહ તમામ તાલીમ રીયાઝતકી હે તા દીલ બલકી અદાવત ઓર

ખવાદીશે દુન્યા ઝોર મજાલએ મેહસુસાતસે પાક હો. અહમે તસ્સલ્લુખકા રાસ્તા યહી હે ઇસ્કો રાહે તુયુવ્વત કેહતે હે' લેકીન ઉસ્તાદ્દે સીખકર ઇલ્મ હાસીલ કરના ઉલમાકા તરીક હે યેહબી બડા કામ હે લેકીન રાહે તુયુ-
વ્વતકી ઝોર ઇલ્મે અંબેયા ઝોર ઝોલીયાકી બનીસ્મત ને બેવાસ્તે તાલીમે આદમીયાન ઇન્કે હાસીલ હોતા હે. છુટા હે. ઝોર ઇસ રાહકી ખુશી બેહતસે લોમકો તન્હાએસે ઝોર ખુરહાને અકલીસે માલુમ, હુધ હે અગર તુકે યેહ ઇલ્મ ઝોક ઝોર શોકસે હાસીસ ન હોગા તાલીમસેબી હાસીલ ન હોગા ઝોર દલીલે અકલીસેબી માલુમ ન હોગા આખીર ઇતના ચાહીએ કે ઇસ બાત પર તુ ઇમાન લાવે ઝોર તસ્દીક કરે તા તીનાં દર-
બજુસે મહરમ ઝોર કાશીર ન હોવે ઝોર યેહ બાત આલમે દીલકે અબ્દખ્વસે હે ઇસસે આદમીકે દીલકી ખુઝુર્ગી માલુમ હોગી. ફરેલ અય અઝીઝ એસા ખ્યાલ મત કર કે યેહ બાત પેગંબરસે ખુસુસીયત રખતી હે કયું કે તમામ આદમીયુંકા બેહર અસલ પેદાયશમેં ઉસ્કી લ્યાકત રખતા હે. યુનાએ કોઈ લોહા એસા નહિ કે અસલ પેદાયશમેં શાઇસ્તગી ઉસ્કી ન રખતા હો જુસસે આઇના ન બને ને આલમકી સુરત ઇસ્મેં નઝર આવે' મગર યેહ કે ઝંગ ઇસ્કો લગે ઝોર ખીમાડ દે. એસાહી ને દીલકે હીર્સ ઝોર શેહવત વ મચાસી ઉસપર ગાલીબ હોં યે શાઇસ્તગી ઇસ્મેં નાહ રેહતી યુનાએ હદીસમેં આયા હે " ઝોર હર બચ્ચા પેદા હોતા હે નેક પેદાયશ પર શીર માખાપ ઉસ્કે યહુદી બનાતે હે' ઉસ્કો ઝોર નસરાની બનાતે હે' ઉસ્કો. ઝોર મજુસી બનાતે હે' ઉસ્કો. " ઝોર સખમેં યેહ લીયાકત મોજુદ હોનેકી ખબર ખુદાનેબી દી હે યાની " કયા નહિ હું મંય પરવરદીગાર તુમારાંકહે તેહ-
કીકત તુ પરવરદીગાર હમારા હે " અગર કોઇ કહે જખ કીસી આકીલકે સામને કહે' કયા દો એકસે જ્યાદા નહિ ? જવાબ દેગા હાં યેહ બાત સચ હે અગરએ કાંનસે ન યુના હો ઝોર જખાનસે ન કહા હો લેકીન ઇસ્કા દીલ ઇસ બાતકી તસ્દીક કરેગા જેસી અસલે પેદાયશ સખ આદમીયુંકી યેહ હે, ખુદાકી મારેફતબી સખકી શીતરત હે યુનાએ ફરમાયા " ઝોર અગર તુ ઇનસે પૂછે કે ઇન્કે કીસને બનાયા તો કહે'ગે કે અલ્લાહ તઆલાને " ઝોર ફરમાયા " વોહી તરાહ અલ્લાહ તઆલાકી જુસપર તરાશા લોગોંકો " ખુરહાને અકલી ઝોર તન્હાએસે માલુમ હુવા હે કે યેહ બાત પેગંબરસે ખુસુસીયત નહિ રખતી કે પેગંબરબી બશર હે કુલ ઇન્નમા અન્ન બશરૂમ્બીસ્લોકુમ લેકીન ને શખ્સ કે ઉસ્કે લીયે યેહ રાહ કુશાદા હો અગર તમામ ખલાઇકકી ખુશી ઇસ્કો બતાવે' ઝોર ઉસ્કી

તરફ દાવત કરે વોહ જો ઇસ્કો બતાવે શરીઅત હે. ઉસ્કો પેગંબર ઓર
 ઉસ્કી હાલતકો મોજેઝા કેહતે હેં ઓર જળ લોગુકી દાવતકી તરફ મશગુલ
 ન હો. ઉસ્કો વલી ઓર ઉસ્કે હાલતકો કરામાત કેહતે હેં ઓર વાજીબ
 નહિ કે જીસમેં યેહ હાલત જલ્લહઅર હો. દાવત ખલકી તરફ મશગુલ હો.
 બલકે અલ્લાહ તઆલાકી કુદરતમેં હે કે ઇસ્કો દાવતકી તરફ મશગુલ
 ન કરે. યા ઇસ સમયસે કે શરીઅત તાઝીથી ઓર દુસરી દાવતકી હાજત
 ન થી. યા ઇસ સમયસે કે દાવતકી ઓર એક શર્ત હે જો ઇસ વલીમેં
 મોજીબ નહિ પસ લાઝીમ હે કે અવક્યાકી વીલાયત વ કરામતપર તુ ઇમાન
 લાવે ઓર સમજે કે ઇસ કામકા આગાઝ મેહનત વ રીયાઝતસે ઇલાકા
 રખતા હે ઇસ્મેં અખ્ત્યારકા દખ્લ હે લેકીન એસા નહિ. જો શખ્સ મોવેગા
 કાટેગા ઓર જો દુદેગા પાવેગા ઓર જો ગલેગા પોહોચેગા લેકીન જો
 કામકે અઝીઝતર હો. ઉસ્કી શરતેં બહોતસી હેં ઓર ઉસ્કા હાસીલ કર-
 નાબી દુશવાર હે ઓર મારેફતકે દો મુકામમેં યેહ અહવાલ આદમીકા શરી-
 ફતર હે ઓર ઇસ્કી જુસ્તજુ બગેર રીયાઝત ઓર મુશ્કે કામીલકે કાયદા
 ન દેગી ઓર શીર જળ યેહ દોનાં યીઝેં મોખરસર હોં જળ તક ખુદાકી
 મદદ ન હો તાલીબ અપને દીલકી મુરાદકો ન પોહોચેગા. ઇલ્મે જાહીરકા કમાલ
 ઓર દુસરે ઇખ્તયારી ઉમુરકી કામ્યાબી મદદે ઇલાહીપર મોકુફ હે. ફરસ-
 રાહે મારફતમેં જો હર આદમી શર્ફકા નમુનાં જીસ્કો દીલ કેહતે હેં માલુમ
 હો ચુકા. અળ જાનીએ કે કુદરતકી ડસેલી ઇસે એક ખુશુગી હે જો ફરી-
 સ્તુસે મખસુસ હે ઓર દુસરે હેવાનાતકો હાસિલ નહિ. વોહ યેહ હે કે જોસા
 આલમે અજસામ ફરીસ્તુકા ફરમાં બરદાર હે યાની વય ખુદાકે
 હુકમસે હાજતકે વકત બારીશ બરસાતે હેં ઓર બહારકે વકત
 હવાકા લાતે હે. માંકે રેહમમેં હેવાનતકી સુરત ઓર જમીનમેં ખુરીયુકી
 સુરત બનાતે હેં ઓર એસે કાસુકે લીયે ફરીસ્તુકા એક એક બીરોહ સુકરર
 હે. આદમીયુકા દીલબી ફરીસ્તુકા જોહર રખતા ઇસ્કેલી કુદરત દીએ
 હે. અજસામે આલમ ઇસ્કે મુસખ્ખર હુએ ઓર હરએકકા આલમે
 ખાસ ઇસીકા તન હે ઓર તન દીલકા મુસખ્ખર હે ઓર જાહીર હે કે
 દીલ ઉંઘલીકે હુકમમેં નહિ ઓર ઇલ્મ વ ધરાદા ઉંઘલીમેં નહિ ઓર જળ
 દીલ ફરમાતા હે ઉસ્કે ફરમાનસે ઉંઘલી હલતી હય ઓર જળ દીલમેં ચુસ્સા
 પેદા હોતા હય સારે બદનસે પસીના નીકલતા હય ઇસ્કી મીસાલ બારીશ
 કીસી હુક. ઓર જળ શેહવત દીલમેં પેદા હોતી હય બાક પેદા હોતે
 આલએ શેવતકી તરફ જાતી હય ઓર ધરાદા જળ ખાના ખાનેકા કરતા

હય વોહ કુદરત નો જ્યાનદે નીચે હય ખીદમતકી ખાતીર ઉઠતી હય ઓર લોઆખ કરતી હય તા ખાનેકો બીગોદે, ઇસ્કો ખા સંકે ઓર તનમેં દીલકે તસરફકા જારી હોના મખશી નહિ ઓર દીલકા મુસખખર તન હય પર જાઈજ હય કે એકકા દીલ દુસરેકી બનીરખત શરીરતર ઓર કબીતર હો ઓર જવાહીરે મલાયકાસે નીહાયત રખીલ હો. તા દુસરે અજસામ નો ઉસ્કે તનસે ખારીજ હય ઉસ્કે મુસખખર હો મસલન ઉસ્કી હેખત શેર પર પડે ઓર વોહ આજીઝ વ ફરમાખરદાર હો ગયા ઓર કીસી બીમારકી ખાતીર ઉસને દુઆ કીઃ ચંગા હો ગયા. યા તંદુસ્તકો બીમાર બના દીયા કીસીકા આના ચાહા વોહ શોદસે આન પોહોંચા યા કસ્દ કીયા કે ખારીશ ખરસે શીર ખરસને લગા ચેહ અખ ચીઝેં અકલી દલીલસે મુમકીન હય ઓર તજરબેસે બી માલુમ હુવે હય ઓર નજર લગાના જાદુ કરનાબી ઇસી કબીલસે હય ઓર અઝ જુમલા તાસીરે નફસ હય દુસરે અજસામમેં મસલન એક નફસકો નો હસદવાલા ઓર ખખીસ હો એક અચ્છા જાનવર નજર આયા. ઇસ્ને દુસ્મનીકી નીગાહસે દેખા વોહ જાનવર કીલદાર મર જાવેગા ચુનાંચે હદીસ શરીફમેં આયા હે નજરે બદ આદમીકો કબરમેં ડાલે ઉંટકો દેગમે પસ ચેહબી કુદરતકે અજાબઆતમેં દાખીલ હે ઓર એસી સીરત જખ કીસી આદમીમેં જાહીર હો અગર વોહ દાવત કરતા હે ઉસ્કો મોઅજેઝા કેહતે હે. અગર ગાહે ખુદાપર ખુલાનેવાલા ન હો તો કરામાત. અગર નેક કામમેં લગા હોતો ઉસ્કો વલી યા નખી કેહતે હે. ખુરે કામમેં હોતો ઉસ્કો જાદુગર કેહતે હે. ગર્જી જાદુ ઓર કરામત ઓર મોજેઝા આદમીકે દીલકી કુદરતકે ખવાસસે હે અગરચે ઉન્કે દરમ્યાનમેં બડા ફર્ક હય. ફરેલ ઇન ખાલુકો નો ઉપર મજકુર હુઈ અગર કોઈ ન જાનતા હે તો વોહ નુયુવ્વતકી હકીકતસે ખેખખર હય. પર ઇતના સુના હોગા કે નુયુવ્વત વ વિલાયત આદમીકે દીલકી શરાફતસે હોતી હય ઓર ઉસ્કા હાસીલ તીન ખાસેયતે હંચ એક વોહ કે નો ચીઝ અવામકો ખવાખમેં કશા હોતી હય, ઉસ્કો ખેદારીમેં કશા હોતી હય. દુસરી ખાસેયત ચેહ કે અવામકા નફસ ઇન્હીકે બદનમેં અસર કરતા હય ઓર ઉસ્કા નફસ ઇન અજસામમેં નો ઉસ્કે તનકે સિવાય હય અસર કરતા હય ઇસ્તોરપરકે લોગ સુધરે ઓર ફસાદસે બરી હો. તીસરે ચેહ કે નો ઉલુમ અવામકો સીખનેસે હાસીલ હોતે હંચ ઉસ્કો ખીન તાલીમકે અપનેહી ખાતીનસે હાસીલ હો ઓર જખ જાઈજ હય કે ઝીરક ઓર સાફ દીલવાલા બાઝે ઉલુમ બજેર સીખનેકે પેહ-ચાને એસાહી જાઈજ હય કે ઉસ્કા દીલ બહોત રોશન હો. સારે ઉલુમ

યા અકસર ઉલુમ અઝપુદ પેહચાને ઝોર ઇસ શનાખતકો ઇસ્મે લુભી
 કેહતે હંય. ચુનાંચે હકતઆલાને ફરમાયા હે “ ઝોર સોખલાએ હમ ઇસ્કો
 હમારે નજદીકસે ઇસ્મકો ” જુસ્મેં યેહ તીનું ખાતેં જમા હોં પૌહ ખડા
 પેગંબર યા વલી હોગા. અમરે ઇન તીનાંસે એક ખાત હાસિલ હો તોબી
 દરબ હાસિલ હોગા, ઝોર શીર હરએકમેં તફાવત ખહોત હય ક્યુંકે કોઈ
 એસા હોગા કે હરએક સીફતમેં ઉસ્કો યોડા કમાલ હો ઝોર કોઈ એસા
 હોગા કે પુરા કમાલ હો ઝોર હમારે પેગંબરકા કમાલ યેહ થા કે યેહ
 તીનાં ખાસેયતેં ઉન્હી જાતમેં ખર વજહ કમાલ જમા હુમ થી
 ઝોર જબ ખુદાને ચાહા કે ખલાઇકકો આપકી નુખુસ્વતમેં રાહ
 ખતાવે તા આપકી પેશવી કરેં ઝોર સઆદતકી રાહ આપસે
 સીખેં. ઇન તીનું ખાસેયતસે નમુના હરએકકા હરકીસીકો દીયા. નીંદ ખત-
 લાનેવાલી એક ખાસેયતકી હય ઝોર ફરાસતે રાસ્ત દુસરી ખાસેયતકી
 ઝોર ખાતીરે રાસ્ત ઉલુમમેં નમુના તીસરી ખાસેયતકા હય. આદમી એસી
 ચીઝખર જે ઇસ્કો ઇસ કીસમકી ચીઝ ન દી હોં હરગીઝ ઇમાન નહિ લાતા
 ક્યું કે જુસ્કા નમુના નરખતા હો ખુદ ઉસ્કો ઉસ્કી સુરત જહેનમેં ન
 આવેગી. ઇસી વાસ્તે કોઈ શખ્સ હકીકતે ઇલાહીયત પુરી જાન નહિ સકતા
 મગર અદલાહ તઆલા જાનતા હય ઝોર શરેહ ઇસે તેહકીકકી દરાજ હય
 મઆનીએ અસ્માએ અદલાહ કી કીતાબમેં અઘ્ઘી તરહ લીખી ગઇ
 હય. મતલબ યેહ હય કે અબ હમ રવા રખતે હંય કે ઇન તીનાં ખાસેયત
 કે સિવાય અંખેયા ઝોર અવલીયાકી ખાસેયતેં ઝોર હોવેંગી. જાનકી હમેં
 ખબર નહો કે હમારે સાથ ઉસ્કા નમુના નહિ હય. પસ જેસા હમ કેહતે
 હંય કે ખુદાકો સિવાય ખુદાને કોઈ નહિ પેહચાનતા હમ કેહતે હય કે
 રસુલકો સિવાય રસુલકે કોઈ ઝોર શખ્સ ન પેહચાનેગા ઝોર હમકો ઉસ્સે
 જ્યાદા માલુમ નહિ ક્યું કે અગર હમેં નીંદ નહોતી ઝોર કોઈ ખોસે કે
 એક શખ્સ પડા હય નહિ હલતા નહિ દેખતા નહિ સુનતા ઝોર ખાત
 નહિ કરતા ઝોર નહિ સોચતા ખાવજુદ ઇસ્કે જાનતા હય કે કલ કયા હોગા
 ઝોર જબ સુનનેવાલા ઝોર દેખનેવાલા હો યેહ ખાત નહિ જાનતા હય
 હરગીઝ યેહ સુખન ખાવર ન કરેં ક્યું કે આદમી જુસ્ ચીઝકો નહિ દેખતા
 ખાવર નહિ કરતા હય ઇસી વાસ્તે હકતઆલાને ફરમાયા હય. “ કોઈ નહિ
 જુહલાને લગે હય જુસ્કે સમજને પર કાપુ પાયા ઝોર અબી આઈ નહિ
 ઉસ્કી હકીકત ” ઝોર ફરમાયા “ ઝોર જબ રાહ પર નહિ આએ ઉસ્કે
 ખતાનેસે ઝોર અબ કહીંગે યેહ જુહ હય મુદતકા. ” પસ અજબ મન

સમજકે અમેયા ૧ અવલીયાકી એક એસી સીકત હો જસસે દુસરકો ખીલ-
કુલ ખખર નહો ઓર વય ઈસ સીકતસે લગજતે પાયા કરે ઓર તુ દેખતા
હય કે ઈસ્કો શેરકા ઝોક નહો રાગકે વઝનકી હલાવત ઈસ્કો હાસિલ
નહોગી. ઓર કોઇ દુસરા ઈસે બેમાની સમજા ન સકેગા ક્યુ કે ઈસ્કો
ઇસ ખાતકી ખખર નહિ. ઈસીતરહ જો અંધા હો લગજતે દીદારકી માની
હરગીઝ ન સમજેગા. પસ ખુદકી કુદરતસે અજબ નહિ કે દરજએ તુખુવતકે
ખાદ ખાઝે અવરાકાત પેદા કરે ઓર ઈસ્કે આગે કોઇ ઈસે વાકીફ નહો.
ફરેહ ઈસ મતલબસે જો ઉપર ગુઝરા ઇન્સાનકી યુઝુગી ઓર સુધીયુંકા
તરીકલી માલુમ હો ચુકા. ઇસ્મે હીજબ હે કરકે સુધીયાન જો કહેતે હે
અલખતા તુ સુના હોગા ઇસ ખાતકા ઇનકાર મત કર ચેહ સચ ખાત હય
ક્યુકે જબ તુ મેહસુસાતમે ઓર ઇસ ઇલ્મમે જો મેહસુસાતસે હાસીલ
હય મશગુલ રહેગા માહબુબ રહેગા ઓર દીલ પાનીકે હોઝકે માનીદ હય
ઓર પાંચ હવાસ પાંચ નદીયું ફેસે હય, જસે પાની હોઝમે આતા હય
અગર તુ ચાહતાહે કે સાફ પાની હોઝકી તેહસે નીકલે ઇસ્કી તદખીર ચેહ
હય કે ચે સારા પાની હોઝમેસે નીકાલ ડાલે ઓર કાલા કીચડ જો ઇસ
પાનીકે અસરસે પેદા હુવા હો ખાહીર કરે ઓર તમામ નદીયુંકા રાસ્તા
અંધ કરેતા ફીર પાની ન આવે ઓર હોઝકી તેહકો ખોદે તા સાફ પાની
હોઝકે અંદરસે ઉબલને લગે ઓર જબ તક હોઝમે ખાહીરકા પાની ભરા
હો હોઝકે અંદરસે પાનીકા ઉબલના સુમકીન નહિ ઇસીતરહ જબતક દીલ
હરએક ચીઝસે જો ખાહરસે આઈ હય ખાલી ન હોવે ખાતીનકા ઇલ્મ હા-
સીલ ન હોગા. ફીર અગર આલીમ સીખે હુએ ઇલ્મસે અપને તઈ ખાલી
કરેગા ઓર અપના દીલ ઇસસે ન લગાવેગા વોહ ગુઝરા હુવા ઇલ્મ ઈસ્કા
હીજબ ન હોગા. ઓર સુમકીન હય કે કુશાયશ ઈસ્કા હાસીલ હો જબ
દીલકો ખ્યાલાત ઓર મેહસુસાતસે ખાલી કરેગા. ગુઝરે ખ્યાલ ઈસ્કા હીજબ
નહિ હોગે ઓર હિજબકા સખબ ચેહ હે કે જબ કોઇ શખ્સ અહલે
સુન્નતકા એતેકાદ સીખા ઓર ઈસ્કી દલીલે જો સુનાઝરેમે કેકતે હય જના,
ઓર એતેકાદ કીયા કે ઇસ ઇલ્મકે સિચાય દુસરા ઇલ્મ નહિ હય જબ દુસરી
ખાત ઈસ્કે ઝહેનમે આવે તો કહેકે ચેહ ખાત બર ખિલાફ ઈસ્કે હે જો મે
અબ્વલ સુનાયા ઓર જો ઈસ્કે બરખિલાફ હો ખાતીલ હય. એસે કો
હકીકત કામકી હરગીઝ ન માલુમ હોગી, ક્યુકે વોહ એતેકાદ જો અવામકો
સીખલાતે હય હકીકતકા કાલીબ હે ન એન હકીકત ઓર મારેફતે કામીલ
વોહ હય કે વય હકીકતે કાલીબસે નીકલ જાવે જસા મઝબ પોસ્તમે

નીકલતા હે એર જીને એતેકાદકી તાઈદે કે વાસ્તે ઝગડનેકા તોર સીખા
 ઉપર હકીકત ન ખુલેગી, જળ સમજા હે કે સારા ધૂલ્મ ચેહી હે ને વોહ
 રખતા હે ચે ખ્યાલ ધરકા હીનખ હોગા. એર ધસ સખખસે કે કુછ સીખે
 કુએ આદમી પર પીંદાર ગાલીખ રેહતા હે અધલખ ચેહ હે કે એસે ભોગ
 મહજુખ રેહતે હે. એર ઝગડે વાલુંકા ચેહી હાલ હે શીર અગર કોષ સખસ
 ધસ પીંદારકો નીકાલેગા. ધલ્મ ઉસ્કે ખાખમે હિનખ ન હોગા બલ્કે ચેહ
 કુસાયશ ધરકા હાસિલ હોગી. ધસકા દરજા નીહાયત કમાલકો પોહોચેગા.
 એર ઉસ્કે તરીકમે કીસી તોરકા ખલલ ન હોગા એર જીસકા કદમ ધલ્મમે
 સાખીત ન હુવા હો અકસર ખ્યાલે ખાતીલકે કેદમે સપડા રેહતા હે એર
 થોડા યુખાહલી ઉસ્કા હિનખ હોતા હે એર આલમ એસે ખતરેસે બેશીકર
 હે જળ તુ કીસી સાહેમે કશ્કસે સુને ધલ્મ હિનખ હે તો ઝરર હે કે
 ધસ ખાતકે માની સમજે એર ધનકાર ન કરે પર ચેહ મુલહીદાન બે
 બેહરે ને ધસ દોરમે નીકલે હે, એર હરગીઝ ધનકો ચેહ હાલ હાસિલ
 નહિ હે; ચંદ ખાતે વાહી સુશીયુંકી સીખે હે. ધનકા કામ ચેહ હે કે સારા
 દીન અપને તથં ધોતે હે. લુંગ એર ગોહી એર જનમાઝસે આરાસ્તહ
 કરકે ધલ્મકી એર ઉલમાકી ખુરાઈ કરતે હે. ચેહ વાજખુલ કતલ ચયાતીનુલ
 ધન્સ એર ખુદા એર રસુલકે એક દુસ્મન હે કયું કે ખુદા એર રસુલ સ.
 ધલ્મ વ ઉલમાકી સના કીયે હે. એર તમામ આલમકો ધલ્મકી તરફ દાવત
 કીયે હે. ચેહ બદખખત કાખીચે તોકે દોઝખકે જળ સાહેબ હાલત નહિ
 એર ધલ્મલી હાસીલ નહિ કીયા હે ઉસ્કા હોસલા નહિ કે એસી ખાત કહે
 એર ધરકી મીસાલ ધસ શખસ કે માનીંદ હે ને કીસીસે સુના હો કે
 કીમીયા સોનેસે બેહતર હે કયું કે ધસસે બેનીહાયત સોના ખનવા હે જળ
 સોનેકા ખજાના ઉસ્કે સામને ધર દે ઉસ્કો હાય નહિ લગાતા એર કેહતા
 હે કે ઝર કીસ કામકા ! કીમીયા ચાહીએ: કયું કે અરસ વોહી હે ઝર નહિ
 લેતા એર કીમીયાબી ધરકે પાસ નહિ. બદખખત, એર મુફલીસ એર બૂખા
 રેહતા હે એર ધસ ખાતકી ખુશીસે ને મે ખોલા કે કીમીયા ઝરસે બેહતર
 હે શાદ હોકર લાફ મારતા હે તો યહાં અવલ્યા એર અંબેયાકા કશ્ક કીમી-
 યાકે માનીંદ હે એર ધલ્મ વ ઉલમાકી મીસાલ ઝરકે માનીંદ હે એર કીમી-
 યાગરકો ધસ સાહેબે ઝર પર સખ ખાલુમે તરહીજ હે, પર યહાં એક દુસરા
 દીકા હે કે અગર કીસીકે પાસ ઇતની કીમીયા હોકે ધસસે સો દીનારસે
 બ્નાલ ન બને ઉસ્કો એસે પર ને હજાર દીનાર રખતા હો શમીલત ન હોગી.
 સુનાચે કીમીયાકી કીતાબે એર ઉસ્કે ખ્યાહીશમન્દકી ખાતે બોહોતસી હે

ઝોર ઉસ્કી હકીકત ઇસ ઝમાનેમેં કીસીકો માલુમ નહિ ઝોર અક્સર લોગ
 ને ઉસ્કી જુસ્તજુકી ખાતીર ઉકતે હેં આખીર દગા પાતે હેં ઝોર સુરી-
 યુંકા કામબી ઇસીતોર પર હે ઇન્મેં કામેલીન નહિ હેં અગર હેં તો યોડે
 હેં ઝોર નાદીર હેં ને કમાલકો પોહોંચે હોં પસ માલુમ કરકે ઇસ શખ્સમેં
 સુરીયુંકા હાલ કુછ એક જલ્દવહગર હો. ઉસ્કો હર આલમપર ફજીલત ન
 હોગી ક્યું કે અક્સર ઇન્મેંસે એસા હોતા હે કે અવાઇલમેં કુછ હાલ
 પેદા હોતા હે શીર ઉસ્સે ગીરતા હે ઝોર તમામ નહિ હોતા હે ઝોર ખાઝે
 એસે હેં કે એક સોદા ઝોર ખ્યાલ ઇસ્કો હકીકત નહો ઉન્પર ગાલીબ
 હોતા હે ઝોર યેહ સમજેં કે યે એક કામ હે. શીલવાદે એસા નહી ઝોર
 જેસા કે ખ્વાબમેં કધી હકીકત હે ઝોર કધી પરેશાની ખ્યાલેં ઇસ હાલમેં
 બી યેહી તોર હોગા બલ્કે ઉલમાપર એસેકો ફજીલત હોગી કે ઇસ હાલમેં
 એસા કામીલ હુવા હો કે વોહ ઇસ્મ ને દુસરેકો સીખનેસે હાસીલ હો
 વોહ ખુદ ખેતાલીમ માલુમ કરે એસા શખ્સ નીપટ નાદીર હુવા કરતા હે
 પસ લાઝીમ હે કે અહલે તસવ્વુફકી અસ્લ રાહપર ઝોર ઉનકી બુઝુર્ગી
 પર તુ ઇમાન લાવે ઝોર ઝમાનેકે મુલહેદ્દેકે સખબસે ઇન્સે બદઅકીદહ
 નહો ને શખ્સ ઇન્મેંસે ઇસ્મ ઝોર ઉલમાપર તાન કરે તો સમજ કે
 નાદાનીસે કરતા હે, ફરેદ શાયદ તુ કહેગા ક્યુંકર માલુમ કીજીએ કે આદમી
 કી સઆદત ખુદાકી મારેફત પર મોકુફ હે. ઇસ્કા જવાબ યેહ હે કે હર-
 ચીઝકી સઆદત એસે કામમેં હે કે ઇસ્મેં ઉસ્કો લઝૂત ઝોર હઝ મીલે
 ઝોર હરચીઝકી લઝત ઇસીમેં હે ને ઉસ્કી તખીયતકા મુકતઝા હો ઝોર
 હરચીઝકા મુકતઝાઈ તખે (તખીયતકો ખાહેશ) વોહી હે ઇસ્કી ખાતીર
 ઉસે પેદા કીયે હોં જેસા કે શેહવતકી લઝત ઇસ્મેં હે કે આદમી અપની
 આરઝુકોં પોહોંચે ઝોર ગઝબકી લઝત ઇસ્મેં હે કે દુશ્મનસે ઇન્તેકામ લે
 આંખકી લઝત અચ્છી સુરતોમેં. કાનકી લઝત ઇલ્હાન (ખુશ આવાઝ)
 ઝોર અચ્છી આવાઝમેં હે. એસાહી દીલકી લઝત ઇસ્ખાતમેં હે ઇસ્કી
 ખાતીર ઉસે પેદા કીયે હેં. ઝોર વોહ હકીકતે અસ્થાકી મારેફત હે ઝોર
 યેહ ફક્ત આદમીકે દીલસે ખમુસીયત રખતી હે. પર શેહવત વ ગઝબ
 ઝોર હવાસે ખમસાસે મહસુસાતકા ઇદરાક કરના જાનવરકો બી હાસીલ
 હે ઇસી વાસ્તે જબ આદમી કીસી ચીઝકો નહિ જાનતા હે ઉસ્કી તખેમેં
 ઉસ્કે દરયાફત કરનેકી આરઝુ રહા કરતી હે ઝોર જબ કીસી ચીઝકો
 જાનતા હે ખુશ હોકે ઉસ્કા રખ કરતા હે. અગરચે વોહ કય હલકી હો
 જેસે શાતરંજ, મસલન ઉસ્કે જાનનેવાલેંકા અગર કહે કે તાલીમ મત કર

સમ્ય નહિ કર સકતા એર ઇસ ખાતકી ખુશીસે કે નાદીરખાઝી સીખા ચાહતા હે કે કશ્મ ઇઝ્ઝાર કરે. જખ તુને માલુમ કીયા કે દીલકી લઝત કામુંકી મારેફતમે હે તો જસ કદર વેહ મારેફત શરીફતર ચીઝકી હોગી લઝત ઝયાદા પાવેગા. કયું કે જો શખ્સ વઝીરકે ઇસરારપર વાકેફ હોગા, શાદ રહેગા. અગર બાદશાહકા મેહરબેરાઝ (મેદકા જનનેવાલા) બનેગા એર મમલેકતકી તદખીર કીયા કરેગા નેહાયત ખુશ હોગા એર જો શખ્સ હીંદસે કે ઇસ્લમે આસમાનુંકી શીકલ એર મીકદાર માલુમ કરેગા. ઇસ્લમ શતરંજકો જનનેકે બ નીસબત બહોત શાદ હોગા. જુસ્ને માલુમ કીયા કે શતરંજ કીસતરહ ચાલે ખીછાના ઇસસે ઝયાદહ મઝા ઉસ્ને પાયા કે જુસ્ને જનના કે કીસ તરહ ખેલીયે ઇસી તરહ જસ કદર માલુમ યાને જનને, કઇ ખાત શરીફતર હો. ઉસ્કા ઇસ્લમ શરીફતર એર લઝત ખેશતર હોગી. એર વેહ મોજુદ સખસે અશરફ હે જો ખુઝુર્ગી મવજુદાતકી ઉસ્કી ઝાતસે હો બાદશાહ સખ આલમકા વેહી હે એર સખ અબ્દાલખે આલમ ઉસ્કી સીશ-તકી નીશાનીયાં હે તો કોઇ મારેફત ઇસ મારેફતસે શરીફતર એર લઝીઝ તર નહોગી એર કોઇ નઝારા (તમાશા) પરંપર દીગાર તઆલા જલ્લાનહુકે નઝારેસે લઝીઝતર નહિ. એર દીલકા મુકતઝાએ તખે ચેહી હે કયું કે હરચીઝકી તખીયતકી એક ખાએશ એર ખાસેયત હે, જુસ્કી ખાતીર ઇસે બનાએ હોં અગર કોઇ એસા દીલ હે જસે ઇસ મારેફતકી ખાહેશ નહો; ઉસ્કી મીસાલ ઉસ ખીમાર તનકે માનીંદ હોગી જસે ખાનેકી રગબત નહો. એર રોટીસે ઝયાદા મટી ખાનેકા શોક રખતા હે અગર ઇસ્કા ઇલાજ ન કરે તો જુખ લગે એર મટીકા ખુરા શોક જતા રહે ઇસ જહાનકા બદખખ હે નીદાન મરજબેગા એર વેહ શખ્સ જુસ્કે દીલમે દુન્યાકી ચીઝોંકા શોક મારેફતે ઇલાહીકી આરઝુપર ગાલીબ હો ખીમાર હે અગર ઇલાજ ન કરેગા ઇસ જહાનકા બદખખ હે આખીર હલાક હોગા. સારી ખાહેસેં એર મેહસુસાતકી લઝતેં જો આદમીકે તનસે ઇલાકા રખતી હે મોતસે જતી રહેગી એર મહેનત જો ઇસ્મે લઠાયા હો ચેહ બી જતી રહેગી એર મારેફતકી લઝત જો દીલસે ઇલાકા રખતી હે મોતસે દોચંદ હોગી કયું કે દીલ મોતસે હલાક નહિ હોતા એર મારેફત કાયમ રહેતી હે બલકે એર રોશન હોગી ઇસ ખાતકા પુરા બ્યાન અસ્લ મોહબ્બતકી કીતાબકે આખીર મઝકુર હોગા ફરેહ ગોહર આદમીકા ઇતિના અહવાલ જો કહા ગયા ઇસ કીતાબમે કાફી હે અગર કોઇ બ્યાદા તફસીલ ચાહતા હે તો કીતાબ અબયેખુલ કલબમે હમ બ્યાન કીયે હેં ઇન દોનું કીતાબસેબી

મારેકતે નરસ માની ખુદશનાસી પુરી હાસીલ નહોતી 'ક્યુ' કે ચેહ ને
 બોલા ગયા તમામ સીદ્ધાતમેસે ખાઝકા બ્યાન હે ઝોર ચેહ એક રૂકન
 હે. દુસરા રૂકન આદમીકા તન હે. જસમેં બહોતસે અનખખ હે ઝોર હર
 હઝવકે જહીર ઝોર ખાતીનમેં કંઈ અજબ ચીઝેં ઝોર નાદીર હીકમતેં હેં
 આદમીકે બદનમેં કંઈ હઝાર રંગ ઝોર રેશો ઝોર હડીયાં હેં હરએકકી
 શીકમ ઝોર સીદ્ધત જુદી જુદી ઝોર હરએકસે ગર્જ જુદા જુદા હે તો
 સખસે બેખખર હે ફક્ત ઇતિના જાનતા હે કે હાથ લેનેકે વાસ્તે ઝોર
 પાઉં ચલનેકે : ખાતીર ઝોર અખ્યાન ખાત કરનેકે લીયે હે પર વોહ ને
 આંખકે દસ મુખલીશ તખકકે (દરજુ) સે બનાએ હેં અગર એકબી ઇન્સે
 કમ હો તો બસારતમેં ખલલ હો. તુ નહિ જાનતા કે હર તખકકેસે ગર્જ
 ક્યા હે ઝોર કાહેકા દીદારમેં ઉસ્કી હાજત હુઈ. ઝોર આંખકા મીકદાર
 ખુદ જાહીર હે ઝોર ઇસ્કે ઇસ્મદી શરહ બડી બડી કીતાબુમેં નહિ સમા-
 વેગી બલકે અગર ચેહ ન જાનેગા ચેહ બી માલુમ ન કરેગા કે ખાતીનકે
 આઝા જેસા જગર ઝોર તીલ્લી ઝોર વગેરા કાહેકા બને હેં. જગર ઇસ
 વાસ્તે બના કે મુખલીશ ગીઝાએ ને માદદેસે ઉસ્કી તરફ જતી હેં સખકે
 એક રંગ કરકે ખુન બનાવે તો હકત અંદામકી ગીઝા હોનેકી લ્યાકત પેદા
 કરે ઝોર જબ ખુન જગરમેં પકતા હે થોડા ઇસ્સે દર્દ (તીલછટ) રેહ
 જતા હે વોહ સવદા હે. તીલ્લી ઇસ વાસ્તે બની તો વોહ સવદા ઇસ્સે
 લેવે ઝોર ખુનકે ઉપર એક કંઈ ઝંઘ (પસ્તુ પીલા પાની) જમા
 હોતા હે વોહ સફરા હે ઝોર પિતા ઇસ વાસ્તે બના તો સફરા ઇસ્સે લેવે
 ઝોર જબ લોહુ જગરસે નીકલતા હે, પતલા ઝોર બેકીવામ રેહતા હે.
 ગુરદેકા ફાયદા ચેહ કે પાનીકો લોહુસે બેચ લેવે તો કીવામવાલા લોહુ બગેર
 સફરા ઝોર સવદાકે રશુમેં પોહોંચે, અગર પીતેકો કુછ આશત
 પોહોંચે સફરા રેહ જતા હે. યરકાન ઝોર દુસરી સફરાવી
 બીમારીયાં પેદા હોતી હે ઝોર અગર તીલ્લીકો કુછ આશત પોહોંચી સવદા
 લોહુકે સાથ રહે જતા હે સવદાદી બીમારીયાં હોતી હેં ઝોર અગર ગુરદહ
 બીમાર હો જાવે લોહુમેં પાની રેહ જતા હે ઇસ તસકાકી બીમારી હોગી.
 ઇસી તરફ જાહીર વ ખાતીનકે આઝાસે હર દઝવકે એક કામકે લીયે પેદા
 કીયે હેં કે બગેર ઇસ્કે તનકે ઇન્તેઝામમેં ખલલ હોગા બલકે આદમીકા બદન
 અગરચે છોટા હે પર સારે આલમકા નમુના હે ક્યુ કે ને કુછ આલમમેં
 પેદા હુવા હે ઇસ્મે જલ્લહગર હે હફી પહાડકે માનીંદ ઝોર પસીના મેંહ
 કે માનીંદ ઝોર બાલ જાડુકેસે હેં ઝોર દીમાગ આસમાનસા હે ઝોર

હવાસ સીતાઈકે માની'દ હે' ઉરકી તરસીલ દરાઝ હે બલકે જહાંકે સારે
 મખલુકાતકી મીસાલ ઇસ્મે મોજુદ હોગી. જેસા ખેલ સગ બેડીયા ચારપાએ
 દેવપરી શરીસ્તા ચુનાંચે આજે ઇસ્કા બ્યાન ગુઝરા બલકે હરએક પેશેવર ને
 જહાનમે' હે ઇસ્મે' નઝર આવેગા. વોહ કુબ્લત ને માદેમે' ખાના હઝમ
 કરતી હે તખાલકે માની'દ હે ઝોર વોહ કુબ્લત ને ખાલીસ તઆમકો જગ
 રકી તરફ ઝોર શીકલકો અમખાકી તરફ બેજતી હે રોગનગરકીસી હે
 ઝોર વોહ ને ખાનેકો જગરમે' લોહુકા રંગ દેતી હે રંગરેઝકીસી હે
 ઝોર વોહ ને લોહુ ઝોરતકે પીસ્તાનમે' શીર બનાતી હે ઝોર પુસ્તાને
 સીખીનમે' મની સુપેદ બનાતી હે. ધોમીકીસી હોગી ઝોર વોહ ને હરએક
 જુઝવમે' ગીઝા જગરસે અપની તરફ ખેંચતી હે જુલ્લાખ યાની કાસીદ
 કીસી હે ઝોર વોહ ને શુદે'મે' પાની જગરસે ખેંચે તા મસાનેમે' ભવે
 સક્કા (પખાલી) કીસી હે. ઝોર વોહ ને શીકલકો બાહર ફેંકતી હે
 ખાકરખકીસી હોગી. ઝોર વોહ ને સશરા વ સવદાકો બાતીનમે' તેહરીક
 દેતી હે તા બદનકો તખાલ કરે ચોર ઝોર મુશ્સીદકીસી હે ઝોર વોહ ને
 સશરા ઝોર દુસરી ખીમારીયુ'કો ફેં કરે રહસ આદીલકીસી હે ઇન બાતુકી
 ચરહબી તુલાની હોગી. મતલબ યેહ હે કે ને તુ સમજે કઇ મુખતલીશ
 આલમ તેરે બાતીનમે' હે' હરએક તેરે કામમે' લગા હે ઝોર તુ શરામતસે
 સોતા હે ઝોર યેહ તેરી ખીદમતમે' સર ગર્મ રેહતે હે' નઃતુ ઇનકો પેહચા-
 નતા હે ન શુક ઇસ સાહેબકા જસને ઇનકો તેરી ખીદમતમે' મુકરર કીયા
 હે, બબ લાતા હે અગર એક દીન બાદશાહ અપને ગુલામકો તેરે પાસ
 બેળે સારી ઉમ્ર તુ ઉરકી શુક ગુઝારીમે' મશ્ગુલ રહેગા. ઝોર એસેકો
 જસને કીતને હઝાર અહલે હરફકો તેરે બાતીનમે' ખીદમત ગુઝાર બનાયા
 હે કે સારી ઉમ્ર એકદમબી તેરી ખીદમતસે ગાફીલ નહિ હોતે હે' તુ યાદ
 નહિ કરતા બદનકી તરકીબ ઝોર મહેમત આઝાકા જનના જુસ્કો આલમે
 તશરીહ કેહતે હે' બકા ઇદમ હે ઝોર લોગ ઇસ્સે ગાફીલ હે' ઝોર વોહ ને
 પદતા ઇસ્લીખે પદતા હે, તા, તીબકે ઇનમે' ઉસ્તાદ હે. ઝોર ઇસ્મે તીબબી
 મુખતસીર હે અગરચે ઇસ્કી હાજત હે પર તરીકતસે ઇસ્કુ ઇલાકા નહિ
 ને શખસ અબલખ સન્ને ઇલાહી દેખનેકી ખાતીર બદનમે' નઝર કરેગા
 ઉસ્કો તીન સીદતે' પુદાહી સીદતુસે માલુમ હોગી. એક યેહ કે બાની ઇસ
 કાલીબકા ઝોર પેદા કરનેવાલા ઇસ જુસ્મકા કાદીર હે. સાહેબે કમાલ કે
 કીસી તોરકા તુકમાન ઇસ્કી કુદરતમે' નહિ વોહ ને આહવા સો કરને સક્તા
 હે કયુકે કોઈ કામ દુન્યામે' ઇસ્સે અજબતર નહિ કે એક જુદ પાનીસે

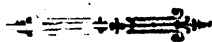
એસે શખસદો પેદા કીયા. ઓર વોહ જો યેહ કામ કર સકતા હે ઉસ્કે પાસ મરનેકે બાદ શીર ઝીંદા કરના બહોત સેહલ હે. દુસરી સીફત યેહ કે વોહ માહેબ એસા આલમ હે કે ઉસ્કા ઇસ્મિ રેહમતે બેનીહાયત હે કયું કે જો ચીઝ બનાની ઝરથી ઉસ્કો બનાયા બલ્કે વોહ જો ઝરતન દરકારથી જેસા કે દીલ જીગર દીમાગ ઓર આઝાએ અસલી વયા ઓર વોહ ચીઝેલી જીનકી હાજતથી અગરચે જરત નથી જેસે હાથ પાઉ આંખ ઝખાન ઓર બાઝી ચીઝે જીસકી હાજતથી ન ઝરત. પર વેહ મુજબ અયાદત હુસ્નકા થી વોહબી દી જેસે બાલકી શ્યાહી ઓર લયુકી સુખી ઓર બઉકી ખમીદગી ઓર પલ-કુકી હમવારી વગેરા ઓર યેહ ધનાયત ન રક્ત ઇન્સાનપર કીયા બલ્કે સારી મખલુકાતપર હસાકે ખટમલ મઝર ઓર શેહકો મખખી ઓર મખખી કે ઇન્મેસે હરએકકો જો કુછ દરકાર થા દીયા ઓર શીર બા વજુદ ઇન્કી શીકલુકે ઇન્કે ઝાહીર બદનકો અચ્છે : અચ્છે તકથું ઓર રંગુસે સંવારા. પસ આદમીકે તનકી પેદાયશકી તફસીલમે નઝર કરની સીફતે ઇલાહીકી મારેફતકી કુછ હે ઇસ સખખસે યેહ ઇલ્મ શરીફ હુવા ન ઇસ લીયે કે તખીબકો દરકી હાજત હે ઓર જેસા કે શેરકી બારીકીયાં ઓર તસનીફ ઓર સનઅત જીતના ન્યાદા તુ જાનેગા શાધરિ ઓર મુસન્નફ ઓર સાનેકી યુઝુર્ગી તેરે દીલમે ન્યાદા હોગી. ઇસી તરહ અબ્નાઇએ સીફતે ઇલાહીકા જાનના હકતઆલાહી મારેફતકી કલીદ હે. ઓર યેહ બી મારેફતે નફસકા એક બાબ હે પર ઇલ્મે દીલકી બનીસખત મુખસીર હે કયું કે યે ઇલ્મ બદનકા હે ઓર બદન મરકબ હે ઓર દીલ સવારકે માનીદ હે ઓર મકસુદ આફરીનશસે સવાર હે ન મરકબ. કયું કે મરકબ સવારકે વારતે હે ન સવાર મરકબકે લીયે વ લેકીન ઇતના બી કહા ગયા તા તુઝે માલુમ હે કે ઇનિ અસખાબસે અપને તઈ પુરા ન પેહચાન સકેગા બાવસ્ફ ઉસ્કે કે કોઇ શય તેરે પાસ તુઝસે નજદીક તર નહિ. ઓર જો શખસ અપને તઈ ન પેહચાને ઓર દુસરી ચીઝકો પેહચાનનેકા દાવા કરે ઉસ્કી મીસાલ ઉસ મુઘલીસકીસી હોગી જો અપને તઈ ખાના નહિ દે સકતા શીર દાવા ઇસ ખાતકા કરતા હે કે શેહરકે સારે દરવેશાં ઉસ્કી રોટી ખાતે હે. યેહ દાવા નીપટ બેબા ઓર મહાલ હે. ફરસ્દા અબ અઝીઝ જબ તુને આદમીકે દીલકે ગોહરકી યુઝુર્ગી ઇન બાબુસે માલુમ કીયા અબ સુન કે યેહ ગોહર કીમતી તુઝે દીયે હએ; ઓર તેરી નઝરસે ઇસ્કો મખખી રખએ જબ તુ ઇસ્કો ન હુદે ઓર ઝાયે કરે ઓર ઇસ્સે ગાફીલ રહે બડે તુકશા-

નકા સખળ હોગા અખ ચેહ કોશીશ કરે તુ અપને દીલકી જુસ્તને કરે ઓર દુન્યાકે કામકાનસે ઇસ્કો નીકાલકે દરને કમાલકો પોહોંચાવે કે ઇસ્કી ખુશુર્ગીં ઇસ જહાનમેં જલ્લહગર હોગી કે ખુશી બેગમ ઓર ખકા બેશના ઓર કુદરત બેઇજઝ ઓર મારેશત બેશુખાહ ઓર જમાલે માશુક બેકુદરત (મેલાપન) દેખેગા. લેકીન ઇસ જહાનમેં ઉસ્કી ખુશુર્ગીં ચેહ હે કે ઇસ્મેં સ્વાકત ઇસ ખાતકી હે કે ઇસ ઇઝત વ શર્હ હકીકીકો પોહોંચે નહિ, તો આજકે દીન ઇસસે નાંકોસતર ઓર આજઝતર કોઇ નહિ કયું કે ભુખ ઓર પ્યાસ ઓર ગમાં ઓર સર્મા (દંડ) ઓર ખીમારી ઓર દર્દ ઓર રંજ ગુસ્સે ઓર હીસમિં પડા હે ઓર જો ચીઝ ઉસે રાહત વ લઝત દેતી હે ઉસ્કે હકમેં સુઝીર હે (ઝરરદને વાલી હે) ઓર જો ચીઝ ઇસે નફા દેનેવાલી હે તલ્ખી ઓર ગમસે ખાલી નહિ, ઓર જો શખસ શરીફ વ અઝીઝ હોતા હે, ઇલ્મસે હોતા હે યા કુબ્વત યા કુદરત યા હીમ્મત વ યા અઝમ યા સુરતકી ખુખીસે હોતા હે. યહાં અગર ઇસ્કે ઇલ્મમેં તુ નઝર કરે ઇસસે જ્યાદા જાહીલ કોઇ નઝર ન આવેગા. અગર એક રંગ ઇસ્કે દીમાગમેં કજ હો વોહ દીવાના હો જાતા હે ઓર ઉસ્કો માલુમ નહિ, કે ઇસ્કા સખળ ઓર ઇલાજ કયા હે ઓર શાયદ કે ઇલાજ ઇસ્કે સામને હો. દેખતા હે ઓર નહિ જાનતા. અગર ઇસ્કી કુદરત વ કુબ્વતકો દેખેગા ઇસસે જ્યાદા કોઇ આજઝ નહિ. એક મખીસે સુકાબેલા નહિ કર સકતા. ઓર અગર એક મચ્છરકો ઉસ પર સુસલ્લત કરે હલાક હો જાવે ઓર અગર એક ભંવરા ઇસે ડંખ મારે બેખવાખ વ બે કરાર હોતા હે. અગર ઇસ્કી હીમતકો દેખેગા, ઇસ્કા એક અધેલા ઝાંચે હો તો ઉદાસ ઓર મલુલ હોતા હે, ઓર એક લુકમા ભુખકી કુબ્વત ઉસ્કો ન મીલે તો બેહોશ હો જાતા હે ઇસસે જ્યાદા ખસીસ કોન હોગા. અગર ઇસ્કી ખુખીચે સુરતકો દેખેગા, એક ચમડા હે પાયખાને પર ઢપા હુવા. અગર દો દીન અપને તઇ ન ધોવે ઇસ્કા એખ નુમાયાન હોગા. ગંદગી ઇસસે આવેગી ઓર કોનસી ચીઝ ઇસસે જ્યાદા ગંદી હોગી કે વોહ હંમેશાં અપને ખાતીનમેં રખતા હે ઓર ઇસ્કા (હમ્માલ) બોળ ઉઠાનેવાલા બના હે હરરોઝ દોખાર અપને હાયસે ધોતા હે, નકલ હે કે એક દીન શેખ અખુ સઘદિ રેહમતુલ્લાહ સુશીયું કે સાચ કહીં જાતે ચે એક મકામમેં પોહોંચે કે જહાં સંડાસ પાક કરતે ચે ઓર નીજસત રાસ્તે પર પડીથી. સખ ભોગ વહીં ઠેરે એક તરફ ભાગને લગે હરએકને અપની નાક પકડી શેખ ખડા રહા ઓર બોલા અય લોગો માલુમ કરો ચેહ નીજસત મુઝસે કેહતી હે

કે મેં કહ્યું બાળકોમાં થી સખ લોગ પૈસે દેકે મુઝે ખરીદે શકત એક સખમેં
 ઉનકે સાથ રહી યેહ મેરા હાલ હુવા મુઝે ઉનસે ભાગના ઝરર હે. યા ઇન્કો
 હકીકતમેં યેહી ખાત હે કે આદમી ઇસ આલમમેં નિપટ આજીઝ ઓર
 બેકસ હે અગર કીમીયા સઆદતકો દીલકે ગોહરપર ડાલેગા ફર્દા ઉસ્કા
 ઉરજ હોગા. જાનવરકે દરજેસે મલાઇકકે દરજેકો પોહોંચેગા. ઓર અગર
 હુન્યાકો તરફ મુતવજીજે હોગા ફર્દા કુતે ઓર સુવ્વર ઇસસે બેહતર હોગે
 કે યેહ સખ ખાક હો. જાકે મેહનતસે છુટેગે ઓર આદમી અઝાબમેં પડા
 રહેગા. પસ જોસા તુને અપના શર્હ માલુમ કીયા અપના એબ ઓર તુક
 શાનબી માલુમ કર કે નફસકી મારેશત ઇસ વજેહસેબી મારેશત ઇલાહી
 કુજીયમેંસે એક કલીદ હે (કુજી) હે યહાં ખુશ શનાશીકા ખયાન ઇસ
 કદર ખસ હે કહું કે ઇસ કીતાબમેં ઇસસે ઝયાદે ખયાનકી શુન્નયશ નહિ.

દુસરા ઉનવાન મારેફતે ઇલાહીકે ખયાનમેં.

અય અઝીઝ માલુમ કર કે અગલે પેગંબરૂંકી કીતાબુમેં મજકુર હે
 “ અય ઇનસાન પેહયાન જાનકો અપને, તા પેહયાને તુ પરવરદીગારકો
 અપને ” ઓર આહાદીસમેં આયા હે “ જીસને અપને નફસકો પેહયાના
 બેશક અપને પરવર દીગારકો પેહયાના. ” ઇન ખાતુંસે યું માલુમ હોતા હે
 કે આદમીકા નફસ આઇનીકી માનીંદ હે જો ઇસ્મેં નઝર કરેગા ખુદાકો દેખેગા.
 ઓર બહોત લોગ અપને તઇ દેખને પર ખુદાકો નહિ પેહયાનતે. પસ
 પેહયાનના ઇસ લેહાઝસે કે વોહ આઇના મારેશત હે ઝરર હુવા, ઓર ઉસ્કે
 દો તોર હે. એક તોર વોહ જો મુશ્કેલ હે ઓર અકસરૂંકે ઝંહનમેં નહિ
 આતા ઓર ઉસ્કી શરહ અવામ સમઝ નાહ સકતે ઇસ્કા ખ્યાન મુનાસીબ
 નહિ. પર દુસરા તોર જીસ્કો સખ લોગ સમઝ સકતે હે. યેહ હે કે આદમી
 અપની જાતસે ખુદાયતઆલાકી હસ્તીકી પેહયાને ઓર અપની સીફતુસે
 ખુદાકી સીફતુકો માલુમ કરે ઓર અપની મમલેકત, યાની તન ઓર આ
 ઝમેં તસરફ જો રખતા હે ઇસસે ખુદાકે તસરફકો જો સારે આલમમેં હે
 જાને. ખ્યાન ઉસ્કા યેહ હે કે જબ આદમી પહેલે અપની હસ્તી માલુમ કીયા
 ઓર જાનતા હે કે કઇ સાલ ઇસસે આગે પરદએ અદમમેં થા ઉસ્કા નામો
 નીશાન નહિ થા. મુનાંચે હક તઆલાને ફરમાયા હે “ કહુ હોતા હે ઇન્સાન

પર એક વક્ત જમાનેમે' જે ન થા વોહ કુછ ચીઝ જે તકરારમે' આતે. હમને બનાયા આદમીકો એક ખુંદકે લગ્સે પલકતે રહે ઇસ્કો ફીર કર દીયા ઇસ્કો દેખતા સુનતા. " ઝોર વોહ ચીઝ જસસે અસલ ખલકત આદમીકી ઝાહીર હો તુતકા હે. સડે ઝોર હકીર પાનીકા એક ખુંદ જસમે' ન અકલ હે, ન ખસારત, ન પાઉ, ન હાથ, ન જમાન, ન આંખ, ન રગ, ન પકા, ન ઉસ્તખાન (હડી) ન ગોસ્ત, ન પોસ્ત. બદ્દે એક સીફતવાલા સુપેદ પાની થા. પસ ચેહ સારે અબ્દુલ્લમ હસસે જહીર હુવે. ઇસ્તે અપને તઈ આપ પેદા કીયા યા કીસી ઝોરને ઉસ્કો બનાયા. ઝોર ખીલઝર માલુમ કરેગા અબ્દુલ્લમ જે કામીલ હુવા હે એક બાલકો પેદા નહિ કર સકતા. ઉસ્વકત જે પાનીકા એક ખુંદ થા, બેશક નીહાયત આજીઝ ઝોર નાકીસ થા. પસ ઇસ્કો ખીલઝર અપની ઝાતકી હસ્તીસે ઝાતે હકતઆલાકી હસ્તી માલુમ હોગી. ઝોર જમ્મ અપને બદનકે અબ્દુલ્લમકો જે ઝાહુર વ બાતીનમે' હે, દેખેગા, અપને ખાલીકકી કુદરત માલુમ કરેગા. ઝોર સમઝેગા કે ઇસ્સે ઝોર બડી કુદરત ક્યા હોગી કે એસે હકીર પાનીકી ખુંદસે એસે કમાલ ઝોર જમાલ ઝોર અબ્દુલ્લમવાસે શમ્સકો બનાવે ઝોર જમ્મ અપની નાહીર સીફતુ ઝોર આઝાકી મનફેઅતુકો દેખેગા કે હરએકકે બનાનેમે હીકમત ક્યા હે. ખુંદ ઝાહીર કે આઝા જેસે હાથ, પાઉ, આંખ, જમાન, દાંત વગેરા, ખાહ બાતીનકે આઝા જેસે તીલ્લી, કલેબ, પીતા, મસાના વગેરા. આપને ખાલીકકે ઇસ્કો જે કામીલ હે ઝોર સારી ચીઝકો જે ઘેરા હે જાનેગા ઝોર માલુમ કરેગા કે એસે ઇસ્કસે કોઈ ક્યા ગાલીબ નહિ હો સકતી અગર સારે અકલાકી અકલકો કામમે' લગાવે ઝોર ઇસ્કો ઉમ્દા હાજર હે ઝોર ચેહ સોચે' તા ઇન તમામ આઝામે'સે એક ઉજુવકી કોઈ ઝોર સુરત જે ઇસ્સે બેહતર હો બને; ઇમકાન નહિ. મસલન અગર ચાહે' કે દાંતુકી સુરત બને સામને કે દાંતકા સર તેઝ હે તા રોટીકો કતરે ઝોર દુસરે દાંતકા સર ચોડા હે તા તઆમકો પીસે, ઝોર જીભ ઇસપર ચડીવાલેકે શવડે કીસી હે કે અનાજ ચકીમે' ડાસે ઝોર વોહ કુબ્વત જે, જમાનકે નીચે હે પાનીકે ચસ્મે'સે હે કે ઇસ્વકત હાજતકે મ્વાફીક પાની ડાલતી હે તા તઆમ બીગે ઝોર હલકમે' ઉતરે ઝોર અટક ન જાવે. સારે જહાનકે અકલા કોઈ દુસરી સુરત જે ઇસ્સે કામીલ તર ઝોર બેહતર હો તજવીઝ ન કર સકે, ઇસી તરહ હાથકી પાંચ ઉંગલીયાં હે. ચાર એક તોરકી ઝોર અંગુઠા એક તોરકા મીકદારમે' છોટા, હરએક ઉંગલીકે સાથ કામ કરતા ઝોર સમ પર ફીરતા હે હરએક ઉંગલીકે ત્રીન ત્રીન જોડ હે' ઝોર અંગુઠે

કે દો જોડ, એસા બનાયા હે અગર ચાહે બંદ કરે ખાહ શાવડા બનાવે, ખાહ ચમચા ખાહ મુઠી બંધ કરકે હથીઆર બનાવે ખાહ ખોલકે તપક બનાવે ઝોર બહોતસે તોરસે કામમેં લાવે. અગર તમામ જાહાનકે દાનીશમંદ દુસરા તોર તજવીઝ કરે ધન ઉઝીઉકે વઝેકે બાબમેં કે તમામ એક સીદ્દતમેં હોં. યા ત્રીન એક તન્હસે ઝોર દો એક તરફસે હોં. યા ચેહ કે પાંચ ઉમલીયાં છે (૫) હોં જાવેં. યા ચાર ઝોર ત્રીન જાહકે ઇવજમેં દો યા ચાર જોડ હોં જો કુછ ધ્યાન કરેં ઝોર કહેં સખ નાકીસ હે ઝોર ખાસા તોર વોહી હે જો ખુદાને પેદા કીયા. ઇસ ખ્યાનસે માલુમ હોગા કે ઇસ ખાલીકકા ઇસ્મ ઇસ શખ્સપર મોહીત હે ઝોર સખ બીચુંકી ઇસીકો ખબર હે બદનકે અજઝાસે હરએક જુઝવમેં એસી હીકમતેં મોજુદ હેં. જીસ કદર આદમી ઇન હીકમતુકો ખુબ જાનેગા હકત-લાકે ઇસ્મકી ખુજુર્ગીસે દંગ હોગા. ઝોર જખ આદમી અપની હાજતુકો દેખે પેહલે આઝાકો ફીર ખાને ઝોર લીબાસ ઝોર ઘરકો દેખે ઝોર રોઝીકી હાજત મેહ (બરસાત) ઝોર બારે ઝોર અબ્દા ઝોર ગર્મા ઝોર સર્માસે ઝોર ઇન સીદ્દતુકો જો ઉસે સધારતી હેં ઝોર સીદ્દતુકી હાજત આલાત હથીઆરકી તરફ લોહે ઝોર લકડી ઝોર તાંબે ઝોર પીતલ વગેરાસે ઝોર ઇન આલાતકી હાજત હીદાયત વ મારેદતકી તરફ કે કીસ તરફ બનાયા ચાહીયે દેખે સમજેગા, કે ચેહ તમામ અચ્છે ઝોર કામીલ તોરપર બને હેં ઝોર હરએકસે ઇતને અનવા પેદા ન કરતા તો મુમકીન ન થા, કે કીસીકી ખાતીરમેં આવે યા માંગ સકે બદુન માંગને ઝોર ચાહનેકે તમામ લુદ્દો રહ-મતસે બને હેં યહાં ઉસ્કો ઝોર એક સીદ્દત માલુમ હોગી જો ઝીંદગી સારે અવલીયાકી ઉસીસે હે ઝોર વોહ લુદ્દો રહમત વ ઇનાયતે ઇલાહી હે સારી મખલુકાત પર. યુનાંચે શરમાયા “ પેશ કદમીકી રહમત મેરી ને ગજબ પર મેરે ” ઝોર રસુલ સલ્લલ્લાલ્લો અલયહે વ આલેહી વ સલામેહી વ સલ્લીમ કહે હેં કે બંદુપર ખુદાકી મેહરબાની માંકી શશક્તસે બ્યાદા હે શીરખાર બચ્ચેપર પસ અપની હસ્તીકે ઝુફરમેં ઝાતે હક્કી હસ્તી માલુમ કરે ઝોર અપને આઝા હાથ પાઉકી તફ્સીલમેં અલ્લાહ તઆલાકી કમાલ કુદરત દેખે ઝોર આઝાકી અજબ હીકમતેં ઝોર મન્ફેઅતેં જાનેનેસે કમાલ ઇસ્મે હક માલુમ કરે ઝોર તમામ બીજોકો જો ઝુદરત યા હાજત યા ઉસ્કી ખાતીર બનાયે હેં દેખે તો લુદ્દો રહમતે ઇલાહીકા કાઇલ હોગા. પસ ઇસ તોર પર નફ્સકી મારેદત, મારેદતે હક્કી કુંજ હુષ. ફરેદ જોસા હકતઆલાકી સીદ્દ-તકો અપની સીદ્દતમેં ઝોર ઉસ્કી હસ્તીકો અપની હસ્તીમેં જ માલુમ

કીયા, હકતઆલાકી તનઝીયાબી અપની તનઝીયાએ જનન. હકતઆલાકે ખાખમે' તનઝીયા વ તકદીશકે માને ચેહ હે' કે વોહ પાક વ મુકદ્દસ હે. ઇસ ચીઝમે' ને વહેમો ખ્યાલમે' આવે ઝોર મુનઝઝહ હે ઇસ ખાતસે કે હરકો કીસી જગહકી તરફ નીસ્ખત કરે. અગરચે કોઈ જગહ ઇરે' તસરરફસે ખાલી નહિ ઝોર આદમી ઉરકા નમુના અપનેમે' દેખતા હે કે હરકી જનની હકીકતબી જુરકો હમ દીલ કેહતે હે' વહેમો ખ્યાલમે' આનેસે મુનઝઝહ હે. ઝોર ને ચીઝકે ઇરકો રંગ ન હો કીસી તોરસે ખ્યાલમે' ન આવેગી. કયુ' કે ખ્યાલમે' વોહી શયે આતી હે જુરકો આંખ દેખે યા ઇરકે જુન્સકો દેખે હો. જેસે રંગ ઝોર અરકાલ ને આંખ ઝોર ખ્યાલકી હુકુમતમે' હે' ઝોર ચેહ ને તખીયત ચાહતી હે એક ચીઝ કેસી હોગી. ઉરકે માને ચેહ હે ઇરકી શીકલ કેસીહી છોટી હે યા બડી. ને ચીઝ ચેહ સીદ્દત નહિ રખતી ચેગુનગીકા ઉસમે' દખલ નહિ. અપની હકીકતકો દેખ તેરી વો હકીકત ને મારે-ફતકા સખખ હોતી હે કીસમત પઝીર નહીં. મીકદાર વ કમીઅતકા ઉરમે' દખલ નહીં અગર કોઈ પુછેગા રહ શય હય જવાખ ચેહ હય કે ચેગુનગીકા ઉરમે' દખલ નહીં જખ તુને અપને તઈ ઇન સીરતુ'સે જના અખ માલુમ કર કે હકતઆલાકી ઝાત બેશક મુકદ્દસ વ મુનઝઝહ હે. લોગ હેરતમે' હે'કે એસા મોજુદબી હોગા ને (બે મુન વ બેચેગુના) બે મીસલ વ કેફીયત હો હાલાંકે ખુદ વય આપ એસે હે' અપને તઈ નહિ પેહચાનતે હે' બલકે અગર આદમી અપને તઈ હુંદેગા હઝારહા ચીઝે' પાવેગા ને બેચુનો બેચેગુના હે'; જુરકો આંખ ખુદ નહિ દેખતી હે મસલન ઇસ્ક ઝોર હર્દ જુન્હે' આંખ નહિ દેખતી અગર ઇરકી ચેગુનગી હુંદના ચાહે તો હુંદ ન સકે કયુ' કે જખ ચેહ ચીઝે' શીકલ ઝોર રંગ નહિ રખતી હે, ઇસ સવાલકી ગુંજયશ ન હોગી. બલકે અગર કીસીને હકીકત આવાજ કી યા બો યા મઝે હુંદ કે વોહ કેસી હે ન'પા સકેગા. કયુ'કે ચુ' વ ચેગુનાહ તકાઝા ખ્યાલકા હે કે વોહ જુસ અસ્મકો હાસીલ હુવા હે વોહ હર ચીઝસે હીસ્સા આંખકા તલખ કરતા હે, ઝોર વોહ ચીજ ને કાનકી હીકમતમે' હો જેસે આવાજ મસલન ઇસમે' આંખકા કુછ હિસ્સા નહિ, બલકે ચુની ઝોર ચેગુનગીકો ઇરકા હુંદના મહાલ હે. કયુ'કે આવાજ આંખકે હીસ્સેસે મુનઝઝહ હે, જેસા, રંગ, કાનકે હીસ્સેસે મુનઝઝહ હે ઇસીતરહ વોહ ચીઝ જુરકો હીસ્સએ દીલ પાવે ઝોર અકલસે પેહચાને, સારે હવાસકે હીસ્સેસે મુનઝઝહ હે ચુની ઝોર ચેગુનગી મેહસુસાતમે' હુવા કરતી હે. ઇસ મતલબકી તેહકીકતો માકુલાતકી કીતાબમે' હમ ખ્યાન કીયે હે. ઇસ કીતાબમે' ઇતિના કાફી હે.

ઐર મકસુદ યેહ હે કે આદમી અપની બેચેગુનગીસે હકતઆલાહી બેચુની
 ઐર બેચેગુનગી પેહયાને ઐર માલુમ કરે. જેસા કે જન મોજુદ હે
 ઐર તનકા પાદશાહ ઐર તનસે હરએક ચીજ જુસ્કે ચુનો ચેગુનહ હો.
 સખ ઇસ્કી મમલેકત હે ઐર ખુદ બેચુનો બેચગુના હે ઇસી તરહ પાદ-
 શાહે આલમ બે ચુનો બે ચેગુના હે ઐર જો ચીજે ચુની ઐર ચેગુનગી
 રખતી હોં ઉસ્કી મમલેકતકી મેહસુસાત હેં. દુસરા તોર હકતઆલાહી તન-
 ઝીયાકા યેહ હે કે કીસી જગાસે ઉસ્કી નીસખત ન કરે ઐર જનકી નીસખત
 કીસી ઉઝવસે ન કરેં કયુકે નહિ કેહ સકતે હેં કે જન, હાથમેં યા પાઉંમેં
 યા સરમેં યા કીસી ખાસ ઉઝવમેં હે, સારે આઝા કીસમત પઝીર હેં.
 જો કીસમત પઝીર ન હો. કીસમત પઝીરમેં હરગીઝ ન સમાવેગા. કયુકે ઉસ્વ-
 કત વોહબી કીસમત પઝીર હો જાવેગા. ઐર બાવજુદ ઇસ્કે કીસી ઉઝવસે
 ઉસ્કી નીસખત નહિ કોઈ ઉઝવ ઉસ્કે તસરરૂપસે ખાલી નહિ. બદકે સખ ઇસ્કે
 હુકમમેં હેં વોહ સખકા પાદશાહ હે, જેસા સારા જહાન, પાદશાહે આલમકે
 તસરરૂપમેં હે. ફોર વોહ મુનઝઝક હે ઇસ્ખાતસે કે કીસી ખાસ જગાસે ઉસ્કી
 નીસખત કરેં. અગર રૂહકી ખાસેયત ખમાન હો તો યેહ મતલબ ઝાહીર
 હોગા. પર ઇસ ખાતકી રખસત નહિ હે ઐર વોહ જો હદીસમેં આપાહે
 “ તેહકીક પેદા કીયા અલ્લાતઆલાને આદમકો અપની મુરત પર ” ઇસસે
 આશકાર હોગા. ફરસ જખ જાતે હકકી હસ્તી ઐર ઉસકી સીફતેં ઐર
 ઉસ્કી તનઝીયા ચુની ઐર ચેગુનગીસે ઐર નીસખત મકાનસે માલુમ હો
 ચુકી. ઐર નફસકી પેહચાનત ઇસ મારેફતકા સખખ હુવા. અખ મારેફતે
 હકકા દુસરા ખાખ બાકી રહા. વોહ ઇસ્કી હુકમરાનીકી મારેફત હે અપની
 મમલેકતમેં જો ચુનો ચેગુના હે યેહ કીસતોર પર હે ઐર ઇસ્કી કારફર-
 માઇ મલાઇકકો ઐર મલાઇકકી ફરમાં બરદારી ઐર મલાઇકકે હાથસે કામુંકા
 ચલાના ઐર આસમાનસે ઝમીનપર હુકમ બેજના, આસમાન ઐર સીતા-
 રૂંકી તેહરીક, ઐર આહલે ઝમીનકે કામુંકા આસમાનસે વાળીસ્તહ કરના
 ઐર રીઝકકી કુંજ આસમાનકે હવાલે કરના યેહ સખ ખાતેં કયુકર હેં
 ઐર અલ્લાહ તઆલાકી મારેફતસે યેહ બડા ખાખ હે ઇસ્કો મારેફતે અફઆલ
 કેહેતે હેં ઐર ઇસ મારેફતકો જુસ્કા ખ્યાન ઉપર ગુઝરા, મારેફતે ખાત
 ઐર સીફત કેહેતે હેં. ઇસ્કી કુંજબી નફસકી મારેફત હે જખ તુ અપની
 હુકમતકો જો તેરી પાદશાહતમેં રખતા હે, ન, જાનેગા; ઉસ પાદશાહે આલ-
 મકી શાહીકો કીસ તરહ પેહચાનેગા. પેહલે એક ફેલકા ખ્યાલ કર કે જખ
 તુ આહે કે ખીસ્મીલ્લાહ કાગઝ પર લીખે, અબ્બલ તેરે દીલમેં એક ઇશિદા

પેદા હોતા હે, પસ હરકત દીલમેં પેદા હોતી હે, ન, યેહ દીલ ઝાહીર ને તીક્કએ ગોસ્ત હે ઝોર બાઈ' તરફ ધરા હેં એક જરમે લતીફ દીલસે હરકત કરકે દીમાગકી તરફ જતા હે, ઇસ જરમે લતીફકા અતીબ્યા રહ કેહતે હેં ને કુબતે હીસ વ હરકતકી હમ્માલ હે. ઝોર યેહ એક રહ હે જનન-વરૂં કોબી હાસીલ હે. મોતકો ઇસીસે ઇલાકા હે ઝોર વોહ દુસરા રહ જરફો હમ દીલ કેહતે હેં, બહાઇમકો નહિ હે હરમીઝ નહિ મરતા. કયુંકે વોહ ખુદાકી મારેફતકી જગા હે. પસ જખ યેહ રહ દીમાગકો પોહોંચતા હે ઝોર ખીસ્મીલાહકી સુરત દીમાગકે ખજાનેમેં ને કુબતે મુતખ્ખેલહકી જગા હે આતી હે એક અસર દીમાગસે પડેકી તરફ જવે ને દીમાગસે નીકલકે સારે બદનમેં પેહોંચે હેં ઝોર અનામીલ 'યાની સરે અંગુસ્તાનમેં' તાગે કે માનીંદ બાધે ગયે હેં. દુખલે આદમીકે હાથપર નજર આતે હેં. અલ્હીસ્તા પઢે હલતે હેં પસ સરે અંગુસ્તકો હીલાતે હેં, શીર ઉંગલી કલમકો હીલાતી હે, કલમ ચ્યાહીકો હરકત દેતા હે શીર ખીસ્મીલાહકી સુરત ઇસ તોરપર ને ખજાનએ ખ્યાલમેં હે. કાગઝપર ઝાહીર હોતી હે ને કુસ્કી મદદમેં ખસુસન આંખ કયુંકર અકસર અહવાલમેં ઇસ્કી હાજત હે. પસ જેસા કે અકસરકા આગાઝ એક ઇરાદા થા ને તુજમેં પયદા હુવા સખ કામોંકા આગાઝ સીફતે હકસે એક સીફત હે ઇસ્કો ઇરાદા કેહતે હેં જેસા અબ્બલ ઇસ ઇરાદેકા અસર તેરે દીલપર હુવા શીર દીલકે વાસ્તેસે દુસરી ચીઝેકો પોહોંચ્યા. એસાહી પહેલે ઇરાદે હકકા અસર અર્શપર હુવા ઝોર બહાંસે દુસરી ચીઝેકો પોહોંચ્યા ઝોર જેસા એક જરમે લતીફ ખુખારી, દીલકી રગુસે યેહ અસર દીમાગકો પોહોંચ્યાતા હે ઝોર ઇસ જરમે લતીફકો રહ કેહતે હેં. ખુદાદાબી એક નેહરે લતીફ હે ને ઇસ ઇરાદેકે અસરકો અર્શસે કુરસીકી તરફ પોહોંચ્યાતા હે. ઇસ નેહરે હકકો ફરીસ્તા ઝોર રહ ઝોર રહલ કુદુસ કેહતે હેં. જેસા અસર દીલસે દીમાગકો પોહોંચ્યાતા હે વોહ હુકુમત વ તસરરૂકમેં દીલકા તાબે વ મહકુમ હે. એસાહી પેહલે અસર અર્શસે કુરસીકો પોહોંચ્યાતા હે ઝોર કુસ્સી અરશકે નીચે હે, જેસા ખીસ્મી-લાહકી સુરત ને તેરા ફેલ હે ઝોર તુને ઇસ્કા ઇરાદા કીયા દીમાગકે પેહલે ખજાનેમેં ઝાહીર હોનેસે ફેલ-સ્કે મુવાશીક ઝાહીર હોતા હે હરએક ચીઝકી સુરત ને આલમમેં પેદા હો ગઇ પેહલે દસ્કા નકથ લોહે માહકુજમેં હોતા હે ઝોર જેસા વોહ કુબતે લતીફ ને દીમાગમેં હે આસાબકો હીલાતી હે તા આસાબ હાથ ઝોર ઉંગલીયુંકો હીલાવેં ઝોર ઉંગલી કલ-મકો હીલાવે ઇસી તરફ જવાહીરે લતીફ ને અર્શ વ કુરસીપર નીચે.

ખાન હે'. ઝોર આસમાન ઝોર સીતાફંકો હીલાતે હે' ઝોર
 જેસા દીમાગઝી કુવત, રંચુ વ પતું કે વસીલેસે ઉગલીકી હીલાતી હે'
 વય જવાહીરે લતીફ, જસે મલાઇક કહેતે હે'. સીતાફંકે વાસ્તેસે ઝોર ઉન્કે
 તુરકે વસીલેસે અસખાને આલમે સીદલી (ઝતીન) કી તખીઅતુકી હીલાતે
 હે', ઉન્કો અનાસીરે અરબઅહ કહેતે હે'. યાની હરાત, વ રતુખત, વ
 પુરદત, વ મયુસત. જેસા કલમ સીયાહીકી પરામન્દહ ઝોર જમા કરતા
 હે તા સુરતે ખીસ્મીસ્લાહ ઝાહીર હો. યેહ ગરમી ઝોર સરદી પાની ઝોર
 મટી ઝોર અનાસર મર્ ખાતકો હીલાતે હે'. ઝોર જેસા કાગઝ સીયાહીકી
 જો ઇસપર ચલતી હે કયુલ કરકે જમા કરતા હે, રતુખત ઇન મુરકખાતકો
 કાખીએ શીકલ ખનાતી હે ઝોર મયુસતકો ઇસ શીકલકી નીધેખાન તા ઇસ
 શીકલકો ન છોડે કયું કે રતુખત ન હો શકલ ન લેવે અગર મયુસત ન હો તો
 ઇસ શીકલકો જતન ન કરે ઝોર જેસા કલમ અપની હરકત તમામ કરનેસે
 ખીસ્મીસ્લાહકી સુરત ઇસ નકશકે મુવાશીક જો ખજાનએ ખ્યાલમે' હો બશારત
 (ખીનાઈ) કી મદદસે ઝાહીર હોતી હે. ઇસી તરહ જખ હરાત વ
 પુરદત ઇન મુરકખાતકે અનાસીરકો મલાઇકકી મદદસે તહરીક દે. હેવાનાત
 ઝોર નખાતાત વગેરાકી સુરત ઇસ આલમમે' જલવહગર હોતી હે. ઇસ
 સુરતકે મુવાશીક જો લોહ માહકુઝમે' હો ઝોર જેસા અસર આગાઝ ફેલકા
 તમામ તનમે' દીલસે નીકલકે સારે આઝમે' ફેલતા હે, આલમે અજસામકે
 ફેલકા આગાઝ અર્શમે' ઝાહીર હોતા હે ઝોર જેસી યેહ ખાસેયત અબ્વલ
 દીલ કયુલ કરતા હે ઝોર દુસરે આઝા ઇસકે ખાદ હે' ઝોર દીલકી નીસ-
 ખત તેરી તરહ કરતે હે' તા માલુમ કરે' કે તું સાકીન દીલકા હે. ઇસી
 તરહ જખ ગલખા તમામ પર અર્શકે વાસ્તે હે લોગ સમજે કે વોહ અર્શ
 કા રહેનેવાલા હે ઝોર જેસા કે તું દીલપર મસ્તુલી હુવા ઝોર
 દીલકા કામ સુધર ગયા અપને તનકી સારે. મમલેક્તકી
 તદખીર તું કર સકતા હે. એસાહી જખ હકતઆલા અર્શકી પેદા કરનેસે
 અર્શપર મસ્તુલી હુવા ઝોર અર્શ સીધા ખડા રહા, મમલેક્તકી તદખીર
 પુરી હુધ. સીધા હુવા અર્શપર તદખીર કરતા હે કામુંકી ઇખારત
 ઇસીસે હે ઝોર માલુમ કર કે યેહ તમામ ખાતે સચી હે' ઝોર અહલે
 દીલકો મકાલ્લેસે માલુમ હોતી હે' ઝોર વય ઇસ ખાતકો શીલ હકીક્ત
 જનતે હે'. તેહકીક કેહ અદલાહ તઆલાને પેદા કીયા આદમીકો
 અપની સીકતપર, પસ પેહુઆન અપને નફ્સકો અય ઇન્સાન,
 જખ પેહુઆનેગા અપને પરવરદીગારકો ઝોર યકીન જનકે ખાદશાહકો

બાદશાહને સીવાએ કંઈ નહિ જાનતા. અગર તુએ તેરી મમલેકત પર બાદ-
 શાહી ન દેતે એર મુખતસીર તુસખા ખુદાવંદ તઆલા મમલેકતસે તુએ સપુર્દ
 ન કરતે ખુદાવંદે આલમકો તુ બીલકુલ ન પેહચાનતા. પસ શુક ઉસ પાદશા-
 હકા અદા કર કે જીસને તુએ પેદા કરકે બાદશાહી દીયા એર એક મમલેકત
 અપની મમલેકતકી માનીદ તુએ દી એર દીનસે તેરા અર્શ બનાયા એર
 રહે હેવાનીસે જીરકા ચશ્મા દીલ હે તેરા ઇસરાખીલ બનાયા. એર દીમાલસે
 તેરી કુરસી બનાઇ એર ખજાનએ ખ્યાલસે તેરા લોહે માહકુલ બનાયા.
 આંખ, કાન એર સારે હવાસસે તેરે ફરીસ્તે બનાએ. એર કુખે દીમાલસે
 જો ચશ્મએ આસાબકા હે તેરે સીતારે એર આસમાન બનાયા ઉગ્ગી એર
 કલમ શીહાઇસે. અનાસરકો તેરે અનાસીરકો તેરે મુસખખર કીયા. એર
 તુએ યગાના એર બે ચુનો બેચગુના પેદા કીયા. એર તુએ સખ પર બાદશાહી
 દે કે હુકમ કીયા કે ખખરદાર અપનેસે એર અપની બાદશાહતસે તુ ગારીલ
 ન રેહ. અગર ગારીલ હોગા અપને ખાલીકસે ગારીલ રહેગા. તેહકીદ કેહ
 અલ્લાહને તઆલા પેદા કીયા આદમીકો અપની સીકત પર. પસ
 પેહચાન અપને નફસકો અય ઈન્સાન, તખ પેહચાનેગા અપને
 પરવરદીગારકો. ફરેલ પસ ઇન તમામ બાંતુસે જો આદમીકે સલ્તનતકા
 એર માલેકુલ મુલુકકી બાદશાહતકા બ્યાન હુવા. દો બડે ઇસ્મકી તરફ
 ઇસારા હે. એક આદમીકે નરસકા ઇસ્મ, એર ઉસ્કે આઝાકે તઅલ્લુકકી
 કેશીયત કુવતે એર સીશતકે સાથ એર સીશત એર કુવતુંકા ઇલાકા
 જો દીલસે હે એર એક ઇસ્મબી દરાઝ જીરકી તેહકીક ઇસ કીતાબમે નહિ
 હો સકતી. દુસરા ઇસ્મ બાદશાહે આલમકી મમલેકતકા તઅલ્લુક ફરીસ્તુસે,
 એર ફરીસ્તુકા તઅલ્લુક એક દુસરેસે એર સમયાત ૨ અર્શ ૪ કુરસીકા
 તઆલ્લુક મલાઇકકે સાથ ચેહ ઇસ્મબી દરાઝ હે. મકસુદ ઇસ ઇશારેસે
 ચેહ હે કે જો આદમી સીયાના હો (હુસ્યાર હો) ઇન સખ ચીઝુંકા
 એતેકદ કરે એર ખુદાકી ખુઝુર્ગીકો પેહચાને. એર જો વોહ કુંદ જોન હો
 ઇતના સમજે કે આપ કીસ કદર બેખખર હે એર કીતના ઇલકા તુક્સાન
 હુવા, કે એસે બાદશાહ સાહેબે જમાલકે દીદારસે મહરૂમ રહો એર જમાલે
 હજરતે બારીસે ખલાઇકકો કયા ખખર એર ઇતના જો બોલા ગયા.
 ઇસ્લીએ હે કે ખલક અપની હકીકત માલુમ કરે ફરેલ બીચારા તખખ્યાતકા
 ઇસ્મ જાનનેવાલા એર નજુમી જો કામુંકા અનાસીર એર સીતારકે હવાલે
 કીયે ઉનકી મીસાલ ઇસ ચ્યેટીકીસી હે જો કાગઝ પર ચલતી એર ઉસ્કો
 દેખતી હે કે સીયાહ હોતા હે એર ઉસ પર નકશ ઝાહીર હોતા હે. જખ

કલમ ઇસે નઝર આતા હે ખુશ હોકે કેહતી હે ઇસ કામકી હકીકત મુજબર ખુલી. યેહ નકાશી કલમ કરતા હે. યેહી મીસાલ તખીયકી હે કે ઇસને કોસી નીલાનેવાલેકો સીવાએ આખરી દરજ્જે નહિ સોચા. શીર દુસરી વ્યોટી આઇ ઉસ્કી આંખ કુશાદહ ઓર નીગાહ તેજ થી. કેહને લગી, નકાશીકી નીસ્ખત કલમકી તરફ ગલત હે કયું કે મેં ઇસ કલમકો મુસખખર દેખતી હું. કલમ સીવાએ યહાં ઓર કાઇ હએ જો નકાશી કરતા હે ઇસ ખાતસે ખુશ હોકે કહે કે હકીકત યેહી હે, જો મેં જાની. નકશ કરનેવાલી ઉઝી હે કલમ નહિ. યેહ મીસાલ નજુમીકી હે કે ઇસ્કી નીગાહ દુર ગઇ. સોચા કે અનાસીર સીતારકે તાખે હે. શીર યેહ નહિ સમજા કે ક્વાકિમ ફરીસ્તુંકે તાખે હે ઓર ઇન દરજ્જામેં જો ઇસ્કે સિવાએ થે પોહોંચ ન સકા જેસા યેહ તક્ષવત નજુમી ઓર તખીય કે દરમ્યાન આલમે અજસામમેં હુવા ઓર ઇસસે એક ખીલાર જાહીર હુવા ઇસી તરફ ઇન લોગોમેં જો આલમે અરવાહમેં તરફકી કીયે યેહી ખીલાફ હે કે અકસર લોગ આલમે અજસામસે તરફકી ફરકે અજસામકે સિવાએ કુછ નહિ પાય પેહલે દરજ્જેપર ઉતરે ઓર આલમે અરવાહમેં મેરાજકા રાસ્તા ઇનપર બંદ હો ગયા. ઓર આલમે અરવાહમેં જો આલમે અનવાર હે ઇસી તરફ ઘાટીએ ઓર પરદે બહોતસે હેં દરજ્જાપર બાઝકા દરજ્જા ક્વાકિમ ઓર બાઝકા માહતાબ ઓર બાઝકા દરજ્જા આશતાબ હે ઓર યેહ મેરાજ એસુંકા હે જુનહેં મલકુત આસમાન ખતાએ હોં. ચુનાએ ખુદાને ઇબ્રાહીમ ખલીલુલ્લાહ અલય હીસ્સલામકે બાબમેં ઇસ ખાતકી ખબર દી હે. ઓર ઇસી તરફ ખતાબ હેં હમ ઇબ્રાહીમ અલયહીસ્સલામકો બાદશાહી સમાવાતકી ઓર ઝમીનકી તા વોહ હો જાવે અરબાએ યકીનસે. જગ તો ઉસને બોલા:-તેહકીક મેંને તવજજેહ કીયા અપને માંહુંકા એસેકી તરફ જુસ્સે ખતાયા આસમાન ઓર ઝમીન. ઇસી વાસ્તે રસુલુલ્લાહ સલ્લાલ્લે અલયહે વ આલેહી વ સલ્લામેહી વ સલ્લીમને ફરમાયા હે. તેહકીક કે અદલાહ તઆલાકે રાસ્તે હેં સત્તર હજાર પરદે તુરકે હેં અગર ઉંકો ઉડાવે તુ અલખત્તા, જુલા કેં તો ઉસ્કે રખકી તજલ્લીયાં હરએક ચીઝકો જુસપર ઉસ્કી નઝર પડે. ઇસ મતલબકી શરેહ મીસ્કાતુલ અનવાર ઓર મીસ્આહુલ અસરામેં હમ લીખે હેં વહાં દેખ લીજે. મકસદ યેહ હે કે તા તુઝે માલુમ હો કે બેચારા તખીય જો એક ચીઝકો હરાસત ઓર બરફતકે સીપુર્ફ કીયા સગ કહા. કયું કે અગર અનાસીર અસખાએ ઇબ્રાહીકે દરમ્યાન ન હોને તીબકા હકીમ

બાતીલ હો જતા. લેકીન ઉરને ખતા ધસ જેહતસે કી કે ઉરકી નજર
 કોતાહ થી. દીલકા સામાન પેહલેહી મનઝીલમે રખ દીયા ઓર ઉતર પડા.
 ન સાજ કીયા ન ચાકરી. ઓર વોહ ખુદ હલકે નોકઝમે દાખીલ હે
 જે જુતીયાં છોડનેકી જાયમે ખડે રેહતે હે ઓર નજુમી અસ્થાએ ધલાહીકે
 દરમ્યાન સીતારેકો જે લાયા, સય હે કયું કે અગર એસા ન હોતા તો
 રાત દીન એકસાં હોતે. આશતાખ એક સીતારહ હે જસસે દુન્યામે રોશની
 ઓર ગરમી હે ઓર ઠંડ કાલા ઓર ધુપ કાલા દોનું બરાબર હો જતે હે.
 તાખીસ્તાનકી હરારતકા બાઇસ ચેહ હે કે આશતાખ વાસ્તે આસમાનકી
 નજીક આતા હે ઓર ઝમીસ્તાનમે દુર રહા કરતા હે. વોહ સાહેબ જસને
 એપની કુદરતસે આશતાખકો ગર્મ વ રોશન બનાયા અગર ઝોહલકો
 સર્દ વ ખુશ્ક ઓર ઝોહરાકો ગર્મતર બનાવે તો કયા અજબ ચેહ બાત
 મુસલમાનીમે કુજ ખલલ ન કરેગી. નજુમીકી ગલતી ચેહ હે કે સીતાઈકો
 અસલ જના ઉન્હી તાએપનીકો નહિ દેખા ઓર ચેહ નહિ સમજા
 વરશખસો વલ કમરો બે હુસ્બાની વલ કમરો વન્નજુમે માસ-
 ખખરાતુન બેઅઝેહ. મુસખખર વોહ હે જસકો એક કામમે લગાએ હો,
 પસ ચેહ અપની જાતસે કારગર નહિ હે. બલકે ઇન્કો કામમે લગાએ હે.
 ફરીસ્તુકી મારેશતસે જેસા આસાખ આઝકી તહરીકમે ધસ કુવ્વતકી જેહ-
 તસે જે દીમાગમે હે મશ્ગુલ હે. સીતારે ભી આખરી નોકઝમે દાખીલ
 હે અગરચે નકીખુકે દરજેમે હે ઓર જુતીયાં છોડનેકી જાયમે નહિ જેસે
 ચાર અનાસીર કે ચેહ આખરી મુસખખરા હે જેસા કીતાબતકે બાખમે
 કલમકા હાલ હે ફરસ બેશ્તર ખીલાદે ખલાઇકમે એસા હે
 કે દેખો તો એક સુરતમે સમઝી બાત સય હે લેકીન એક
 શયકે બાઝકો દેખકે સમજે હે કે હમ સખ દેખે ઓર
 ઇન્કી ખીસાલ ઇન અધુકીસી હે જે તય સુને ચે કે ઇન્કી ખસ્તીમે
 એક હાથી આયા હે ઉરકો પેડયાનનેકી ખાતીર ગએ ઓર હાથસે ઉરકો
 ટોલને લગે. એકકા હાથ કાનપર પડા, એકકા પાઉં પર પડા, ઓર એકકા
 દાંતપર. જખ વય દુસરે અધુકે પાસ ગએ ઉન્હોને ઇન્સે શીલકી હકીકત
 દરયાકતકી. વોહ જે પાઉંકો ધુવા થા બોલાકે હાથી થંબ (સુતુન) કી
 માનીંદ હે ઓર વોહ જે દાંતપર હાથ ડાલા થા બોલા લકડીસા હે. વોહ
 જે કાન પકડા થા બોલા કે કમલસા હે તો યહાં સમઝી બાત સય હે
 ઓર સખ ખતાપર હે કયુંકે હરજેકો સમજા હે કે સારે હાથીમા માલુમ
 કીયા. હાલાં કે એસા નહિ. ઇસીતરહ નજુમી ઓર તખીયકી નજર ખુદાકે

નોકરમેસે એક પર પડી વય ઇસ્કી હુકુમત ઓર ઇકતેદારસે ફગ હોકે બોલે
 કે ખુદ પાદશાહ ચેહી હે. યુનાએ હઝરત ઇબ્રાહીમ અલમહદીસ્સલામને
 કહા યા. ચેહુ મેરા રખ હે આફતાબકો દેખકર એસા કહે થે જખ ગેખસે
 ઇસ્કો હીદાયત હુધ સખકા તુકસાન દેખા ઓર ઉન્કે સિવાએ દુસરેકો પેહ-
 ચાના બોલા ચેહુ દુસરેકા મહકુમ હે વોહ જો ઝેર દસ્ત હો ખુદાઈક લાયક
 નહિ. તખ દરમાયા. મેં દોસ્ત નહિ રખ્તા હુખને વાલોકો. ફરેહ
 સીતાઈ. ઓર અનાસીર ઓર બારા ખુરજ ઓર અર્શકી મીસાલ એક સુર-
 તસે ઇસ પાદશાહકી માનીંદ હે જુસ્કા એક ખાસ હુજરા હો જહાં ઉસ્કા
 વઝીર બેઠા હે ઓર ઇસ હુજરેકે આસપાસ એક મેડી હો જુસ્કે બાલાખાને
 બારા હો ઓર હરએક બાલાખાને પર વઝીરકા નાખખ બેઠા હો ઓર સાત
 નકીમ સવારાં, બારા બાલાખાનુકે ગીર્દ શીરતે હેં ઓર વઝીરકે નાખખુકા
 હુકમ જો વઝીરસે ઇન્હેં પોહોંચા હે સુનતે હેં ઓર ચાર ખાદે ઇન સાત
 નકીમસે દુર ખડે રેહકે ઇન્હોં દેખ રહે હેં તા દરગાહસે કયા હુકમ આતા હે
 ઓર ઇન ચાર ખાદુકે હાથમેં ચાર કમંદ હેં જુન્હેં વય ફેકતે હેં એક
 જમાઅતકો દરમાનકે મ્વાશીક હુજુરમેં ભેજતે હેં ઓર એક
 જમાઅતકો દરગાહસે હાંક દેતે હેં એક ગીરોહકો ખીલઅત
 ઓર એકકો સઝા દેતે હેં. અર્શ વ હુજરા ખાસ હે
 જહાં વઝીરે મમલેકત બેઠા હે વોહ એક ફરીસ્તા હે, બડા સુકર્બ ઓર
 મેડી સીતાઈકા આસમાન હે. બારા ખુર્ બારા બાલાખાને હેં વઝીરકે
 નાએખાં દુસરે મલાઈક હેં જો દરજુમેં સુકર્બ ફરીસ્તુસે કમતર હેં ઓર
 એક એક કામ હરએકકે હવાયે હુવા હે. સાત સીતારે (૧ ઝાહલ,
 ૨ ઝાહરા, ૩ મુશ્તરી, ૪ ઉતારીદ, ૫ શમસ, ૬ કમર, ૭ મરીખ)
 સાત સવાર હેં કે નકીયુકે માનીંદ ઇન મેડીયુકે પાસ ખડે હેં ઓર હર
 એક મેડીસે જુદા જુદા હુકમ ઇન્હેં પોહચાતા હે ઓર ચાર અન્સર યાની
 આતીશ, હવા, પાની, મીઠી, ચાર ખાદે હેં કે અપને વતનસે બાહીર નહિ
 જતે ઓર ચાર તખીઅતેં જેસે હરાત, ખરદત, રતુખત, યખુસત, ચાર કમંદ
 હેં. જખ કીસીકા હાલ બદલે ઓર વોહ દુન્યાસે રહ ગરદાં હો, ગમ ઓર
 ડર ઇસ્પર ગલબા કરે ઓર દુન્યાકી ન્યામતુસે બેઝાર હો જવે ઓર અપને
 અન્જમકે સોચમેં પડે તખીખ કેહતા હે કે ચેહ બીમાર હુવા. ઇસ બીમારીકો
 માલી બોલીયા કેહતે હેં. અફતીમુકા જોશીંદ ઇસ્કા ઇલાજ હે. તખીઈ
 કેહતા હે ઇસ બીમારીકી અસલ યખુસત હે જો દીમાગપર ગાલીખ હુધ.
 ઇસ્કા સખખ ઝમીસ્તાનકી હવાકી ખુસ્કી હે જખતક બહાર ન આવે ઓર

રતુબત હવાપર ગાલીબ ન હો, ઇસ્કા ઇલાજ ન હોગા. નજુમી કેહતા હે કે
 યેહ સોદા હે જો ઇસ ફસ્લમેં પેદા હુવા ઝોર સોદા ઉતારીદે હોતા હે
 કે ઇસ્કો મરીખસે એક મુશાબેહત નાપસંદીદહ હે જબતક ઉતારીદ સમ્બ-
 નકે મુકાબીલ ન આવે યા ઉન્કી સુલસીયતમેં ન પોહોંચે ઉસ્કા હાલ નહિ
 સુધરેગા. યેહ સખ સચ કેહતે હેં ઇસ્મકા સરમાયા યેહી હે પર યેહ જો
 ઇન્હોંને દરગાહે ઇલાહીમેં ઇસ્કી સમ્માદતકા હુકમ કીયે ઝોર દો ચાલાક
 નકીખકો. જન્હેં 'ઉતારીદ વ મીરીખ' કેહતે હેં કોડે મારતે હુવે ઇસ્કે પાસ
 બેજે તા દરગાહકે ખાદુસે જીસે હવા કેહતે હેં ખુશકી ઇસ્કે ધર ઝોર દીમા-
 ગમેં ડાલે ઝોર ઇસકો લઝઝતે દુન્યાવીસે રહ ગરદાં કરે. ડર ઝોર ગમકે
 કોડેસે મારે. ઝોર તલખકે નામસે ઇસ્કો દરગાહે ઇલાહીમેં દાવત કરે. યેહ
 ખાત ઇસ્મે તીખ ઝોર ઇસ્મે તખીઈ ઝોર ઇસ્મે નુજુમમેં મઝકુર નહિ.
 ખલકે ઇસ્મે નુજુબતકે દરયાસે નીકલે જો અતરાફે મમલેકતકો ઝોર
 હુઝુરકે આલેમું નકીયુકો ઝોર ચાકડંકો ઘેરા હે ઝોર પેહચાના કે હરએકકા
 કયા કામ હે, ઝોર કીસકે હુકમસે વય હરકત કરતે હેં, ખલાઇકકો કહાં
 મીલાતે હેં ઝોર કહાંસે હાંકતે હેં. પસ હરએક શખ્સ જો બોલા સચ
 બોલા હે. પર બાદશાહે મમલેકત ઝોર તમામ સીપાહસાલાઇકે બેદસે ઇસે
 ખબર નહિ. હકતઆલા ઇસી તોર પર બલા ઝોર ખીમારી ઝોર સોદા ઝોર
 મેહનતકે હીલેસે ખલાઇકકો અપની દરગાહમેં ખુલાતા ઝોર ફરમાતા હે યેહ
 ખીમારી નહિ બલકે હમારે લુલ્લકા કમંદ હે જીસસે અપને દોસ્તુકો હુઝુરમેં
 ખુલાતે હેં. તેહકીક કે આફત સોંપી ગઇ હે અંબેયાપર ફીર
 અવદ્યાપર, ફીર ઉન્કે અમસાલપર ખીમાઇકી આંખસે ઇન્હેં ન
 દેખો. યેહ હમારે ખાસ લોગ હે. મેં ખીમાર હુવા તુને મેરી ખીમાર
 પુરસી ન કી ઇન્કે બાબમેં નદા હોતી હે પસ વોહ પેહલી મીસાલ
 આદમીકી પાદશાહીકી થી જો અપને બદનમેં રખતા હે. ઝોર યેહ મીસાલ
 બી ઉન્કી મમલેકતકી હે જો અપને બદનકે બાહીર રખતા હે. ઇસી વજ-
 હસે યેહ મારેફતબી મારેફતે નફસસે હાસીલ હોગી, ઇસી વાસ્તે હમને
 મારેફતે નફસકો પેહલા ઉન્વાન બનાયા. ફરેલ અબ્બ ચાહીએ કે "મુબ-
 હાનદલાહે વદહમ્મા લીલલાહે વલા ઇલાહાઇલલ્લાહો વદલાહો
 અકબર કે માની પેહચાને, કે યેહ ચાર મુખસીર કલામે જમએ મારેફતે
 ઇલાહીપર હે. જબ તુને અપની પાકી પેહચાની મુબહાનલ્લાહકે માની
 તુકે જાહીર હુવે ઝોર જબ અપની બાદશાહતસે ઇસ્કી બાદશાહીકી તફસીલ
 પેહચાના કે સારે અસબાબ વાસ્તે ઇસ્કે ફરમાબરદાર હેં. જેસા કલામ

કાલીબકે હાથમે' માની 'અલ્લાહો લીલ્લાહ, કે પેહચાના કે જળ ઇસ્કે સિવાએ કોઇ દુસરા મુનઝમ નહિ. હમદો શુક ઉસીકે લાયક હે ઝોર જળ પેહચાના કે ઉસ્કે સિવાએ કીસીકો મુખત્યારી હુકમકી નહિ. 'લાઇલાહ મલ્લલ્લાહો' કે માની તુ સમજા અળ અલ્લાહો અકબરકે માની પેહચાન ઝોર સમજ કે પેહ તમામ જો તુને જાના હકતઆલાકે બેસ્સે કુછ નહિ સમજા. કયું કે હકતઆલા હસસે ખુશુર્ગ તર હે કે બંદે ઇસ્કો કયાસસે માલુમ કર સકે. ઇસ્કે માની પેહ નહિ કે વોહ દુસરેસે બડા હે કયું કે ઇસ્કે હાથ કોઇ દુસરી ચીઝ નહિ. તા વોહ ઇસસે બડા હેકે સારી મયજુદાત ઇસ્કી હસ્તીકે નુરસે હેં ઝોર આફતાબકા નુર સિવાએ આફતાબકે ઝોર કુછ જાએ નહિ. તા કેહ સકે કે આફતાબ અપને નુરસે ખુશુર્ગ હે બલ્કે માની અલ્લાહો અકબર કા પેહ હે કે આદમી કયાસે અકલસે ઇસે પેહચાન ન સકે મઆઝલ્લાહ કે ઉસ્કી પાકી વ તકદીસ, આદમીકી પાકી વ તકદીસકીસી હો કે વોહ સારી મયજુદાતકી મુશબેહતસે પાક હે. આદમીકા કીયા હીસાબ ઝોર મઆઝલ્લાહકે ઉસ્કી બાદશાહી આદમીકીસી હો અપને તનપર, યા ઉસ્કી સીફતેં જેસા ઇલ્મ વ કુદરત આદમીકી સીફતેં કેસી હો બલ્કે પેહ તમામ એક નમુના હે તા તુજે કુછ એક બેહરએ જમાલે હજરતે ઇલાહીયતસે ઇજ્જતે બશરીયત કે મીકદાર હાસીલ હો. ઝોર ઇસ નમુનેકી મીસાલ એસી હે કે હમસે અગર કોઇ લડકા પુછે કે સલ્તનત ઝોર રીયાસતકી લઝત કેસી હુવા કરતી હે, હમ જવાબ દેં કે યોગાન બાઝીકી લઝત કેસી હે કયું કે ઇસ્કો દુસરી લઝતસે ખબર નહિ ઝોર જો બાત ઇસે હાસીલ ન હો કયાસસે ઇસ્કો પેહચાન ન સકે બલ્કે વોહ એસી ચીઝ પેહચાનેગા જુસ્કા નમુના ઇસ્કે હો ઝોર ઝાહીર હે કે બાદશાહીકે મજ્દો યોગાનબાઝીકી લઝતસે કુછ નીસબત નહિ. પર લઝતકા નામ દોનું પર સાદીક આતા હે. પસુ નામમેં ઇસ વજહસે દોનું બરાબર હેં ઇસ્કીયે પેહ નમુના બચ્ચુકી મરેશતકે લાયક હે. પસ હકતઆલાકી પુરી હકીકત હક્કે સિવાએ કોઇ નહિ જાનતા. ફરેલ મારેશતે હકતઆલાકી શરહ દરાઝ હે ઝોર ઇસ હીતાબમેં ઇસ્કા ખ્યાન હો નહિ સકતા. હતામકદુર સારી મારેશત તક્ષમ કરનેકી ખાતીર ઇતની તર્ગીબ (શોક) દીલાના કાશી હે. કયું કે ઇસ્કે અયન સઆદત હેં બલ્કે આદમીકી સઆદત ખુદકી મારેશત ઝોર ઉસ્કી બંદગીમેં હે મારેશતસે સઆદત હાસીલ હોનેકા સબબ ઇસ્કે આગે મઝકુર હો ચુકા લેકીન બંદગી વ ઇઆદત ઇસ લીયે સઆદતકા સબબ હોતેં હેં કે જળ આદમી મરતા હે હકતઆલાસે ઇસે સરોહાર હે.

ઇસીકી તરફ ફીર જાના ઓર બાઝગસ્ત હે. જ્ય કોસીકો એક કે
 સાથ હીકાના હો સમ્બાદત ઇસ્કી યેહી હે કે વેહ ઉસ્કા દોસ્તદાર હો. ઓર જીતના
 બ્યાદા દોસ્ત રખેગા ઉસ્કી સમ્બાદત ઇતની બ્યાદા હોગી કયું કે રાહત વ લખત
 મહબુબકો દેખનેમેં બડી હે. ઓર ખુદાકી દોસ્તી આદમીકે દીલ પર
 ગાલીબ ન હોગી, મગર મારફતસે ઓર બહોત ઝીક કરનેસે કયું કે જ્ય
 એક શખ્સ ઈસીકો દોસ્ત રખતા હે અકસર ઇસે યાદ કરતા હે જ્ય ઇસ્કા
 જીક બહોત કરતા હય ઉસ્કે દોસ્તોમેં દાખીલ હોતા હય ઇસી વાસ્તે
 ખુદાને દાઉદ અલેયહીસ્સલામપર વહી બેળ, ઓર ફરમાયા યાની મેં તેરા
 સહારા હું ઓર તુજે મેરેસે સરોકાર હે. એકદમ મેરી યાદસે ગાફીલ મત
 હો. ઓર ઝીક દીલપર ઉસ વકત ગાલીબ હોગા કે આદમી હમેંશા ઇબ્બાદત
 કીયા કરે ઓર ઇબ્બાદતકે વાસ્તે ખાતીર જમઇ ઇસ્વકત હાસીલ હો કે શેહવાત
 પરસ્તીકે ઇલાકે ઇસસે દુટ જવેં ઓર યેહ ઉસ્વકત દુટતે હેં કે ગુનાહસે
 દસ્ત બરદાર હો. પસ તર્ક મહશત દીલ જમઇકા સખખ હોતા હે ઓર
 તાઅત વ બંદગીસે દીલપર ઝીક ગાલીબ હોતા હે યેહ દોનું ચીઝે મોહ-
 ખ્ખતકા સખખ હોતી હેં ઓર મોહખ્ખત સમ્બાદતકા ગુખ્ખ હે શ્તેહ વ
 શીરોઝી ઇસીસે હે. ચુનાંચે હકતઆલાને ફરમાયા. તેહકીક ફતેહમંદ હુવે
 ઇમાનવાલે ઓર ફરમાયા. તેહકીક કે ફતેહમંદ હુવા જીરને પાક કીયા
 અપને તખ્ ઓર યાદ કીયા નામ અપને પરવરદીગારકા શીર
 નમાઝ પકા. ઓર જ્ય સારે આમાલ ઇબ્બાદત નહિ હો સકતે બલ્કે
 બાઝે ઇબ્બાદત હેં ઓર બાઝે નહિ, ઓર તમામ શેહવાત યાની ખવાહીશુંકા
 તર્ક કરના સુમકીન નહિ, બલ્કે જમઇ નહિ કયું કે અગર ખાના ન ખાવેગા
 હલાક હોગા, ઓર અગર મુખાશરત ન કરેગા, નસલ સુનકતેઅ હોગી.
 પસ બાઝી ખવાહીશેં લાઇકે તર્ક ઓર બાઝી લાઇકે અમલ હેં તો યહાં
 એક હદ દરકાર હે કે ઇસ્કો ઇસસે જીદા કરે ઓર યેહ હુદુદ વ હાલસે ખાલી
 નહિ. યા આદમી અપની અકલ વ ઇજતે હાદસે ઠેરાવે ઓર અપની નજરસે
 ઇખ્ત્યાર કરે, યા હુસરેસે લેવે ઓર મહાલ હે કે ઇસ્કો અપને ઇજતેહાદ વ
 ઇખ્તેયાર પર છોડ દેં કયું કે હવા વ હવસ જો ઇસપર ગાલીબ હેં હમેંશાં
 ઇસે રાહે ઇલાહીકા પોસીદહ રખતે હેં. ઓર ઇસ ખાતકા જીસમેં ઇસ્કી સુરાહ
 હો ખુખીદી સુરતસે ઇસે બતાતે હેં પસ આહીએ કે ઇખ્ત્યારકી લુગામ ઇસ્કે
 હાથમેં ન હો બલ્કે હુસરેકે હાથમેં હો. ઓર હરકોઈ ઇસ કામકે લાયક નહિ,
 બલ્કે દાનીશમંદ દરકાર હેં વય અબેયા હેં. પસ શરીઅતકી મુતાબેઅત ઓર ઉસ્કે
 એહકામકા બજાલાના ખીલ ઝુરર વ સમ્બાદતકા બાઇસ હોગા. બંદગીકે માની

ચેહી હેં જીસ્ને હુદુદે શરીઅતસે કદમ બડાવેગા અપને હાથસે આપ ખતરે
 હલાકમેં પડેગા ઇસી વાસ્તે હકતઆલાને ધરમાયા. ઓર જીસ્ને આગે બડા
 હુદુદે અદનાહુકે પસ તેહકીક સીતમ કીયા અપનેપર. ફરસ વય
 લોગ જે હર ચીઝકો જાણ જાનનેવાલે હેં ઓર અહકામે ધલાહીકી હુદ-
 દસે દસ્ત ધરદાર હો ગએ સાત વજહસે ઉન્કી ખતા ઓર નાદાની સાખીત
 હોતી હે. પહેલી વજહ નાદાની ઇસ જમાઅતકી હે જે ખુદાપર ઇમાન
 નહિ લાએ ઇસ્કો અપને વહેમે 'ખાલમે' એશુનગીકે સાથ હુદે જળ નહિ
 પાએ ઇસ્કે મુનકીર હો ગએ. તખીઅત ઓર સીતાઈકી તરફ સખ કામકી
 નીસ્ખતકી ઓર સમજે કે આદમી ઓર યેહ હેવાનાત ઓર યેહ આલમે
 અજળ ઇસ તમામ હીકમત વ ખુખીકે સાથ અઝ ખુદ પેદા હુવે હેં. યા
 હંમેશાસે દિનકા વજુદ હે યા તખીતયકા ફેલ હે. જળ તખીધકો ખુદ અપની
 ખબર નહિ; દુસરી ચીઝ કમ પેહચાનેગા. ઓર ઇનકી મીસાલ ઇસ શખ્સકી
 માનીંદ હે કે એક ખત અઝા દેખા સમજા કે યેહ અઝ ખુદ લીખા ગયા
 હે. કાતીબકી કુદરત ઓર ઇદમ ઇરાદેકો ઇસમેં દખલ નહિ. યા હંમેશાસે
 એસા લીખા હુવા હે જીસ્કા અધાપન ઇસ કદર હો ગુમરાહીકી રાહસે વોહ
 કલુ ન નીકલેયા. તખીધ નજુમીકી ગલતી ઉસ્કે આગે મઝકુર હુઇ. દુસરી
 વજહ નાદાની ઇસ જમાઅતકી યેહ હે જે આખેરતપર ઇમાન નહિ લાએ
 ઓર સમજે કે આદમી ધાંસ પાતકાસા હે યા દુસરે હેવાનસા કે મરનેસે
 નાખુદ હોતા હે. ઇસ્કે સાથ ન ગુસ્સા હે, ન હીસાબ, ન અઝાબ, ન સવાબ,
 ઇસ્કા સખબ યેહ કે ઇસ્ને અપને નફસકો પેહચાના ઓર અપની કેરીઅત
 ચેહી સમજા હે, જે ગયે ઓર બેલ ઓર ધાંસકી હે ઓર ઇસ રહકો
 જે આદમીકી હકીકત હે નહિ પેહચાના કે વોહ અબદી હે ઓર હરગીઝ
 નહિ મરતે. પર ઇસ્કે બદનકો છીન લેતે હેં મોત ઇસીકા નામ હે. ચોથે
 ઉવાનમેં ઇસ્કા બયાન આવેગા. તીસરી વજહ નાદાની ઇસ જમાઅતકી યેહ
 હે, જે ખુદા ઓર આખેરતપર જરા ઇમાન લાએ હેં પર શરીઅતકે માની
 નહિ સમજે ઓર કેહતે હેં કે ખુદાકો હમારી ઇબાદતકી કયા હાજત ઓર
 હમારી મહસિંતસેં ઉસે કયા પરવાહ. વોહ પાદશાહ હે બંદુકી ઇબાદતસે બે
 નીયાઝ. તાઅત વ મહસિંત ઉસ્કે નજદીક એકસાં હે. યેહ અહમકાન
 કુરઆનમેં નહિ દેખતે હેં જે ફરમાયા હે. ઓર જીસ્ને સંવારા પસ
 તેહકીકે કે નહિ સંવારા મગર અપને તથ' ઓર જીસ્ને કોશી-
 શ કી તેહકીકે કે કોસીશ નહિ કી મગર અપનેહી વાસ્તે ઓર
 જીસ્ને અમલ કીયા નેક ઉસીકે નફસકી ખાતર હે યેહ બદખખત,

શરીરતસે બેખબર સમજતા હે કે શરીરતકે માની યેહ હે' કે આદમી ખુદાકા કામ કરે, ન અપના. ઝોર ઉઠી મીસાલ એસી હે કે ખીમાર પરહેઝ ન કરે ઝોર બોલે તખીબકી બાત મેં સુતું' યા ન સુતું' ઇસ્સે ઇસ્કા કયા નુકસાન અગરએ યેહ બાત સચ હે પર વોહ હલાક હોગા ન ઇસિ સખબ કે તખીબકી હાજત થી, બલકે પરહેઝ ન કરના ઉરકે મરનેકા સખબ હુવા તખીબને ઉઠી રેહનુમાઇ કી. રાહબરકા ઇસ્સે કયા નુકસાન, લેકીન ખીમાર નાફરમાનીસે હલાક હોગા. ઝોર જેસા તનકી ખીમારી ઇસ જહાનકી હલાકતકા સખબ હોતી હે દીલકી ખીમારી ઇસ જહાનકી બદખખતીકા સખબ હોગી. ઝોર જેસી દવા ઝોર પરહેઝ તનકી સલામતીકા સખબ હે' તાઅત ઝોર મારેફત ઝોર પરહેઝગારી દીલકી સલામતીકા સખબ હે. નીજત ન પાવેગા મગર વોહી શખ્સ જો આયા અટલાહ કે પાસ બલે ચગે દીલસે, ચોથી વજહ, નાદાની ઇન લોગોંકી હે કે દુસરી વજહસે શરીરતસે બેખબર હોકે કેહતે હે' શરેઅ બોલતી હે કે શેહવત ઝોર ગુસ્સે ઝોર લોગકો બતલાનેકી ઇમાદત કરનેસે દીલકો પાક કરો. ઝોર યેહ બાત મુમકીન નહિ. કયું કે આદમી ઇન ચીજસે બના હે ઝોર એસા દે કે કોઇ શખ્સ સીયાહકો સુફેદ કરના ચાહે, પસ ઇસ ચીજકા હુંદના મહાલ હે. યેહ અહમકાન નહિ સમજે કે શરેઅ એસા નહિ ફરમાઇ બલકે હુકમ કી હે કે ખરમ વ શેહવતકી તખીહ કર ઝોર ઇન્દે' એસા રખો કે અકલ વ શરીરતપર ગલબા ન કરે' ઝોર શરીરતકે હુદુદ નીગાહ રખે ગુનાહે કખીરાસે હઝર કરે તા સગાઇરકો બખશ દે' યેહ બાત મુમકીન હે ઝોર બહોત લોગ ઇસ્કો હાસીલ કીયે હે. ઝોર રસુલ સનું: અલયહે વ સલ્વામ યહી ફરમાએ હે' કે ગુસ્સા મત કરો. આપે નવખીબીયાં રખતે થે ઝોર બોલતે થે મેં તુમારી માનીંદ આદમી હું યાની આદમીકે માનીંદ મુજેબી ગુસ્સા આતા હે ઝોર હકતઆલાને ફરમાયા હે ખાનેવાલે ગુસ્સેકે યહાં તારીફ કી એસી કે જસને ગુસ્સેકો પી ગયા ન એસે કે જસે હરગીઝ ગુસ્સા ન આવે. પાંચવી વજહ નાદાની ઇન લોગુંકી યેહ હે કે જો અટલાહ તઆલાકી સીહાતકે બાબમે' કેહતે હે' કે ખુદાએ તઆલા રહીમો કરીમ હે. સખ હાલમે' હમપર રહેમ કરેગા. ઇસ બાતસે બેખબર હે' કે જેસા વોહ કરીમ હે, કહાર બી હે ઝોર નહિ જાનતે કે હમ બહોત લોગુંકો દુન્યામે' બલા ઝોર ખીમારી ઝોર ગુરસનગીમે' રખતા હે. હાલાં કે રહીમ વ કરીમ હે. જમતક ઝરાઅત (ખેતી) વ તીજરતે ન કરે' માલદાર નહિ હોતે ઝોર જમતક કોશીશ ન કરે' ઇસ્મ નહિ સીખતે ઝોર હરગીઝ દુન્યા તલખીમે' તકસીર નહિ કરતે ઝોર યું નહિ

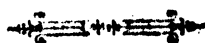
કેહતે કે વોહ રહીમ વ કરીમ હે. બજેર ઝરાઅત વ તીબસ્તકે હમે રોઝી દેગા. હોલાં કે વોહ રોઝીકા ઝામીન હે ઝોર ફરમાયા હે. નહિ કોઇ ચલને વાલા ઝમીનપર મગર યેહ કે અલ્લાહપર હે ઉસ્કી રોઝી ઝોર આખેરત કે કારકો અમલ પર હવાસે કરકે કેહતા હે ઝોર યેહ કે નહિ હે આદમીકે વાસ્તે મગર વોહી જો કોશીસ કરે. જ્ય ઉસ્કે કરમપર ભરોસા નહિ રખતે ઝોર તલખે રીઝકસે બાઝ નહિ રેહતે જો કુછ આખેરતકે બાબમે' કેહતે હે' વોહ ઝમાની બાત ઝોર શેતાનકી તાલીમ હે ઇસ્કો અસ્લ નહિ. છઠી વજહ, નાદાની ધન લોગોંકી યેહ હે જો ગુરર સે કેહતે હે, હમ એસે સુકામમે' પોહોંચે કે મમશત હમકો નુકસાન દેગી. ઝોર હમારે દીનમે' કીસી તરહકા ખલલ ન હોગા. અકસર યેહ અહમકાન એસે હલકે હે' કે અગર કોઈ એક બાતમે' ઉન્સે બેઅદબી કરે ઝોર ઉન્કે તકબ્બુરકો તોડે, સારી ઉમ્મ ઉસસે અદાવત રખતે હે, ઝોર અગર એક લુકમા છસ્કી તમે કીયે હોં ઉન્હે' ન મીલે, દુન્યા ઉન્કી આંખુમે' તારીક હો જાવે. ઝોર યેહ અહમકાન અબતક ધનસાનીયતમે' કામીલ નહિ જો ધન ચીજુંકા અદેશા ન રખે. યે દાવા ઇન્કો સઝાવાર નહિ. અગર શીલ મીસ્લ કોઇ એસા હે કે અદાવત ઝોર શેલવત ઝોર રીયાસે મુખરી (પાક) હો, બા વસ્ત્ર ઉસ્કે એસા દાવા કરતા હે તો બહોત નાદાન હે કયુંકે ઇસ્કા મરતબા અબેયાકે મરતબેસે ઝાઇદ ન હોગા. યેહ ખુજુગાં અપની ચુક ઝોર લગઝીશસે નાલએ વ ઝારી ઝોર તોખહ કરતે યે ઝોર અસહાબ ગુનાહાને સગાઇરસે હઝર કરતે યે બલ્કે જહાં શુબ્હેકા અદેશા હોતા, હલાલ ચીઝસે ભાગતે યે. ઇસ અહમકકો કયુંકર માલુમ હુવા કે આપ શેતાનકે દામમે' નહિ હે. ઝોર ઇસ્કા દરજ પેગંબરુકે દરજે સે બહ ગયા હે. અગર કહેગા કે પેગંબરોને ખત્રાઇકકે ફાએદે ઝોર તાલીમ કે વાસ્તે એસા કરતે યે. વોહ બી ખત્રકી મલકેઅનકે લીયે કયું એસા નહિ કરતા ! દેખતા હે કે જો ઇસ્કી ચાલ રીખતા હે ખરાબ હોતા હે અગર બોલેગા, લોગોંકી તબાહીમે' મેરા નુકસાન નહિ, હઝરત રસુલ સ. અલયહે વ આલેહી વ સહાબેહી વ સલ્લીમકો કયું ઇસસે નુકસાન થા અગર નુકસાન નહિ થા અપને તઈ તકવાકી મેહનતમે' કાહેકો રખતે યે ઝોર ખુરમા જો સદકેકા થા મોહસે નીકાલકે ફેંક દીએ અગર ખાં જતે તો ઇસ્મે લોગોંકા કયા નુકસાન થા કે ઇસ્કા ખાના સખકો દુસ્ત થા. અગર ઇસ્મે નુકસાન થા કયું ઇસ અહમકકે બાબમે' સોંધીકે ખાલે નુકસાન નહિ કરતે. આખર ઇસ્કા દરજ પેગંબર અલયહીસ્સલાતે વસ્સલામસે બાલાતર નહિ. ઝોર

બી શરાબકે સો ખાલુ'કા દરબ એક ખુરમેસે જ્યાદા હે પસ જળ
 અપને તખ' એસે દરયામે રખા કે શરાબકે સો ખુમ ઉસે
 ન ખીગાડે' એર પેગમ્મરૂંકો થોડે પાનીમે' એસા રખા કે એક ખુરમા
 આપકો ખીગાડે એસા વક્ત પોહોંચા હે કે શેતાન ધરકી મુખુસે ખાઝી કર
 રહા હે એર દુન્યાકે અહમકાન ધરકો રેશખંદ (હડોલી) ખનાએ હે. કયા
 અજબકે આકેલાન ધરકા કીસ્સા બોલે' એર ધસિપર હસે'. લેડીન ખુઝુર્ગાનિ
 દીન સમજતે હે' કે જીસ્ને હીર્સ વ હવાકો અપના ઝેરદસ્ત ન ખનાવે વોહ
 આદમી નહિ. બલકે એક હેવાન હે એર વય સમજતે હે' કે આદમીકા
 નફસ મક્કાર હે. ધરકા સખ દાવા જુક લાફ કરતા હે કે મે' ઝખરદસ્ત હું.
 ઉસેસે ઉરકી દલીલ માંગીએ ઉરકી રાસ્તીપર કુછ દલીલ ધરકે સિવાએ
 નહિ કે વોહ અપના ફરમાખરદાર ન રહે બલકે શરીઅતકી પેરવી કરે. અગર
 ખુશીસે હમેશાં તાબેદારી શરેહકી કરતા હે સચા હે એર અગર રખ્સત એર
 તાવીલ એર હીલા હુંબતા હે શેતાનકા ખંદા હે. બા વસ્ર ધરકે દાવા વિલા-
 યતકા કરતા હે. એર ચેહ દલીલ દમે આખીર તક ધમસે છીનના ઝુર
 હે. નહિ તો ગુમરાહીસે હલાક હોગા. એર ચેહ બાત ઉસે માલુમ નહિ
 કે શરીઅતકી ફરમાખરદારી મુસલમાનીકા પહેલા દરબ હે. સાતર્થી વજહ,
 ગફલત વ શેહવતસે ઉકતી હે ન જહેલસે. એર ઇન સખ ચીઝ રવા રખને
 વાલુકા ગીરોહ એસા હે કે વય ઇન શુખ્હુસે વાકીફ નહિ. પર એક જમા-
 અતજો દેખતે હે', અખાહતકે રાસ્તેપર ચલ્તે હુવે ફસાદ એર ખીગાડ
 એર ધોકેકી બાતે' કહેતે હે. તસજુદ એર વિલાયતકા દાવા કરતે એર
 લીબાસે શકીરી પહેનતે હે'. ધરકો બી ચેહ ચાલ પસંદ આખ. કયુ' કે હીર્સ
 ધસપર ગાલીબ હે. ફસાદસે રાખી હુવા એર નહિ કહેતા કે મુઝે ધસસે
 અજાબ હોગા. તખ ફસાદકા ઇરાદા ન કરતા બલકે કહેતા હે કે ચેહ ફસાદ
 નહિ. ચેહ તોહમત હે. ચેહ બાત હે. તોહમત એર બાતકે માની નહિ
 જનતા, એસા શખ્સ ગફલત એર શેહવતમે' સપડા હે. ઇખ્લીસ ધસપર
 ગાલીબ હો ગયા. નસીહતસે નહિ સુધરેગા. કયુ' કે ધરકા શુબા સુખનસે
 નહિ હુવા હે અકસર એસે લોગ ધસ જમાઅતમે' હે' જીનકે બાબમે' ખુદાને
 શરમાયા હે. નેમ ગરદાને' દીલુ'પર ઉન્કે ગીલાફે' તા ન પેહચાને,
 એર ઉન્કે કાનુ'મે ગીરાની અગર તુ બુલાવે ઉન્કો હીલાયતકી તરફ
 કહુ હીલાયત ન પાવે' ઉસ્વકત હરગીઝ ઉન્કે સાથ તલવારસે બાત
 કીજીએ ન દલીલસે. સખ ચીઝકો રવા રખનેવાલુકી ગલતી એર ઉન્કી
 નસીહતકે બાબમે' ઇતના જો લીખા ગયા, ખસ હે. કયુ' કે ધસ ગુમરાહીકા

સખ્ય એક હે કે ધરને અપને નશસકો નહિ પેહવાના ખુદાકો નહિ સમજા ઓર રાહે શરીઅતકો માલુમ નહિ કીયા. જખ આદમીકી નાદાની એસે કામમેં હો. જો મુવાશીક ઉસ્કી તખીઅતકે હે ઇસ્કા નીકલના હુસ્વાર હે. ઇસી વાસ્તે એક જમાઅત બગેર શુબેકે તરીક સખ ચીજુકો રવા રખનેવાનું તરીકા અખ્ત્યાર કરકે કેહતે હે કે હમ હેરતમેં હે અગર તું ઇન્સે પુછે તુમહેં કીસ ખાતકી હેરત હે જવાબ દે નહિ સકતે કયું કે ન ઇન્કો તલખ હે ન શુબા. ઉન્કી મીસાલ ઉમ શખ્સકે માનીંદ હે જો તખીઅસે કહે મેં ખીમાર હું પર અપની ખીમારી જાહિર નહિ કરતા. તખીઅ જખતક મજકો ન જને ઇલાજ કીસ તરહ કર સકે. પસ ઇસ મુતહઅરકો જવાબ દીજે, જસ ચીજમેં તુ ચાહતા હે દંધ રહા કર, પર ઇસ ખાતકા શક ન રખ કે, તુ મખલુક હે ઓર તેરા ખાલીક કાદીર ઓર આલીમ હે જો વોહ ચાહતા હે સો કરતા હે ઓર એક ખાત ઉસ્કો ખુરહાનકે તોરસે માલુમ કરાવે જોસા ઉસ્કા ખ્યાન ઉપર ગુજરા.

તીસરા ઉન્વાન દુન્યાકી મારેશ્તકે ખ્યાનમેં.

અય અજીઝ માલુમ કરકે દુન્યા રાહે દીનકી મન્ઝેલુસે એક મન્ઝીલ હે. ઓર દરગાહે ઇલાહીકે મુસાફરકા રાસ્તા ઓર એક ખાજાર હે, આરાસ્તા સેહરામેં લગાયા હુવા. તો મુસાફરાન ઇસસે તોશા અપના લે. દુન્યા વ આખેરત દો હાલતકો કેહતે હે વોહ હાલત જો મોતકે આગે હે ઓર નજ-દીકતર હે ઉસ્કો દુન્યા કેહતે હે. વોહ જો મોતકે બાદ હે ઉસ્કો આખેરત કેહતે હે ઓર મક્સુદ દુન્યાસે તોશાએ આખેરત હે કયું કે આદમીકો ઇખ્તે-દાએ ખલકતમેં સાદા ઓર નાકીસ પેદા કીયે હે પર એક લીયાકત રખતા હે કે કમાલ હાસીલ કરે, ઓર સુરતે મલકુતકો અપના નકશે દીલ બનાવે તો શાઈસ્તએ દરગાહે ઇલાહી હો. યાની વહાં દખલ પાનેવાલા હોકે જમા હજરતે ઇલાહીકા નજારહ કરે. ઇસ્કી સઆદતકા કમાલ ઇસીમેં હે ઇસ્કો ઇસી વાસ્તે પેદા કીયે હે જખતક ઇસ્કો આખ ન ખુલે દેખ ન સકેગા. ઓર ઇસ જમાલકો નહિ પાવેગા એક ખાત મારેશ્તસે હાસીલ હોગી જમાલે ઇલાહીકી મારેશ્તકી કુંજ અજખખ સનઅતે ઇલાહીકી મારેશ્ત હે ઓર ઇસ સીદ્દતકી કુંજ પેહલે એક હવાસ આદમીકે હે ઓર સિવાએ

ઇસ કાલેબકે જો પાની ઝોર મદીસે બના હે હવાસકા વગુદ મુમકીન ન થા
 ઇસ લીચે ઇસ આલમે ખાકો આખમે આયા થા યહાસે તોશા લેવે ઝોર
 ખુદાકી મારેફત હાસીલ કરે અપને નફસ ઝોર સારે જહાંકી મારેફતસે.
 ઇસ્કે હવાસ કઈ કરતે હેં જબતક ચેહ હવાસ ઉસ્કે સાથ રહેં ઝોર ઇસે
 અખબાર પોહોંચાયા કરેં કેહતે હેં કે વોહ દુન્યામેં હેં. જબ ઇન હવાસ
 કે રૂખસત કરકે આપ અપની જાતી સીફતુકે સાથ રહા કેહતે હેં કે વોહ
 આખેરતકી તરફ સીધારા તો દુન્યામેં આદમીકે રેહનેકા સખખ ચેહી હે.
 ફરેહ દુન્યામેં આદમીકો દો ચીઝકી હાજત હે એક ચેહ કે દીલકો અસ્ખાખે
 હલાકસે બચાવે ઝોર ઉસ્કી ગીઝા હાસીલ કરે દુસરી હાજત ચેહ કે તનકો
 મહબેકાતસે બચાવે ઝોર ઇસ્કી ગીઝા હાસીલ કરે. દીલકી ગીઝા
 ખુદાકી મારેફત વ મોહબ્બત હે કયું કે હરચીઝકી ગીઝા ઉસકી
 તખીઅતકી ખ્વાહીશકે માશક હોગી. ચેહ ઉસ્કી ખાસેઅત હે.
 કે આદમીકી ખાસેઅતકા બયાન ઉસ્કે આગે શુઝારા ઝોર દીલકી હલાકતકા
 સખખ ચેહ કે માસુએ અલાહકી દોસ્તીમેં ડુખા ઝોર તનકી ખખરગીરી
 દીલકે વારતે આહીએ કયું કે તન મરનેવાલા હે ઝોર દીલ રેહનેવાલા.
 ઝોર તન દીલકે આખમેં હાજકે ઉટકાસા હે, હજકે રાસ્તેમેં કે શુતુર હાજકી
 ખાતીર હે, ન હાજ શુતુરકે લીએ અગરચે હાજકો લાઝીમહે કે કાબેકો
 પોહોંચને તક ચારે ઝોર પાનીસે ઉટકી ખખરગીરી કરે. પર ચેહ ખખરગીરી
 બકદરે ઝરત આહીએ અગર સારા દીન ચારા દેને ઝોર ઉસ્કે સંવારનેમેં
 રહેગા કાફલેસે બીજક જકે હલાક હોગા. ઇસી તરફ અગર આદમી સારા
 દીન બદનકી ખખરગીરીમેં રહેગા તો ઇસ્કા કુવ્વત હાસીલ કરે ઝોર અસ્ખાખે
 હલાકસે ઇસે બચાવે અપની સઆદતસે માહરૂમ રહેગા. ઝોર તનકી હાજત
 દુન્યામેં ત્રીન ચીઝેં હેં. ખુરીશ વ પોશીશ ઝોર મસ્કન. ખુરીશ ઇસ્કી ગીઝા
 હે ઝોર પોશીશ કપડા હે. ઝોર મસ્કન વોહ હે કે ગરમા ઝોર સરમા
 ઝોર અસખાખે હલાકસે ઇસે બચાવે. પસ તનકે લીએ આદમીકી હાજત
 દુન્યામેં ઇન ચીઝકે સિવાએ ઝોર કુછ નહિ. બકે દુન્યાકે કિસુલ ચેહી હેં.
 ઝોર દીલકી ગીઝા મારેફતે ઇલાહી હે. જસકદર બપાદી હો ખેહતર હોગી.
 ઝોર તનકી ગીઝા તઆમ હે ચેહ અગર હસે બપાદા હોગા માર હાલેગા.
 પર હકતઆલા શેહવતકો આદમીકે સાથ ઇસિવાસ્તે સમાયા કે ખાના ઝોર
 કપડા ઝોર મસ્કન માંગે તો બદન જો ઇસ્કા મુરકબ હે હલાક ન હો.
 ઝોર ખલકત ઇસિ શેહવતકી ઇસિ દખસે હુષ કે અપની હદખર ન ઠેરે બકે
 બપાદા તલખી કરે ઝોર અકલકો પેદા કીયા તો શેહવતકો ઇસ્કી હદખર રખે.

ઝોર પેગમ્બરની મારેશતસે શરીઅતકો બેળ તા ઇસ્કી હદે અતલાવે લેકીન ઇસ શેહવતકો પેહલે પેદા કીયા તીફલીમે. કયુ' કે ઇસકી હાજત થી. ઝોર અકલકો ઇસ્કે બાદ પેદા કીયા. પસ શેહવત અબ્વલહીસે જગા લે કે ગાલીબ હુધ હે. ઝોર અકલ વ શરીઅતકે સાથ જો ઇસ્કે બાદ હુવે હે' નાફરમાની કરતી હે તા આદમી ખોરાક ઝોર કપડા ઝોર રેહનેકી જગાકી તલાથમે અખો રીઝ મશ્ચુલ રેહકે અપને તઇ ભુલ જાવે. ચેહ નહિ જનતા કે ખોરાક, કપડા ઝોર મસ્કન કાહેકો દરકાર હુવા. ઝોર ખુદ ઇસ આલમમે કીસ્વાસ્તે આયા. ઝોર દીલકી ખોરાકકો જો તોશા આખેરત હે ભૂલ ગયા. ઇસ અયા-નસે તુને દુન્યાકી હકીકત ઝોર આશત ઝોર દુન્યાસે જો ગર્જ હે ખુબ સમજા. અબ દુન્યાકી શાખે' ઝોર ઉસ્કે અસ્કાલ માલુમ કર. ફરેસ અબ અઝીઝ દુન્યા તીન ચીઝુ'સે ઇખ્વારત હે જો ઝમીનપર પેદા હુવે હે'. નખાતાત, ઝોર માદનીયાત ઝોર હેવાનાત. કયુ' કે અસલ ઝમીન, મસ્કન ઝોર મનફેઅત ઝોર ઝરાઅતકે વાસ્તે દરકાર હે ઝોર માદન્યાત જેસા તાંબા, પીતલ, લુહા, હથીયાફકે વાસ્તે ઝોર હેવાનાત સવારી ઝોર ખાનેકે લીચે આદમી અપને દીલકો જુસ્કી દોસ્તી ઝોર તલબમે' લગાયા હે ઝોર તનકો ઇસ્કી સલાહમે' મશ્ચુલ રખતા હે. જબ દીલ ઇસ્કી દોસ્તીમે' લગાવે દીલમે' એસી સીશતે' પેદા હોતી હે' જો ઇસ્કી હલાકીકા સખબ હોં જેસા હીર્સ ઝોર ખુબલ ઝોર હસદ ઝોર અદાવત વગેરા જબ ઇસ કામમે' તનકો મશ્ચુલ રખેગા દીલકી મશ્ચુલીકા સખબ હોગા યહાંતક કે અપને તઇ ભૂલ જાવે; દુન્યા કે ધધેમે' લગે. ઝોર જેસા દુન્યાકી અસલ તીન ચીઝે' હે', ખાના, લીખાસ, મસકન ઝોર અસલ ઇન કાઝુ' ઝોર સનઅતુકી જો આદમીકો દરકાર હે, તીન ચીઝે' હે'. ઝરગરી, ઝોર જુલાહગી, ઝોર મેમારી, લેકીન હરએકકી કીતની શાખે' હે' કોઇ તો અસખાબે મોહટટયા કરતા હે જેસા નદાફ ઝોર તાગા કાતનેવાલા કે જુલાએકા સામાન તૈયાર કરતા હે, ઝોર કોઇ ઇસ્કો તમામ કરતા હે જેસા દરઝીકે જુલાહેકા કામ પુરા કરતા હે ઝોર ઇન સખકો હથીયાફકી હાજત હોતી હે. જેસે લકડી, લુહા, ચમડા વગેરા પસ લોહાર ઝોર સુતાર (બડહી) ઝોર ચમાર ઝાહીર હુવે. જબ ચેહ સખ નીકલે ઇન્કો એક દુસરેકી કુમક દરકાર હુધ કે હરએક તનહા અપને સખ કામ નહિ કર સકતા. પસ જમા હુવે, જબતક દરજ, જુલાએ ઝોર લોહારકા કામ કરતા હે, લોહાર દોતુકા કામ કરતા હે ઇસી તરહ હરએક દુસરેકા કામ કરતા હે પસ ઉન્મે' મામલા શરૂ હુવા. ઝગડે પેદા હુવે કયુ' કે હરએક અપના હક દુસરેકો મીલનેપર રાઝી નહિ શીર ઝોર તીન ખીદ-

મનુકી ઝરત હુમ. એક સીયાસત ઓર સયાસતકે કવાનીન માલુમ તીસરી શીકેહકા ઇસ્મ જીસસે સલતનત ઓર સયાસતકે કવાનીન માલુમ હોતે હેં ઓર ચેહબી એક એક પેશા હે. અગરચે પેશાવરૂંકી માનીંદ હાથસે ઇલાકા નહિ રખતા. પસ, ઇસ વજહસે દુન્યાકે અક્માલ બહોતસે હો ગયો. ઓર લોગોને ઇન કામુમેં અપને તઈં શુમ કરદીયા. ઓર નહિ સમજે કે ઇસ તમામ જંગલકી અસલ તીન ચીઝેં ખાના, કપડા ઓર ઘર ચેહ સખ બમેહા ઇન તીનકે વાસ્તે હે ઓર ચેહ તીન ચીઝેં તનકે વાસ્તે દરકાર હેં ઓર તન દીલકે વાસ્તે ઝરત હે. તા ઇસ્કા મુરકકબ હો. ઓર દીલ મારે-રતે હક્કી ખાતીર દરકાર હે. પસ અપને તઈં ઓર ખુદકો બૂલ ગયા. ઇસ હાજકે માનીંદ જો અપને તઈં ઓર કામે ઓર સફરકો બૂલ કે સારા દીન ઉટકી બખરગીરીમેં રહા. દુન્યાકી હકીકત ચેહી હે જો મઝકુર હુમ. જો શખ્સ ઇસ્મેં એકલ ન રહે ઓર આખેરતપર નઝર ન રખે ઓર દુન્યાકે કામકાજ હાજતસે બ્યાદા કયુલ કરે ઇસે દુન્યાકી કુજ ખબર નહિ. ઓર ઇસ નાદાનીકા બાઈસ વોહી હે જો હઝરત રસુલ અલય હીસ્સલાતે વ સ્સલામ ફરમાયે હેં કે દુન્યા હાઈત વ માઈતસે બ્યાદા બદુગર હે. ઇસિસે બચો, જખ દુન્યાકા એહર એસા હે ઉસ્કે ફરેબકો બનના ઓર ઉસ્કે કામકી મીસાલ બલાઈકકો બતાના વાજબ હુવા અબ ઉસ્કી મીસાલેં ગોશે હોશમેં સુન. ફરેબ પેહલી મીસાલ અબ અઝીઝ માલુમ કર કે પેહલા બદુ દુન્યાકા ચેહ હે કે વોહ અપને તઈં યુ બતાતી હે તુ સમજે કે વોહ તેરે સાથ રહે-નેવાલી હે. હકીકતમેં એસા નહિ. બદકે વોહ તુઝમેં ગુરેઝાં હે. પર આહીસ્તા આહીસ્તા હરકત કરતી હે. ઇસ્કી મીસાલ સાયેકી માનીંદ હે જો બરકરાર નઝર આતા હે. પર હમેશાં ચલતા હે ઓર ઇસી તરહ તેરી ઉંમ આહીસ્તા આહીસ્તા ગુજરતી હે ઓર હરઆન કમ હોતી હે. વોહ દુન્યા હે જો તુઝસે ભાગતી ઓર તુઝે રખસત કરતી હે તુઝે ઇસ બાતકી ખબર નહિ. દુસરી મીસાલ ઓર બદુ ઇસ્કા ચેહ હે કે અપને તઈં તુઝે દોસ્તીમેં બતાતી હે તા તુઝે અપના આશીક બનાવે ઓર ઝાહેર કરતી હે કે તુઝસે મુનાઈકત કરેગી. ઓર દુસરેકે પાસ નહિ જવેગી. શીર યકાયક તુઝે છોડકે તેરે દુસ્મનકે પાસ જતી હે. ઇસ્કી મીસાલ ઇસ નાલાયક અખતર રંડીકીસી હે જો મરદુકે દીલ લુભા કર અપને ઘર લે જતી હે ઓર ઇન્હેં માર કાલતી હે. કેહતે હેં હઝરત ઇસા અલય હીસ્સલામને દુન્યાકો મકાશફમેં એક ખુદયાકી શીકલમેં દેખા. ઇસિસે પૂછા તેરે મરદાન કીતને હેં બોલી બેહી-સાખ હેં. શીર આપને પૂછા વખ સખ મર ગયો યા તુઝે તલાક દીયો.

ખોલી એસા નહિ બધકે મેં ધન સખકો માર ડાલોહું તબ દરમાને લગે અનખ હે ધન અહમકુસે કે તેરા સુલુક દુસરેસે દેખતે હુવે તુજે ચાહતે હેં ઝોર ધખિરત નહિ લેતે. ઇલાહી તું હમેં દુન્યાકે જાહુસે બચા. ઝોર એક મીસાલ ઇસ્કે જાહુકી ચેક હે કે અપને જાહીરકો આરાસ્તા રખતી હે ઝોર જો બલા ઝોર મેહનત હે ઉસે હાંપતી હે તા નાઘા આદમી ઇસ્કે જાહીરકો દેખકે ફરેખ ખાવે, ઇસ્કી મીસાલ ઇસ બદસુરત બુઢ્યા કીસી હોગી કે અપના ચેહરા ઢપા રખે ઝોર ગેહને પાતેસે અપને તર્ક સવારે. જો કોઇ ઇસે દુસરે દેખતા હે ઇસ્કા દીવાના હોતા હે. જબ નીકાબ ઇસ્કે મોંહસે ખોલતા હે ઉસ્કી ખુરી સુરત દેખકે પશેમાન હોતા હે. હદીસ શરીફમેં આયા હે કે કયામતકે દીન દુન્યાકો એક બદ શીકલ બુઢ્યાકી સુરતમેં જીસ્કી આંખે સખજ ઝોર દાંત નીકલે હોં લાવેંગે. જબ લોગ ઇસે દેખેંગે કહેંગે “ નકિજો ખીલ્લાહે મીન્હા. ” ચેહ લુંડી સુરતવાલી કોન હે જવાબ દેવેંગે ચેહ વોહી દુન્યા હે જીસ્કે વાસ્તે તુમ આપસમેં હસદ ઝોર દુસ્મની વ ખુરેઝી ઝોર કતએ રેહમ કરતે ચે ઝોર ઉસ્કે ફરેખમેં સપડે ચે. તબ ઇસ્કો દોઝખમેં ડાલેંગે. કહેંગી યા ઇલાહી મેરે દોસ્તાં જો મેરે સાથ ચે કહાં હેં ? હકતઆલા ફરમાવેગા, કે ઇન્કોબી ઇસ્કે સાથ દોઝખમેં ડાલ દે “ નકિજો ખીલ્લાહે મીન્હા. ” ઝોર એક મીસાલ અગર કોઇ શખ્સ હીસાબ કરેગા કે અઝલસે અબદ તક કીતને દીન હાંતે હેં ઝોર ઉસ્કી સુદત કયા હે ઉસે માલુમ હોગા કે દુન્યાકી મીસાલ એક મુસાફીરકે રાસ્તેકીસી હે, જીસ્કા અબ્જલ ગેહવારહ હો ઝોર આખીર ગોર. ઝોર ઉસ્કે દરમ્યાન કઇ એક મન્જેમેં હેં. હરસાલ એક મનઝીલસા ઝોર હર હર મહિના એક ફરસંગસાં. ઝોર હરરોઝ એક મેલસા ઝોર હરદમ કદમસા. ઝોર વોહ હમેશા ચલા જતા હે, એકકો રાસ્તેસે ફરસંગ બાકી રહા ઝોર એકકો કમ એકકો જ્યાદા. ઝોર વોહ ચુપ બેઠા હે ઇસ ખ્યાલમેં કે શાયદ હમેશા વહાં રહેગા ઝોર એસી ચીજીકી તદખીર કરતા હે કે દસ બરસ તક ઉન્કી હાજત ઉસે નહો ઝોર આપ દસ દીનમેં ઝેરે ખાક હો જાવેગા ઝોર એક મીસાલ બાવજુદ રસ્વાઇ ઝોર ગમકે જો આખેરતમેં દુન્યાકે સખળસે દેખેંગે. અહલે દુન્યાકી મીસાલ લઝત દુન્યાકે બાળમેં એસી હે કે કોઇ શખ્સ અછી ચર્ખ વ શીરીન ગીઝા ઇતની ખાયા કે પેટ ઉસ્કા ખીગદા. શીર કહે કીયા. હેજે ઝોર ઇસ્કા-લસે રસ્વા હુવા. નીઘન પશેમાન હુવાકે લઝત જાતી રહી ઝોર રસ્વાઇ બાકી હે ઝોર જેસા કે મજેદાર ખાનેકા ધુલુલાબહોત ગંગા હુવા કરતા હે ઇસી તરફ દુન્યાકી લઝત જીસકદર જ્યાદી હો ઇસ કદર અનખમ ઇસ્કા ખુરા હે

ઝોર ખુદ એક બાત સકરાતકે આલમમેં ઝાહીર હોતી હે કે જુસ્કી દોલત
 ઝોર બાગ ઝોર બોસ્તાન ઝોર લોંડી, ચુલામ, રૂપા, સોના એતશર
 હોં. જાન કુન્દનકે વંકા જુદાઈકા ગમ જ્યાદા હોતા હે. ઉસ્કી બનીઆત
 ને થોડા માલ રખતા હો ઝોર વોહ ગમ વ અલમ મોતસે નહિ મીટતા
 બલકે જ્યાદા હોતા હે. કયું કે મોહબત દુન્યા દીલકી સીકત હે ઝોર દીલ
 કાયમ રેહતા હે મરતા નહિ ઝોર એક મીસાલ માલુમ કર કે જખ દુન્યા
 સામને આતી હે મુખસીર નજર આતી હે લોગ સમજ હેતે કે ઇસ્કા શગલ
 દરાજ ન હોગા. હાલાં કે ઉસ્કે એક કામકે સાથ સો કામ પેદા હોતે હે
 ઝોર આદમીકી સારી ઉમ ઇસીમેં સર્ફ હોતી હે. હજરત ઇસા અલય
 હીસ્સલામને કહા હે કે તાલીમે દુન્યાકી મીસાલ દરયાકા પાની પાનેવાલી
 કીરી હે કે જીતના જ્યાદા પીવે ઝોર ખ્યાસા હો વ્યાતક કે પીતે પીતે
 મરજતા હય ઝોર હરગીઝ ઉસ્કી ખ્યાસ નહિ મીટતી. ઝોર હજરત
 રસુલ અલય હીસ્સલામ ફરમાયે હે કે અગર કોઇ શખસ પાનીમેં
 ઉતરે તો અલખતા બીગેગા. ઇસી તરહ અગર કોઇ દુન્યાકે કામ કાજમેં
 જાવેગા તો અલખતા નાપાક હોગા. ઝોર એક મીસાલ ને કોઇ દુન્યામેં
 આતા હે હસ શખસકી માનીંદ હે ને એમે મેઝમાનકા મેહમાન હુવા હો
 કે હમેશા મેહમાનુંકી ખાતીર ધર આરાસ્તા રખતા હે ઝોર પય દર પય
 દાયત કરતા હે. સોનેહરી તખ્ત ઝોર રપેરી અંગીઠી અગર ઝોર ખુશખોશ
 કે સાથ ઇસ્કે સામને રખતા હે તા ઉસ્કા દીમાગ મોઅત્તર હો ઝોર અંગીઠી
 છોડ દેવે તા દુસરે આવે. પસ ને શખસ ઇસ્કા દસ્તુર જાનતા હો ઝોર
 સ્થાના હો અગર ઝોર ખુશખોશ જલાકે મોઅત્તર હોતા હે ઝોર તખ્ત
 ઝોર મુજબીરકો ખુશીસે છોડ દેકે શુક કરતા હે ઝોર ચલા જતા હે ઝોર
 ને અહમક હો સમજતા હે કે એહ તખ્ત ઝોર મુજબીર ઝોર ઉદ ઝોર
 બખુર ઇસ્કકો દેતે હે તા અપને સાથ લે જાવે. જખ નીકલનેકે વંકા ઇસસે
 છીન લે મલુન હોતા ઝોર શીકવા કરતા હે. ઇસી તરહ દુન્યા બી એક
 મેહમાનસરાફીસી હે. મુમાદ્દિંપર વકર તા તોચા લેં ઝોર શરાહકી બીજુંકી
 તમા ન કરેં ઝોર એક મીસાલ અહલે દુન્યા, ને દુન્યાકે ધધેમેં મસ્જુલ
 હોકર આખેરતકો ભૂલતે હે. ઇનકી મીસાલ ઉસ કામકી માનીંદ હે
 ને એક કીસ્તીપર સવાર હોં એક જાઝીરેકો પોહોંચકર
 કઝાએ હાજત ઝોર તહારતકી ખાતીર ઉતરે ઝોર કીસ્તીખાનને પુકાર
 કે કેહ દીવા કે બોહવ વંકત ન લગાઓ ઝોર તહારતકો સિવાએ દુસરે
 કામમેં મસ્જુલ મત હો, કીસ્તી જલ્દ રવાના હોગી. પસ એહ ભોગ ઇસ

જાગીરમે' ગએ જો બે આકોલ થે જલ્દ તહારત કરકે શીર આએ, કીસ્તીકો ખાલી દેખા જો જગા અચ્છી થી લે લીયે ઓર દુસરે લોગ ઇસ જાગીરકે અબાઇબકો દેખકે દંગ હો રહે ઓર સેર કરતે શીરતે વહાં અચ્છે અચ્છે કુલ ઓર પરીદે ખુશ આવાઝ ઓર લાલ રંગકે પથર દેખને લગે. જખ શીર આએ કીસ્તીમે' ઉન્હે' જખ કુશાદા ન મીલી, તંગ ઓર તારીક જગામે' બેઠે ઓર દીલગીર હુવે ઓર દુસરે લોગ શએર વ તમાશોપર ઇકતેફાન કરકે વહાંસે અચ્છે ઓર ખુશરંગ કંકર ઉઠાકે અપને સાથ લે આએ કીસ્તીમે' ઇન્હી' જગા ન મીલી તંગ જગામે' બેઠકે ઇન પથરકો અપની ગરદન પર રખા જખ દો દીન ગુઝરે વોહ અચ્છા રંગ જતા રહા ઓર સીયાહ હો ગયા. ઓર ઉસસે બદખો આને લગી. ડાલ દેનેકી ખાતીર જગા ન મીલી. પશેમાન હુવે ઓર ઉસ્કા ખોઝ ઇન્કી ગરદનપર પડા ઓર દુસરે લોગ ઇસ જાગીરકે અબાઇબકી શએરમે' ઇતના રહે કે કીસ્તીસે દુર પડ ગએ ઓર કીસ્તી બલી ગઇ. કીસ્તીખાનકી નીદા નહિ સુને. આખીર ઇસ જાગીરમે' રહે. બાઝે ભૂખસે મર ગએ ઓર બાઝુકો દરી'દુને હલાક કીયા. પેહલા અગર વોહ મોમેનાને પરહેઝગારકી મીસાલ હે ઓર આખરી ગીરોહ કાફ-રંકી મીસાલ હે કે થેહ અપને તઇ' ઓર ખુદ ઓર આખેરતકો બૂલકે દુન્યામે' હુવે. ઇસ્તહ્લીખખુલ હયાતદુન્યા અલલ આખેરતે ઓર વખ દો ગીરોહ જો દરમ્યાનકે હે' આસીયુંકી મીસાલ હે કે ઇન્હુને અસલ ઇમાનકો નીગાહ રખા પર દુન્યાકો નહિ છોડે, ઓર એક ગીરોહ દરવેશીમે' હઝ ઉઠાયા. ઓર દુસરા ગીરોહ તમત્તોકે સાથ બહોતસા માલ જમા કીયા ઓર ગીરાંબાર હો ગએ ફરેસ એમ અઝોઝ દુન્યાકી ઇસ મઝમ્મતરો જો તુને સુના એસા ગુમાન મત કરકે જો કુઠ દુન્યામે' હો. સખ બદ હે બદકે દુન્યામે' બહોતસી ચીઝે' હે' દુન્યાસે ઉન્હે' ઇલાકા નહિ. ચુનાંચે ઇલ્મો અમલ દુન્યામે' હુવા કરતા હે. ઉસ્કો ઇસસે ઇલાકા નહિ વોહ આદમીકે સાથ આખેરતમે' જતા હે. ઇલ્મ ખુદ બઘના ઇસ્કે સાથ રેહતા હે ઓર અમલ અગરચે બઘના રેહતા પર ઇસ્કા અસર રેહતા હે ઇસ અસરકી દો કીસ્મ હે' એક જેહરે દીલ્લી પાકી જો તરકે મોઇશતસે હાસીલ હો. દુસરી ઉલ્લન, ઝીકરે ઇલાહીકી, જો ઇબ્બાદત હમેશાં કરનેસે હાસીલ હોતી હે. પસ થેહ તમામ બાકીયાતો સાલહાત હે. હકતઆલાને ફરમાયા હે "આમાલ સાલેહા જો બાદ તેરે બાકી રહે, બેહતર હે તેરે પરવરદીગારકે પાસ." ઇલ્મકી લઝત ઓર સુનાજાત વ ઝીકરે ઇલાહીકા મઝા સખ લઝતુમે' ન્યાદા હે ઓર થેહ લઝત દુન્યામે' હે, પર ઇસસે ઇલાકા

નહીં રખતી તો સારી લગતે' ખુરી નહિ, બલ્કે વોહી લગત બદલે બાકી નહિ રહેતી વોહ બી સખ બદ નહિ. બલ્કે ઉસ્કી દો કીસ્મે' હે. એક વેહ કે અગરચે ઉસે દુન્યાસે ધલાકા હે ઓર મોતકે બાદ નહિ રહેતી. પર કારે આખેરત ઓર ધસ્મો અમલ ઓર મોમેનુકી કસરતપર એઆનત કરતી હે જેસા નીકાહ. ઓર ખોરાક ઓર લીઆસ ઓર રેહનેકી જગા બે બકદરે હાજત હો, રાહે આખેરતકે વાસ્તે વેહ ઝુરર હે. જુસ્ને દુન્યાસે ધતને પર કીનાઅત કરેગા ઓર ધસ્મે' ધસ્કી નીયત દીનકે કામકી ખાતીર જમધ હો વોહ દુન્યાદાર નહિ. પસ વોહ દુન્યા બદલે હે કે જુસમે દીનકા કામ મકસુદ ન હો બલ્કે ગણત વ ઝુરર ઓર ધસ જહાં કી દીલલગીકા સખખ ઓર આલમે આખેરતસે નફરતકા મુજબ હો. ધસ્કી વાસ્તે હઝરત સહાહો અલયહે વ આલેહી વ સહાખેહી વ સલ્લીમ ફરમાએ હે. યાની દુન્યા ઓર બે કુછ દુન્યામે' હો સખ લાનેતી હે. મગર અશ્વાહ તઆલાકા ઝીકર ઓર બે કુછ ધસ કામકી એઆનત કરે હકીકત વ મકસુદ દુન્યાકા ધતના ખ્યાન યહાં બસ હે. બાકી અરકાને મોઆમલતકે તીસરી કીસમમે' જુસ્કો રાહે દીનકે ખટલે કેહતે હે' મઝકુર હોગા. " ઇન્શા અલ્લાહોતઆલા. "

ચોથા ઉન્વાન આખેરત કી મારેફત કે બયાનમેં.

અય અઝીઝ કોઇ શખસ આખેરતકી હકીકત ન પેહચાનેગા જખતક મોતકી હકીકત ન સમજેગા. ઓર મોતકી હકીકત ન સમજેગા જખતક ઝીંદગાનીકી હકીકત ન સમજેગા. ઓર ઝીંદગાનીકી હકીકત ન સમજેગા જખતક રહકી હકીકત ન સમજેગા. રહકી મારેફત હકીકત નફસકી મારેફત હે. જુસ્કો થોડા ખ્યાન ઉપર ઝુઝરા માલુમ કરકે આદમી દો ચીઝસે મુરકબ હે. એક રહ દુસરા કલેમ. રહ સવારકે માનીંદ હે ઓર કાલખુદ મુરકબ સા. ઓર ધસ રહકો કાલખુદકી બદોલત આખેરતમે' એક દરજા મીલના હે. બેહેસ્તમે' જાવેગા યા દોઝખમે'. ઓર ધસ્કો અપની ઝાતકે સાખપસે બી એક હાલત હે. તનકા ધસ્મે દખલ નહિ. ઓર ધસ્કો બગેર કાલીબકે બી એક બેહોસ્ત વ દોઝખ, સઆદત વ શકાવત હે. હમ દીલકી ન્યામત વ લગતકો બે તનકે ખીલાસ્તો હો બેહોસ્તે રહાની કેહતે હે. ઓર ધસ્કે રજા વ બેહોસ્ત ઓરશકાવતકો બે બગેર કાલીબકે હો દોઝખે રહાની કેહતે હે.

વોહ બેહોસ્ત ઓર જહન્નમ નો તનસે ધલાકા રખતા હે' ઝાહીર હે. ધરમે
 દરખત ઓર નેહરે' ઓર હુરે' ઓર મેહડીયાં ન્યામતે' ઓર શરખતે' વગેરા
 મોબુદ હે. ઓર દોઝખમે' આગ, સાંપ, ખીધુ, સેંડ વગેરા હે' બેહોસ્ત વ
 દોઝખકી સીફત કુરઆન વ હદીસમે' મસ્હુર હે. હરએક ધરકો સમજ સકતા
 હે ઓર ધરકી તરસીલ કીતાબ અહયા ઉલ ઉલુમમે' બાબે ઝીકરલ મોતમે'
 મઝકુર હુધ. યહાં મોતકી હકીકત ઓર બેહોસ્તે રહાની ઓર દોઝખે રહા-
 નીકા બ્યાન હમ લીખીગે. કયું કે ધસ બાતકો હરકોઈ નહિ જનતા ઓર
 ચેહ નો ખુદાને હદીસે કુદસીમે' ફરમાયા. તૈયારી કી ગઇ હે' મેરે નેક
 બંદુ' કે લીધે એસી ન્યામતે' કે ન કીસીકી આંખ દેખે ઓર ન
 કાન કીસીકે સુને ઓર ન કીસી આદમીકે દીલમે' ખુતુર કીધે.
 બેહોસ્ત રહાનીકે બાબમે' હે ઓર દીલકે અંદરસે આલમે મલકુતકી તરફ
 એક રોઝન હે જસસે ચેહ બાતે' ઝાહીર હોતી હે' ઓર ધરમે' કુછ શુભા
 નહિ રેહતા. જસ્કે દીલકા ચેહ રાસ્તા ખુલતા હે ઉસ્કો સઆદત વ શકાવતે
 આખેરત યકીનન ઝાહીર હોતી હે; ન. તકલીદ ઓર સમાઅતસે બલ્કે
 દેખનેસે જેસા તખીબ પેહચાનતા હે કે ધસ જહાનમે' તનકી સઆદત વ
 શકાવત હે. જસે સેહત વ મર્જ કેહતે હે' ઓર ધરકે અસબાબની હે' જેસે
 દાર ઓર પરહેઝ. બહોત ખાના ઓર પરહેઝ ન કરના. ધસી તરફ મુશા-
 હેદસે માલુમ હોતા હે કે દીલકા યાની રહકો સઆદત વ શકાવત હે. ધબા-
 દત વ મારેફત ધસ સઆદતકી દવા હે. જેહલ વ મદશત ઉસ્કા ઝેર હે
 ઓર ચેહ ધલ્મ બહોત અઝીઝ હે. અકસર ઉલમા ધસસે ગાશીલ બલ્કે
 ધરકે મુન્કીર હે. તનકે બહોસ્ત વ દોઝખહીકો જનતે હે. આખેરત કી મારે-
 રતમે' સિવાએ સમાઅત ઓર તકલીદ કે કુછ નહિ જનતે. હમ ધસ બ્યાનકો
 દલાખલકે સાથ અરબી અખાનમે' કીતાબે લીખે હે. ધસ કીતાબમે' ધતના
 લીખા જવેગા કે જો શખ્સ દાના હો ઓર ઉસ્કા દીલ આલાઇશ તઅ-
 રસુબ વ તકલીદસે પાક હો ધસ રાહકો પાવેગા ઓર આખેરતકા મુકદ્દમા
 ધરકે દીલમે' સાખીત હોગા. કયું કે : અકસર લોગોંકા ધમાન આખેરતકે
 બાબમે' બહોત ઝૂઝ હે. ફરેલ અગર મોતકી હકીકત જનના ચાહતા હે
 તો માલુમ કરકે આદમીકી દો રહ હે. એક રહ, રહે હેવાનાતકી જનસે
 હે, ઉસ્કો રહે હેવાની કેહતે હે' દુસરા રહ રહે મલાઇકકી જનસે હે, ધરકો
 રહે ધનસાની કેહતે હે. રહે હેવાનીકા ચસ્મા દીલ હે ઓર દીલ એક
 મુઝા ગોસ્ત હે. સીનેમે' બાઇ તરફ ધરા હુવા વોહ રહ એક ખુખાર હે,
 લતીફ મોતેદુલ મીજાજ નો બકનકે ધખ્લાતસે પેદા હોતા હે, દીલસે નીકલકે

ચલનેવાલી રથ કે વાસ્તેસે દીમાગ ઝોર સારે આઝાકો પોહોંચતા હે. હીસ વ હરકતકી કુવ્વત ધસીસે હે. જળ દીમાગકો પોહોંચતા હે ઉસ્કી હસરત કમ ઝોર મોતેદીલ હોતી હે. આખ ધસસે કુવ્વતે બસારત લેતી ઝોર કાન કુવ્વતે સમાચત લેતા હે. ધસી તરહ દુસરે હવાસ ઝોર ધસ રહકી મીસાલ એક ચીરાગકે તુરકીસી હે જો ધરમે રેલતા હે. જહાં જહાં પોહોંચતા હે. ધરકી દીવારે ધસિસે રોશન હોતી હેં પસ જેસા ચીરાગકી રોશની કુદરતે ધલાહીસે દીવાર પર ઝાહીર હોતી હે ધસીતરહ કુવ્વતે બસારત વ સમાચત વગેરા હવાસ ધસ રહસે સખ આઝમે પેદા હોતે હે. અગર કીસી રગમે સદહ ઝોર ગીરેહ પડજાવે તો વોહ ઉજવ જો ધસ ગીરેહકે બાદ હો બેકાર ઝોર મફલુજ હોતા હે. હીસ વ હરકત ધસમે નહિ રેહતી. તખીખ ચેહ કાશીશ કરતા હે કે ધસ સદેકો ખોલે. ધસ રહકી મીસાલ આતીશે ચીરાગકીસી હે ઝોર દીલ બતીકા સા. ઝોર ગીઝા તેલ કીસી હે. જેસા રોગન નહિ ડાલનેસે ચીરાગ ખુઝ જાવે. ગીઝા નહિ દેનેસે ધસ રહકા મીઝાજ ખીગડતા ઝોર આદમી મર જાતા હે ઝોર જેસા રોગન બહોત ખેંચનેસે બતી ખીગડ જાતીહે ઝોર રોગનકો કપુલ નહિ કરતી. ધસીતરહ દીલબી બડી ઉત્રસે એસા હોતા હે કે ગીઝા કપુલ ન કરે ઝોર જેસા ચીરાગ પર કુછ ચીઝ મારનેસે ખુઝતા હે. અગરચે તેલ ઝોર બતી દોનું દાખમ રહેં. જળ આદમીકો બડા ઝખમ લગતા હે, મરજતતા હે. ઝોર ચેહ રહ જળ તક ધસકા મીઝાજ મોતદીલ હો માનીએ લતીર યાની હીસ વ હરકત બવાસ્તએ અનવારે મલાઇક હુકમે ધલાહીસે કપુલ કરતા હે. જળ ગલખએ હસરત યા બરદત યા ઝોર કોઇ સખખસે ધસકા મીઝાજ ખીગડતા હે તો ધન અસરકો કપુલ નાહ કરતા. ઝોર જખતક આધના સાહ રેહતા હે, સુરતવાલી ચીઝકા અકસ ધસમે નઝર આતા હે. જળ ઉસે ઝંગ (કાટ) લગતા હે, સુરતકી પરખાએ ઉસમે નઝર નહિ આતી. ન ધસ લીએ કે સુરતે જાતી રહેં બહકે ધસમે સુરત કપુલ કરનેકી લીલાકત ન રહી. ધસી તરહ ધસ ખુખારે લતીર યાની રહે હેવાનીકી લીલાકત એતે દાલે મીઝાજ પર મોકુફ હે. જળ વોહ બાતીલ હો કુવ્વતે હીસ વ હરકતકો કપુલ ન કરેગા. ધસ સુરતમે આઝા ધસ્કે તુરસે મહેરમ હેકે બેહીસ વ હરકત હો જાતે હેં તખ દેહતે હેં કે વોહ મર ગયા. મોતકે માની ચેહી હેં ઝોર ધન અસખાબકો જમે કરનેવાલા તા ચેહ મીઝાજ એતેદાલસે ગીર પડે એક મખલુક હે. ખુદાકી મખલુકાતસે જસ્કો મલકલ મોત દેહતે હેં ઝોર બહકે ઉસકા નામ જાનતે હેં ઝોર ઉસ્કી હકીકત પેહચાનની દુસ્વાર હે. હેવાનાતકી મોતકા

ખ્યાન ચેહી છે. લેકીન આદમીકી મોત દુસરે તોર પર છે. ક્યું કે ઇસકો ઇસ
 રહે હેવાનીકે સિવાએ દુસરા રહબી હે જીસ્કો રહે ઇન્સાની ઓર દીલ કેહતેહે
 ઓર વોહ ઇસ રહકી જીન્સસે નહિ. જો એક જીસ્મે લતીફ હવાકી માનીંદ
 ઓર એક ખુબાર હે સાફ ઓર પકા હુવા. યેહ રહે ઇન્સાની જીસ્મ નહિ.
 ક્યુંકે કીસ્મતપઝીર નહિ. ઓર ખુદાકી મારેફત ઇસિમે ઉતરતી છે. જેસા
 હકતઆલા એક હે ઓર કીસમત પઝીર નહિ. ખુદાકી મારેફતબી એક હે
 ઓર કીસમતપઝીર નહિ. કીસી જીસ્મ કીસમત પઝીરમે ન ઉતરેગી, બલ્કે
 એસી શયમે જો વાહીદ હો ઓર કીસ્મત પઝીર ન હો. ઉતરતી છે. પસી
 ફતીલા ઓર આતીશે ચીરાગ ઓર ઇસ્કે તુરકોં ક્યાસ કર. ફતીલા કાલી-
 બકે માનીંદ ઓર ચીરાગકી આગ રહે હેવાનીકીસી ઓર તુરે ચીરાગ,
 રહે ઇન્સાનીકાસા હે ઓર જેસા તુર ચીરાગસે લતીફતર હે ઓર ઉસ્કી
 તરફ ઇશારા નહિ કર સકતે હે. રહે ઇન્સાની રહે હેવાનીકી બનીસ્ખત
 લતીફ હે. ઇશારા ઇસ્કી તરફ હો નહિ સકતા. જબ લતાફતકે લેલાએ
 તુ દેખેગા યેહ મીસાલ દુસ્ત હે પર દુસરી વજહસે દુસ્ત નહિ હોતી. ક્યું
 કે તુર ચીરાગકા તામે હે. જબ ચીરાગ ખુબ જલે વોહ બાકી નહિ રેહતા.
 રહે ઇન્સાની રહે હેવાનીકા તામે નહિ. બલ્કે અસ્લ હે. ઇસ્કે ફના હોનેસે
 આપ ફના નહિ હોતા. બલ્કે અગર તુ ઉસ્કી ઠીક મીસાલ ચાહતા હે એસે
 એક તુરકો ડેરા. જો ચીરાગસે લતીફતર હો. ચીરાગકા ક્યામ ઇસસે હો.
 ન ઇસકા ક્યામ ચીરાગસે. તબ યેહ મીસાલ ઠીક હોગી પસ યેહ રહે
 હેવાની એક વજહસે રહે ઇન્સાનીકા મુરકકબ હે ઓર એક વજહસે ઇસ્કા
 આલા હે, જબ ઇસ રહે હેવાનીકા મીઝાજ ખીમડ જલે, તન મરતા હે.
 ઓર રહે ઇન્સાની ક્યામ રેહતા હે. પર બગેર હથીયાર ઓર મરકબકે
 મરકબકા મરના સવારકો હલાક નહિ કરતા પર બેહથીઆર કર દેતા હે.
 ઓર યેહ હથીઆર ઉસે ઇસ લીયે દીએ હે, તા ખુદાકી મારેફત ઓર
 મોહબતકો સેદ કરે. અગર સેદ કર ચુકા હે તો ઇસ હથીઆરકી હલાકી
 ઇસકી બલાઇકા સખબ હોગી ક્યુંકે ઇસ્કે બારસે સુખુકદોશ હુવા. વોહ જો
 હઝરત રસુલ સલ્લલ્લાહો અલયહે વ આલેહી વ સહાબેહી વ સલ્લીમ શર-
 માએ હે કે મોત તોહફા ઓર હદયા મોમીનકા હે. ઇસ્કે માની યેહ હેકે
 જો શખ્સ શીકારકે વાસ્તે દામ રખતા ઓર ઇસકા બાર ઉઠાતા હે, સેદ
 ઇસે મીલા તો દામકા ઝાપે હોના ઇસ્કે હકમે 'ગનીમત હે. ઓર અગર
 પનાહ અલ્લાહ તઆલાકી શીકાર હાસીલ કરનેકે આગે દામ ઝાપે હો તો
 બકી હસરત ઓર મુસીબતમે પડેગા. ઓર યેહ દર્દ વ હસરત અબ્વલ અ-

ઝાળે કમ્મ હે. ફરેલ શીર માલુમ કરેકે અગર કીસીકા હાથ પાઉં શીલ હો,
 વોહ સલામત રેહતા હે કયુંકે વોહ ખુદ ન હાથ હે ન પાઉં બલ્કે દસ્તો પા
 ઇસ્કે આઝા હે' જીએ વોહ બરતતા હે ઓર જખ તેરે વજુદકી હકીકત
 ન હાથ, ન પાઉં, ન પુસ્ત, ન શીકમ, ન, સર, ન ચેહ કાલીબ હે
 બલ્કે અગર સારે આઝા મહલુજ હો જાવે' તેરી સલામતી મુમકીન હે ઓર
 મોતકે માની ચેહ હે' કે સારા તન મહલુજ હો. 'કયુંકે હાથ શીલ હોનેકા
 માની ચેહ હે' કે વોહ ઉઝવ તેરે અખ્ત્યારમે' ન રહે' કયું કે ઇસ્કી ઇતાઅત
 એક સીદ્દતકે સખખસે થી જીસે કુદરત ક્રેહતે હે'. ઓર વોહ સીદ્દત એક તુર
 થા, જો રહે હેવાનીકે ચીરાગસે ઇસે પોહોંચતા થા, જખ ઉરકમે' જો ઇસ
 રહકી રહે' હે' સુદહ વાકેઅ હુવા વોહ કુદરત જાતી રહી ઓર ઇતાઅત
 દુસ્વાર હો ગઈ. ઇસીતરહ સારા બદન જો તેરે અખ્ત્યારમે' હે', રહે હેવા-
 નીકે સખખસે હે' શીર જખ ઇસકા મીઝાજ બીગડ જાવે ઇતાઅત ન કરેગા
 ઇસ્કો મોત ક્રેહતે હે'. ઓર તુ અપની જગામે' કાયમ રેહતા હે અગરચે તાબેદાર
 ઓર કાઈમ ન રહા ઇસ સુરતમે' તેરે વજુદકી હકીકત ચેહ કાલીબ કયુકર
 હુવા. અગર તુ સોચે માલુમ કરેગા કે ચેહ તેરે અજઝા વય નહિ' હે' જો
 તીફલીકે આલમમે' ચે કે વય સખ ખુખારસે તેહલીલ હો ગએ ઓર ગીઝસે
 ઇન્કા બદલ શીર આયા. પસ કાલીબ વોહી નહિ હે. ઓર તુ વોહી હે જો
 અચ્ચલ થા. પસ તેરી હસ્તી ઇસ કાલીબસે નહિ, અગર વોહ તબાહ હો
 જાવે પરવા નહિ. તુ ઇસી તરહ અપની જાતસે જીંદા રહેગા. પર તેરી
 સીદ્દતો' દો કીસ્મકી હે' એક વોહ કે જો બદનકી શીરકતસે હો. જેસે જુખ,
 ખાસ ઓર નીંદ ઇસ્કે વાસ્તે જીસ્મ દરકાર હે ઓર મોતસે બાકી નહિ
 રેહતી. દુસરી સીદ્દત ચેહ હે જીસ્મે' કાલીબકો શીરકત નહિ. જેસે મારેફતે
 ઇલાહી ઓર ઉસ્કે જમાલકો દેખકે મહજુઝ હોના ચેહ સીદ્દત જાતી હે, તેરે
 સાથ રહેગી. બાકેયાતે સાલેહાતકે માની ચેહી હે'. અગર મારેફતે હકકે ઇવ-
 ઝમે' જહેલ પેદા કીયા હે. યાની ખુદકો નહિ પેહચાના. ચેહબી સીદ્દત જાતી
 હે, તેરે સાથ રહેગી. ચેહ તેરી રહકા અંધાપન ઓર બદખખતીકા બીજ હે
 ચુનાંચે ખુદાને ફરમાયા. " જો હુવા દુન્યામે' અંધા તો વોહ આખેર
 તમે'લી અંધા હે ઓર ગુમરાહ હે રાહ ચલતુમે' ". પસ જખતક
 તુ, ઇન દરજજેકો ન પેહચાને ઓર ઇન્કા ઇલાકા એક દુસરેસે ઓર ઇન
 દોનુંકા શક ન સમજે હરગીઝ મોતકી હકીકત હુતુએ માલુમ ન હોગી. ફરેલ
 અખ માલુમ કરેકે ચેહ રહે હેવાની જો ઇસ આલેમે સિદ્દલીસે
 ઇલાકા રખતા હે. ઇલાકાકે ખુખારે લતીફસે બના હે

ઇખલાત ચાર હે. ખુન, બલગમ, સરસ, સોદા. ઝોર અસલ
 ધન ચારંકી પાની, આમ, મટી ઝોર હવા હે ઝોર મીઝાજકા ઇખતીલાફ
 વ એઅતીદાલ, હરારત વ બરફત વ રતુબત વ ચખુસતકી કમી જ્યાહતીસે
 હોગા. ફને તીખમે ગર્જં યેહ હે કે ઇન ચાર ઇખલાતકો રહમે એતીદાલકે
 સાથ રંગે. તા ઇસ સખઅસે યેહ રહ ઇસ દુસરી રહકા મરકબ બને ઝોર
 ઇસ્કા ઉતરના ઇસિ આલમમેં પરહેસી હે. ઇસ્કી આતકે મુકતઝાએ તખઅસે
 નહિ. લેકીન યેહ ઇસ્કી મુસાફરત ઇસિ વાસ્તે હે તા હીદાયતસે અપના તોશા
 લેવે ચુનાકે હકતઆલાને ફરમાયા હે. હમને કહા કે તુમ તમામ ઉતર જાઓ
 યહાંસે ફીર અગર પાવે તુમકો મેરી તરફસે હીદાયત પસ જો
 કોઇ ચલા મેરી હીદાયતપર તો ન, હર હોગા ઉન્કો ન ગમ.
 ઝોર વોહ જો ખુદાને ફરમાયા. બેશક મેં પેદા કરનેવાલા હું બશરકો
 મટીસે. ફીર જખ મેં તૈયારી કીયા ઉસ્કો ઝોર ફુકા ઉસ્મેં રહ
 મેરી, તો ગીર પડીઓ ઇસ્કે લીધે સીજદા કરનેકે. ઇસ્મે ઇન દો રહ
 મુખતલીફકી તરફ ઇશારા હે એકકી નીસ્મત મટીકી તરફકી ઝોર ઉસ્કે
 મીજાજકે એતીદાલકો સવીચતસે તાખીર કીયા. યાની ઇસ્કો મેં તૈયાર કીયા,
 ઝોર મુધારા. એતીદાલ યેહી હે. ફીર બોલા. “ વ નુફહતો ફીહે મીર
 રહી. ” ઇસ્કી નીસ્મત અપની તરફકી ઇસ્કી મીસાલ યેહ હે કે કોઇ શખસ
 કંનતાકે કપડેસે સોખતા બનાવે તા મુલબનેકે લાયક હો. તખ આગકે નજદીક
 લે ગયા, ઝોર ફુકા. આતીશ ઇસ્મેં મુલગી ઝોર જેસા રહે હેવાની
 સીફલીકા એક એતીદાલ હુવા કરતા હય ઝોર ઇસ્મે તીખમે ઇસ એતીદાલ
 કે અસખાખ મઝકુર હય તા મઝકો દ્દે કરંકે ઇસ રહકો હલાક હોનેસે
 બચાવે ઇસી તરફ રહે ઇન્સાની ઉલ્લીકા જો દીલકી હકીકત હય એક
 એતીદાલ હુવા કરતા હય જુસ્કો ઇસ્મે એખલાક ઝોર રયાઝત જો શરઅ
 કે મુવાફીક હો નીગાહ રખતી હય. ઝોર યેહ ઉસ્કી સેહતકા સખખ હોગા.
 ચુનાંચે મીમખાદ મુસલમાનીકે અરકાનમેં ઉસ્કા ખ્યાન આવેગા. પસ માલુમ
 હુવા કે જખતક કોઇ શખસ આદમીકી અરવાહકી હકીકત ન સમજેગા,
 આખેરતકો ખુબ નહિ પેહચાનેગા જેસે ખુદાકી મારેશત, નફસકી મારેશત
 પર મોકુફ હય. તો નફસકી પેહચાનત મારેશતે હકકી કુંજ હુમ્. ઝોર અર-
 વાહકી હકીકત પેહચાનની મારેશત આખેરતકી કલીદ હય ઝોર અસલ દીનકી
 યેહ હય કે આદમી ખુદાપર ઝોર રોજે આખેરતપર ઇમાન લાવે. ઇસી વાસ્તે
 ઇસ મારેશતકો હમને મુકદ્દમ કીયા. પર ઇસ્કી સીફતુસે એક બેદ જો અસલ
 વોહી હય, નહિ બોલા. કયું કે ઇસ્કે કેહનેકી રખસત નહિ. વોહ બાત હર-

ਐਕੱਕੇ ਇਹਮੇਂ ਨਹਿ ਆਵੇਗੀ. ਐਰ ਸਾਰੀ ਮਾਰੇਸ਼ਤ ਖੁਦਾਈ ਐਰ ਮਾਰੇਸ਼ਤ ਆਪੇਰਤਈ ਖਸ ਪਰ ਮੋਕੁਏ ਫਯ. ਤੁ ਖਸ ਆਤਈ ਕੋਸ਼ੀਥ ਕਰ ਕੇ ਖੁਦ ਆਪ ਮੁਯਫੇਫਾ ਵ ਰੀਯਾਤੁੰਸੇ ਤੁ ਖਸਕੋ ਪੇਫਯਾਨੇ. ਕਯੁੰ ਕੇ ਕੀਸੀਸੇਂ ਸੁਨੇਗਾ ਤੋ. ਤੁਯੇ ਤਾਯ ਨ ਆਵੇਗਾ. ਅਛੋਤਸੇ ਫੋਗ ਖਸ ਸੀਖਤਕੋ ਅਵਲਾਫ਼ ਤਅਾਲਾਈ ਸ਼ਾਨਮੇਂ ਸੇ ਸੁਨੇ ਆਵਰ ਨਹਿ ਕੀਯੇ. ਐਰ ਖੰਕਾਰਸੇ ਕੇਛਨੇ ਲਗੇ ਕੇ ਪੇਫ ਆਤ; ਮੁਖੀਨ ਨਹਿ. ਪੇਫ਼ ਤਤਭੁਫ਼ ਨਹਿ. ਅਛੇਂ ਤਾਲ ਫਯ. ਫ਼ੀਰ ਆਫ਼ਮੀਕੇ ਆਯਮੇਂ ਤੁ ਖਸਕੋ ਕਯੁੰ ਕਰ ਆਵਰ ਕਰੇਗਾ. ਅਛੇਂ ਵੋਫ਼ ਸੀਸ਼ਤ ਫ਼ਕਤਅਾਲਾਈ ਸ਼ਾਨਮੇਂ, ਨ ਕੁਰਆ-ਨਮੇਂ ਸਰਾਫ਼ਤਨ ਫੇ, ਨ, ਅਛਾਫ਼ੀਸਮੇਂ, ਖਸੀ ਵਾਸਤੇ ਨਯ ਫੋਗ ਉਸੇ ਸੁਨਤੇ ਖੰਕਾਰ ਕਰਤੇ ਫੇਂ ਐਰ ਅੰਘੇਯਾਕੋ ਫ਼ੁਕਮ ਫ਼ੁਵਾ, “ ਕੁਲਾਮ ਕੁਰੋ ਆਫ਼ਮੀਯੁੰਸੇ ਉਂਕੇ ਸਮਝਕੇ ਮੀਕੁਫ਼ਾਰ. ” ਅਵਾਮਸੇ ਐਸੀ ਆਤ ਕੇਛਨੀ ਨੇ ਉਂਕੇ ਇਹਮ ਮੇਂ ਆਵੇ. ਕੇਛਤੇ ਫਯ ਕੇ ਆਯੇ ਪੇਗੰਯਕੋ ਵਛੀ ਆਯ, ਕੇ ਨੇ ਆਤ ਫੋਗਾਂਕੀ ਅਫ਼ਲਮੇਂ ਨ ਆਵੇ ਉਂਸੇ ਮਤ ਘੋਫ਼ੋ. ਵੋਛੀ ਘੋਫ਼ੀ ਨੇ ਵੋਫ਼ ਸਮਝ ਸਕੇ. ਕਯੁੰ ਕੇ ਅਗਰ ਇਹਮੇਂ ਨ ਆਵੇ. ਖੰਕਾਰ ਕਰੇਂਗੇ ਐਰ ਪੇਫ਼ ਉਂਕੇ ਫ਼ਕਮੇਂ ਅਫ਼ ਫਯ. ਇੰਦਲ ਖਸ ਤਮਾਮ ਗੁਫ਼ਤਗੁਸੇ ਤੁ ਸਮਝਾ ਫੋਗਾ ਕੇ ਆਫ਼ਮੀਕੇ ਜਨਕੀ ਫ਼ਕੀਕਤ ਅਜਨਤੇ ਖੁਦ ਕਯਮ ਫਯ ਐਰ ਵੋਫ਼ ਅਪਨੀ ਜਨਤ ਵ ਸੀਖਤਕੇ ਕਯਾਮਮੇਂ ਕਾਫ਼ੀਅਛਾ ਮੋਫ਼ਤਾਜ਼ ਨਹਿ. ਐਰ ਮੋਤਕੇ ਮਾਨੀ ਪੇਫ਼ ਫਯ ਕੇ ਵੋਫ਼ ਮਰ ਜਨਤਾ ਫਯ ਅਛੇਂ ਤਨਸੇ ਖਸਕੇ ਤਸਰ੍ਹਿਫ਼ਾ ਮੋਕੁਏ ਫੋਨਾ ਮੁਰਾਫ਼ ਫਯ ਐਰ ਫ਼ਸ਼ਰ ਵ ਅਅਸਕੇ ਮਾਨੀ ਪੇਫ਼ ਨਹਿ ਕੇ ਨੇਸ਼ੀਕੇ ਆਫ਼ ਫ਼ੀਰ ਖਸੇ ਫ਼ਸ਼ਤ ਕਰਤੇ ਫਯ. ਅਛੇਂ ਉਂਕਾ ਫ਼ੀਕ ਮਾਨੀ ਪੇਫ਼ ਫਯ ਕੇ ਖਸਕੋ ਐਕ਼ ਕਾਫ਼ੀਅ ਫੇਵੇਂਗੇ ਯਾਨੀ ਫ਼ੀਰ ਐਕ਼ ਕਾਫ਼ੀਅਕੋ ਉਂਕੇਂ ਤਸਰ੍ਹਿਫ਼ਮੇਂ ਲਾਵੀਂਗੇ ਜੇਸਾ ਅਯਵਲ ਫੀਯੇ ਪੇ. ਪੇਫ਼ ਆਤ ਨੀਪਟ ਸੇਫ਼ਲ ਫਯ ਅਯਵਲ ਕਾਫ਼ੀਅ ਐਰ ਫ਼ਫ਼ ਫੋਨੁੰਕਾ ਪੇਫ਼ਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ੁਰਰ ਥਾ ਐਰ ਖਸ ਆਰੇ ਫ਼ਫ਼ ਖੰਸਾਨੀ ਕਾਯਮ ਫਯ. ਕਾਫ਼ੀਅਕੇ ਅਜ਼ਾਫ਼ੀ ਮੋਜ਼ੁਫ਼ ਫਯ. ਤਾਜ਼ ਅਨਾਨੇਕੇ ਅਨੀਸ਼ਤ. ਖੰਕੋ ਜਮਾ ਕਰਨਾ ਅਛੋਤ ਸੇਫ਼ਲ ਫੋਗਾ, ਫ਼ਮਾਰੀ ਨਝਰਮੇਂ ਪਰ ਫ਼ੀਲਵਾਕੇਂ ਅਵਲਾਫ਼ ਤਅਾਲਾਕੇਂ ਇਲਮੇਂ ਸੀਖਤੇ ਆਸਾਰੀਕੋ ਫ਼ਅਲ ਨਹਿ ਕਯੁਕੇਂ ਵੋਫ਼ ਫ਼ੁਸ਼ਵਾਰੀ ਐਰ ਆਸਾਨੀਕੀ ਸੀਖਤਸੇ ਅਰੀ ਫਯ ਐਰ ਫ਼ੀਰ ਜੀਫ਼ਾ ਕਰਨੇਕੀ ਸ਼ਾਫ਼ ਪੇਫ਼ ਨਹਿ ਕੇ ਵੋਛੀ ਕਾਫ਼ੀਅ ਨੇ ਰਖਤਾ ਫਯ ਖਸੇ ਫੇ ਕਯੁੰ ਕੇ ਕਾਫ਼ੀਅ ਮਰਕਯ ਫੇ. ਅਗਰਯੇ ਫ਼ੋਫ਼ਾ ਅਫ਼ਲ ਜਵੇਂ ਸਵਾਰ ਵੋਛੀ ਰੇਫ਼ਤਾ ਫੇ. ਐਰ ਫੀਫ਼ਲੀਸੇਂ ਖੁਦਾਪੇਂ ਤਕ ਖਸਕੇਂ ਤਨਕੇਂ ਅਜ਼ਾ ਗੀਝਾ ਕੇ ਅਜ਼ਾਸੇਂ ਅਫ਼ਲਤੇ ਪੇ ਉਂਕੀ ਆਤਮੇਂ ਕੁਭ ਕੁਤੁਰ ਨ ਫੋ. ਪਸ ਨੇ ਫੋਗ ਉਸੀ ਕਾਫ਼ੀਅਕੋ ਅਅਸਕੇਂ ਪਾਸਤੇ ਝੁਰਰ ਸਮ-ਝਤੇ ਫੇਂ ਖੰਪਰ ਕਫ਼ ਐਤੋਰਾਝ ਫ਼ੁਵੇਂ ਫੇਂ. ਅਖ਼ਫ਼ ਜਵਾਯ ਫੀਯੇ. ਖਸ ਤਕਵੀਫ਼ਕੀ ਛਾਜ਼ਤ ਨ ਥੀ. ਨੇ ਫੋਗੋਨੇ ਉਂਫੇਂਂ ਕਛਾ ਕੇ ਐਕ਼ ਆਫ਼ਮੀ ਫ਼ੁਸਰੇ ਆਫ਼ਮੀਕੋ ਆ ਜਵੇਂ ਐਰ ਫੋਨੁੰਕੇਂ ਆਝਾ ਐਕ਼ ਫੋ ਜਵੇਂ ਤੋ. ਤਯ ਕੀਸਕਾ ਤਨ ਕੀਸਕੋ ਫੇਂ.

ઝોર અગર એક ઉઝવ ઉસ્કે તનસે કાટ ડાલે' મીઝ્યાદ ઇખાદત કીયા તખ
 સવાખ કીસતરહ પાવેગા. વોહ કટા હુવા ઉઝવ ઉસ્કે સાથ રહેગા યા નહિ.
 અગર નહિ રહેગા તો બગેર હાથ, પાઉં ઝોર આંખકે બેહીસ્તમે' કીસ તરહ
 જાવેગા. અગર વોહ કટા ઉઝવની રહેગા તો દુસરે આઝાકે સાથ ઇસ અમ-
 લમે' ઉસે શીરકત નહિ શીર સવાખમે' કયું કર શરીક હોગા. એસે વાહી
 અસ્કાલ ઝોર તકલ્લુકે જવાખ કેહતે હે' જખ તુને સમજા કે શીર પેદા
 કરનેકે વાસ્તે ઇસી કાલીબકી તુઝે સમજા કે શીર પેદા કરનેકે વાસ્તે ઇસી
 કાલીબકી એહત્યાજ નહિ, ઇન બાતુંકી હાજત ન રહેગી. ઇસ અસ્કાલકા
 સખખ ચેહ થા. વય સમજે કે તેરી હસ્તી ઝોર હકીકત ચેહી તેરા કાલીબ
 હે. જખ ચેહ બઘના કાયમ ન રહા. તો વોહ અબ્વલકા ઇન્સાન ન રહા
 ઇસી લીયે વય શકમે' પડે ચેહ બાત મજબુત નહિ. ફરેલ શાયદ તુ કહેગા
 કે કુકહા ઝોર સુતકલ્લેમીનકા મજહબ મસ્હુર ચેહ હે કે આદમીકા રહ
 મોતસે નાખુદ હોતા હે, શીર ઉસ્કો પેદા કરતે હે' ઉપરકા ખ્યાન ઇસ બાતકે
 બરખીલાદ હે. સુન અય અઝીઝ જે શખસ ગેરંકી બાતકી પેરવી કરતા હે
 વોહ અંધા હે ઝોર જુસ્કા મજહબ ઇસ મસઅલેમે' ચેહ હે વોહ ન અહલે
 તકલીદમે' દાખીલ હે ન અહલે તેહકીકમે' કયું કે અહલે બસીરતસે હોતા
 તો સમજતા કે કાલીબકા મરના આદમીકી હકીકતકી નાખુદ ન કરેગા.
 ઝોર અગર અહલે તકલીદસે હોતા. કુરઆન વ અહાદીસસે માલુમ કરતા
 કે આદમીકા રહ મોતકે બાદ કાયમ રેહતા હે. અરવાહ મોતકે બાદ
 દો કીસ્મતર હે' અરવાહે અસ્કેયા, અરવાહે સોઅદકે બાગમે'
 કુરઆનમે' ફરમાયા હે. મત ગુમાન કર એસુંકો જે હમારી
 રાહમે' મારે ગએ, કે મુએ હે' બલકે વય જતે હે' ઝોર ખુશ
 રેહતે હંચ હિન ખીલતુંએ જે ખુદાકી દરગાહસે ઉન્હે' ઇનાયત હુઇ. ઝોર
 હંમેશાં ઉસ દરગાહમે' રીઝક હાસીલ કરતે હે' લેકીન કાફરાને બદરકે અસ્કે-
 યાકે હકમે' જખ ચેહ મારે ગએ રસુલ સલ્લલ્લાહો. અલયહે વ આલેહી વ
 સહાબેહી વ સલ્લીમ, ઇન્કો પુકાર કર ફરમાને લગે. અય ફલાન અય ફલાન
 જે વાયદેકે ખુદાસે ઉસ્કે દુશ્મનુંકી ખરાબીકે બાબમે' મેને સુના થા, સખ
 સચે હુવે. ઝોર હકતઆલા ઇવ અઝામકે વાયદુંકો જે તુમારે સાથ કીયા,
 પૂરે કીયા. મોતકે બાદ, તુમ ઇન્કો સચે પાએ. લોગોને આપસે પૂછા કે
 ચેહ તો મર ગએ હંચ કયું આપ ઇન્સે બાત કરતે હો. આપને ફરમાયા
 કસમ હય ઉસ ખુદાકી, જુસ્કે દસ્તે કુદરતમે' મોહમ્મદ સ. કી જન હય કે
 ચેહ લોગ ઇસ બાતકો તુમ સખસે જ્ઞાતા સુનતે હંચ ઝોર જે શખસ

ધન હદીસુકો જો મુરદુકે હકમે વારીદ હુધ હે, દરયાફત કરેગા કે ચેહ
 માતમદાઈ ઓર ઝયારત કરનેવાલું ઓર ધન કામુસે જો ઇસ આલમમે
 હોતે હે. વાકીફ હે ખીલયકીન જાનેગા કે ઉન્કી નેસ્તી શરઅસે સાખીત
 નહિ હુઈ બહકે ઇતના આયા હે કે સીરત બદલ મઈ ઓર ધર બદલા.
 ઓર કબર યા એક ગાર હોગા દોઝખકે ગાઈસે યા : એક બાગ હોગા, બહે-
 સ્તકે બાગોસે. પસ તેહકીકત માલુમ કરકે મોતસે તેરી જાત વ સીરતે
 બાતીલ નહિ હોતી. લેકીન તેરે હવાસ વ હરકાત વ તખ્વોલાત જો દીમાગ
 વ આઝાકે વાસ્તેસે થે, બાતીલ હોતે હે. ઓર તુ વહા રેહતા હે અકલા
 ઓર તન્હા, જેસા યહાંસે ગયા હે. ઓર માલુમ કરકે જળ ઘોડા મરજાવે
 સવાર અગર જહીલ થા, ફકીયહ ન હોગા. યા અંધા તો ખીના ન હોગા.
 લેકીન ખ્યાદા હો જાવેગા. પસ કાલીબ મરકબ હે ઘોડેકી માનીંદ ઓર તુ
 સવાર હે ઇસી લીજો જો લોગ અપનેસે ઓર મેહસુસાતસે બેખબર હોકે
 અપનેમે હુખતે ઓર ખુદાકી યાદમે ગર્ફ હોતે હે. ચુનાંચે રાહે તસવ્વુફકા
 આગાઝ ચેહી હે તો આખેરતકા અહવાલ ઇન્કો નકર આતા હે. કયું કે
 ઇન્કા રહે હેવાની અગરચે એતીદાલસે નહિ શીરા લેકીન જળ વોહ સુસ્ત
 હો જાવે ઓર બદર ઇસમે પેદા હો તા હકીકતે જાત ઇન્હે અપની તરફ
 મશ્ગુલ ન કરે ઇન્કા અહવાલ મુરદેસે કરીબ હે, પસ જો બાત દુસરૂંકો
 મોતકે બાદ જાહીર હોતી હે. ઇન્કો ઇસી જગા મકશુફ હોગી, જળ શીર હોશમે
 આતે ઓર આલમે મેહસુસાતકા દેખતે હે. અકસર ચેહ હે કે ઇસસે કાઠ ચીજ
 યાદ નહિ રહેતી લેકીન ઉસ્કા એક અસર રેહ જાતા હે અગર બેહીસ્તકી હકીકત
 ઇસે બતાવે હોં તો ઉસ્કી ખુશી વ રાહત ઇસ્કે સાથ રેહતી હે. દોઝખકી હકી-
 કત ઉસે બતાવે હોં તો ઉસ્કી ઉદાસી દીલગીરી ઇસ્કે સાથ રેહતી હે, ઓર અ-
 ગર વહાંકી કુછ બાત ઇસે યાદ હો તો ઉસ્કી ખબર દેતા હે ઓર ખ્યાલકા ખજાના
 ઇસ ચીઝકી હીકાયત હો, એક મીસાલ હે જો ઇસ્કે હીફઝમે ખુશ રહા હો
 ઇસસે ખબર દેતા હે જેસા કે રસુલ અલયહીસ્સલાત વસલ્લામ નમાઝમે
 હાથ લંબા કરકે ફરમાને લગે કે અંગુરકા ખોશા બહેસ્તસે મુઝે બતલાવે.
 મેને ચાહાકે ઇસ જહાંમે લાઈ. શુમાન મત કર કે ઇસ હકીકતકો જો
 ખોશએ અંગુર ઇસ્કી મીસાલ હે, ઇસ જહાંમે લા સકતે હે બહકે ચેહ ખુદ
 મહાલ હે, અગર મુમકીન હોતા તો આપ લાવે, ઓર ઉસ્કે મહાલ હોનેકી
 હકીકત દુસ્વાર હે, તુઝે ચેહ બાત હુંદનેકી હાજત નહિ. ઓર ઉલમાકે
 મકામાતકા તફાવત એસા હે, એક ઇસ સોઅમે પડતા હે કે બેહીસ્તકે અંગુ-
 રકા ખોશા ક્યા હે એર ક્યા હોગા. જુસ્કો હઝરત સ. ને દેખા, ઓર

દુસરેને નહિ દેખા. દુસરેકો ઈસ સર ગુજસ્તસે યેહી નતીબ હાસીલ હોગા,
 કે હઝરત સ. હાથ હીલાએ, પસ ઝરંહ અમલ નમાઝકો ફાસીદ નહિ કરતા.
 એર ઇસ્કી તફસીલમેં ગોર કરકે સમજતા હે કે અબ્વલીન વ આખરીનકો
 ઇસ્મ ખુદ યેહી હે. જુસ્ને ઇતિના સમજા એર કનાઅત કીયા એર દુસરેકી
 તરફ મશ્ગુલ ન હુવા. વોહ ખુદ મોઅતીલ હે. એર ઇસ્મે શરીઅતસે મકસુદ
 યેહ હે, કે તુ તું ન સમજે કે રસુલ સં જુબ્બલ અલયહીરસલામસે સુનકર
 ખબર દીએ હે. જેસા તુ જુબ્બલ અં સે સુનેગા માની જાનતા હે. ઇસ
 ખાતકો લી દુસરે કામુકી માનીંદ સમજા હે. લેકીન રસુલ મકસુલ સલ્વલ્લાહો
 અલયહે વ આલેહી વ અસ્હામેહી વસલ્લીમ ખેહેસ્તકો દેખે એર ખેહેસ્તકો
 ઇસ જહાનમેં નહિ દેખ સકતે હેં બલ્કે આપ ઉસ જહાનમેં ગએ એર
 ઇસ આલમસે ગાઇબ હુવે. એર યેહ એક નવઅ આપકે મેઅરાજસે થા
 પર ગાઇબ હોના દો તોર પર હે. એક રહે હેવાની કે મરનેસે. એર દુસરા
 તોર ઇસ્કે કુંદ હો જાનેસે. લેકીન ઇસ આલમમેં ખેહેસ્તકો નહિ દેખ સકતે
 હેં. જેસા સાત તળક આસમાન વ ઝમીનકી પસ્તીકે પોસ્તમેં નહિ સમાતે.
 ખેહેસ્તસે એક ઝરંહલી ઇસ જહાનમેં ન સમાવેગા. બલ્કે હારંસએ સમઅ,
 હરત આરમાન વ ઝમીનકી સુરત ઇદરાક નહિ કર શકતા. આખલી ઇદરાક
 નહિ કર સકતી. એસાહી ઇસ્કે હવાસ તમામ ઝરાત ખેહેસ્તસે ફાસીર હેં.
 એર ઇસ આલમકે હવાસ કુછ એર હેં. ફરસ અબ્બ અઝાખે કબ્રકા માની
 પેહચાનના ઝુરર હુવા. અબ્બ અઝીઝ માલુમ કરકે યેહ અઝાખ દો કીસ્મ પર
 હે. અઝાખે રહાની વોહી શખ્સ જાનેગા જો અપને તઈ પેહચાના એર
 રહકી હકીકત સમજા હોકે વોહ અઝાખે ખુદ કાઇમ હે. એર કાલીમ ઇસ્કે
 કયામકી ખાતીર દરકાર નહિ. એર મોતકે બાદ વોહ બાકી રેહતા હે. મોત
 ઇસ્કો નાખુદ નહિ કરતી. લેકીન હાથ પાક, આંખ, કાન એર સારે હવાસ
 ઇસસે છીન લેતે હેં, જબ યેહ હવાસ ઇસસે લે લેં જન એર શરજંદ વ
 માલ વ ઝમીન એર લોંડી ગુલામ એર ગાય ગોરૂં એર ઘર એર ખયશ
 કરાવતી, બલ્કે આસમાન વ ઝમીન વગેરામેહ સુસાતકો ઇસસે લે લેં,
 અગર ઇન ચીજકી મોહબ્બતમેં દીલ લગાયા થા તો,
 નાગુઝેરાંકી જુદાઈકે ગમમેં રહેગા. અગર સબસે ફારીગ થા એર યેહ
 ઇસ્કે માશુક ન થે. બલ્કે મુસ્તાક મોતકા થા રાહત પાવેગા. અગર ખુદાકી
 મોહબ્બત એર ઉસ્કી યાદસે ઉન્સીયત હાસીલ કીયા થા. એર દુન્યાકે
 અમ્મખાઅસે ખેઝાર થા. જબ મુવ! અપને માશુકે હકીકીકો પોહોંચ્યા. એર
 માને મઝાહીમ દરમ્યાનસે ઉંડ ગયા. સઆદતે જાવેદ હાસીલ કીયા. અબ્બ

હત્તક મકદુર ઇસ ખાતકા ધ્યાન કરકે જીસને અપને તપ પેહચાના ઝોર સમજા કે ઇસ્કી મુરાદ દુન્યામે' હે ઝોર તખ શકમે' રહા, કે જખ દુન્યાસે નકલ કરેગા અપને ખ્યાંકી જુદાઇસે ગમ દેખેગા. ચુનાચે રસુલ સ. ફરમાએ હે' હાસ્ત રખ જીસ્કો તુ હાસ્તરખતા હે તેહકીક તુ આખીર ઇસ્કો છોડ જાનેવાલા હે. ઝોર જખ જાનેગા કે ઇસ્કા મહબુબ ખુદા હે ઝોર હસ્ને દુન્યા ઝોર વોહ ચીઝે' જો દુન્યામે' હે' ઉનસે ખેઝાર રહા. મગર ઇતિના કે ઉસ્કા તોશા હો સકે ચેહ શક રખતા હે કે જખ દુન્યાસે જાવેગા રંજ વ મેહનતસે છુટેગા. ઝોર રાહત દેખેગા. પસ જીસ્ને ઇસ ખાતકા સમજા ઉસ્કો અઝાબે કબકે બાબતે', કુછ શક બાકી ન રહેગા. ચેહ અઝાબ પરહેઝગાંકો નહિ. બલકે દુનીયાદાંઝે ઝોર ઉસ્કે મોહબુબકો હય ઇસ સુરતમે' ઇસ હદીસકી માની માલુમ હોગી. દુન્યા કેદખાના હે મોમીનકા ઝોર ખેહીસ્ત હે કાફરકી. ફક્લ અઝાબે કબકી અસ્લકો તુ પેહચાના કે ઇસ્કા સખખ દુન્યાકી મોહબુબત હે અખ માલુમ કે ચેહ અઝાબ એકસાં નહિ દુન્યાવી ખાહેશુકી મુવાશીક કીસીકો ન્યાદા હોગા ઝોર કીસીકો કમ. પસ અઝાબ ઉસ્કા જે તમામ દુન્યામે' એક વીઝ સે ન્યાદા નહિ રખતા ઝોર ઇસસે દીલ લગાયા થા. ઉસ શખસકે અઝાબકી બરાબર ન હોગા. જીસ્ને ઝમીન વ અસ્ખાબ ઝોર ખુદા ઝોર ગાએ ગોઝ ઝોર જાહ વ હશમત ઝોર તમામ ન્યામતે' દુન્યાકી હોં ઝોર દીલ હરએકસે લગાયા હોં. બદકે અગર ઇસ જહાનમે' કીસીકો ખબર નહિ કે ઇસ્કા એક ઘોડા ચોરખાન લે ગએ તો ઉસ્કે દીલકા ગમ ઇસ શખસકે ગમસે કમ હોગા જીસ્કે માલ ઝોર જોડે બચુકો લૂટ લીએ હે' ઝોર સરદારીસે માજુલ કીયે હોં. ઝોર મુલક વ માલ ઝોર ઝન વ ફરજંદ જે કુછ દુન્યામે' થા લૂટ લેકે ઉસે અકેલા છોડ દે. મોંતકે માની ચેહી હે'. પસ હરએકકા અઝાબ ઉસ્કી રાહતે દુન્યાકે તઅલુક યા અદમે તઅલુકકે બરાબર હોગા. વોહ શખસ જીસ્કો દુન્યાકા સામાન જમીઅ વ જુહુસે મીલા. ઝોર ચેહ ઇસ્મે' મહવ હો ગયા. જેસા ખુદાએ તઆલાને ફરમાયા હે. ચેહ ઇસ વાસ્તે હે કે ઇન્હોને હાસ્ત રખે ઝીંદગીકો આખેરતસે. ઇસે બડા અઝાબ હોગા. ઇસ અઝાબકા બ્યાન યું આયા હે કે રસુલ સ. પૂછને લગે અખ લોગો તુમહે' માલુમ હે કે ચેહ આયત કીસ બાબમે' ઉતરી. જીસ્ને મોં ફરા મેરી યાદસે, પસ તેહકીક ઉસ્કે લીએ હે ગુઝરાન તંગ. ઉન્હોને જવાબ દીયા. ખુદા ઝોર રસુલ સ. ખેહતર જાનનેવાસે હે', તખ ફરમાને લગે કે કાફીરકા અઝાબ ઇસ્કી કબમે' યું હે કે નબ્વક પર નવ

અઝઘડાકો ઇસ પર મુસલ્મન કરે. ચાની નવવદ પર નવ સાંપ. કે હર સાંપ કે નવસર હુવા કરતે હે. ઇસે કાટતે ઓર ચાટતે હે ઓર ઇસ પર કુંકતે હે, રોઝે હથર તક. અહસે દીલ ઇન સાંપુકો બસીરતકી આંખસે દેખતે હે. નાદાન અહમકાન કેહતે હે કે હમકો ગોરમે કુછ નઝર નહિ આયા. અગર હોતા તો હમબી દેખતે. ઇન્કો યુ જવાબ દીજીએ કે યેહ અઝઘડા પુર્દેકી રૂહકે અંદર હે. અગર બાહીર હોતે તો હુસરે શખસકો નઝર આતે બદકે યેહ અઝઘડા મોતકે આગે ઉસ્કે બાતીનમે થા. ઉંસે ખખર ન થી. યે બી સમઝે કે યેહ અઝઘડા ઉસ્કે યુરે અખલાકસે બના હે. ઓર ઉસ્કે નવસર ઉસ્કે અખલાકે બદકી સાખે હે. ઇસ અઝઘડાકી અસલ ખમીરે દુન્યાકી મોહબ્બત હે. મીઆદ ઇસ્કે સર અખલાકે બદકે હીસાબ સે જો દુન્યાકી દોસ્તીસે નીકલતે હે, પેદા હુવે હે. જેસા હસદ ઓર કપટ ઓર રીયા ઓર તકબ્બુર ઓર હીર્સ ઓર મકર ઓર અદાવતે માલ વ જાહકી મોહબ્બત વગેરા ઇસ અઝઘડાકી અસલ ઓર ઉસ્કે મોતઅદ સરૂંકો તુરે અકઝસે પેહચાન સકતે હે. લેકીન ઇન્કે અદદકા મીકદાર તુરે તુબુવત સે માલુમ હોગા કે યુરે અખલાકકે અદદકી બરાબર બના હે ઓર હમકો અખલાકકા અદદ માલુમ નહિ પસ, યેહ અઝઘડા કાફીરની જાનકે અંદર સાખીત હે. છુપા હુવા નહિ. ઇસ્કા સખબ યેહ કે ઇસ્ને ખુદા ઓર રસુલ સ. કો નહિ પેહચાના ઓર યેહ કે દુન્યાકી મોહબ્બતમે સરાપા હુગા ગયા. જેસા કે હકતઆલાને શરમા હે. યેહ ઇસ વાસ્તે હે કે ઇન્હુત દોસ્ત રખી ઝીંઘીકો દુન્યાકી, આખેરતસે, ઓર ફરમાવા હે. ઝાયે કીએ તુમને અપને મઝે દુન્યા કે જીતે ઓર ઇન્કો બરત ચુકે. અગર યેહ અઝઘડા બાહીર હોતા જેસા લોગ સમઝતે હે, કામ આસાન થા, કે આખીર એક સાઅત ઉસે ચેન દેતા, પર જબ જાનકે અંદર બેઠા હે ઓર ખુદ ઇસ્કી સીશતુંસે હે યેહ કયું કર ઇસસે બાગેગા. જબ કીસીને એક લોંડીકો બેચનેકે બાદ ઉસ્કા આશીક હુવા, વોહ અઝઘડા જો ઇસ્કી જાનકે અંદર કાટ રહા હે ઉસીકા ઇસ્ક હે. દીલમે મખ્પરી થા. ઇસ્કો યેહ કખમ ખાને તક ઇસ ખાતકી ખખર ન થી. ઇસી તરહ યેહ નવવદ પર નવ અઝઘડા મોતકે આગે ઇસ્કે બાતીનમે યે વોહ બે ખખર થા. અબ ઇનકા કખમ કાહીર હો ચુકા. ઓર જેસા અબન ઇસ્ક, ઉસ્કી રાહતકા સખબ થા. જબ તક માશુક મીલા રહા વોહી ઇસ્ક, જુદાઈકે વકત ગમકા સખબ હુવા. અગર ઇસ્ક નહોતા તો શીરાકમે ગમગીન ન હોતા. ઇસી તરહ દુન્યાકી મોહબ્બત જો રાહતકા સખબ હે અઝાબકા સખબ બી હોતી હે. ઓર જબ

જાહ અઝઘહાકી માનીદે ઓર માલકી મોહબ્બત સાંપઢીસી હે, ધરકા ઇસ્ક
ખીધુકી તરહ ઇસ્કે દીલકો કાટતા હે, ઇસી પર દુસરી ચીજુકો કીયાસ કર.
જેસા કનીઝકા આશીક ઉસ્કે હીરાકમેં ચાહતા હે કે અપને તમ દરયા
ઓર આગમેં ડાલે. યા ખીધુ ઉસે કાટે તા બુદાઈકે ગમસે વોહ છુટ જાવે ઇસી
તરહ વોહ શખસ જે અઝાબમેં સપડા હો, ચાહતા હે કે ઇસ દુખકે બદલે કાશ
સાંપ ખીધુ હોતે જીન્કો લોક ઇસ જહાંમે જાનતે હેં ક્યુકે દુનિયામેં સાંપ ખીધુ
ઝાહીરમેં જાનકો કાટતે હેં ઓર વોહ જાનકે અંદર ખાતીનમેં ઝખમ કરતા હે ઓર
ઝાહીરકી આંખ ઉસે દેખતી તો શીલ હકીકત હરએક ગુનાહગાર અઝાબકા
સામાન યહીસે અપને સાથ લે જાતા હે ઓર વોહ ઉસ્કે ખાતીનમેં હે.
ઇસી વાસ્તે હઝરત રસુલ સ. શરમાએ હેં. નાહ હેં વોહ મગર આમાલ
તુમારે કે લાએ જાવેંગે તરફ તુમારે. યાની અઝાબ તુમારે આમાલ
હીસે હે, જીન્કો તુમારે આગે રખદેતે હેં ઇસી વાસ્તે હકતઆલાને ફરમાયા.
કોઇ નહિ અગર જાનોગે તુમ યકીનકો જાનના બેશક દેખોગે ઇસ્કો
યકીનકી આંખસે. યાની અગર તુમકો ઇશ્તિલા યકીન હોતા તો તુમ આપ
દોઝખકો દેખતે ઓર શીર ફરમાયા બેશક દોઝખ બેરનેવાલી હે કાફરકો.
યાની દોઝખ ઇન્કે સાથ મોહીત હે. યુ' નહિ શરમાયા કે મોહીત હોગા.
ફરફ શાયદ તુ જહેગા કે ઝાહીર શરઅસે યુ' માલુમ હોતા હે કે ઇસ
અઝઘહાકો સરકી આંખસે દેખતે હેં ઓર વોહ અઝઘહા જે જાનકે દરમ્યાન
હે નઝર આતા હે. જે લોગ ઇસ આલમમેં હેં ઉસે નહિ દેખતે. ક્યું કે
જે ચીઝ ઉસ આલમકી હો ઉસ્કો સરકી આંખસે નહિ દેખ સકતે. ઓર
યેહ અઝઘહા મુરદકો શીક્લ લેકે નઝર આતા હે ઉસ્ને યુ' દેખતાહે જેસા
ઇસ જહાનમેં દેખતા યા. પર તુ ન દેખોગા. ચુનાંચે સોતા હુવા આદમી
અકસર દેખતા હે કે ઉસે સાંપ કાટતા હે, જે શખસ ઇસ્કે પાસ ખેડા,
હે! નહિ દેખતા. ઓર વોહ સાંપ સોતે આદમીકે નઝદીક મવજુદ હે ઉસ્કા
દર્દ માલુમ કરતા હે. જે શખસ ઇસ્કે પાસ ખેડા હો નહિ દેખતા. ઓર
વોહ સાંપ સોતે આદમીકે નઝદીક મવજુદ હે ઉસ્કા દર્દ માલુમ કરતા હે,
બેદારકે હકમેં માલુમ હે યેહ ઇસે નહિ દેખનેસે દર્દકી કમી નહિ હોતી.
જખ સોતા આદમી ખવાબમેં દેખા કે ઇસ્કો સાંપ કાટ રહા હે વોહ એક
દુશ્મનકા ઝખમ હે જે ઇસપર ઝફરયાબ હોગા. વોહ રંજે રહાની હે જે
દીલપર હોતા હે લેકીન જખ ઇસ્કી મીસાલ ઇસ આલમસે ચાહેં એક
સાંપ હે. જખ વોહ દુશ્મન ફતેહમંદ હો આદમી કેહવા હે કે મેંને અપને
ખવાબકી તાખીર દેખી. કાશ મુઝે એક સાંપ કાટતા ઓર યેહ દુશ્મન મુઝ-

પર ઝંઝરમાખ ન હોતા. એહ અઝાખ જો ઇસ્કે દીલપર હો રહો હે બદનકો સાંપ કાઠનેસે જ્યાદા હે, શીર અગર તુ કહેગા, કે એહ જો ઇસે નઝર આતા હે શીલવાકે સાંપ નહિ. પર એક ખ્યાલ હે એહ તેરા કહેમ પર ગલત હોગા. બલકે એહ સાંપ ભવજુદ હે કયુ' કે ભવજુદ, પાએ હુવેકો ઓર માદુમ, નહિ પાએ હુવેકો કેહતે હે. જીસ ચીઝકો તુને ખવાખમે' પાયા, ઓર તુ દેખતા હે એહ તેરે હકમે' ભવજુદ હે અગરચે દુસરે લોગ ઉસે ન દેખે' ઓર એહ જીસકો તુ નહિ દેખતા તેરે હકમે' માદુમ હે, અગરચે સખ લોગ ઉસે દેખે' ઓર જીખ અઝાખ ઓર સખખે અઝાખ મુરદે ઓર સોતે હુવે કે હકમે' ભવજુદ હે. દુસરા શખસ અગર ન દેખે ઇસ્મે' કયા તુકશાન. પર ઇતની ખાત હે કે સોતા આદમી જલ્દ બેદાર હોતા, ઓર ઇસસે છુટ જાતા હે. ઇસી વારતે ઉસે ખ્યાલ કેહતે હે પર મુરદાઈસીમે' રેહતા હે કયુ'કે મોતકો ઇન્ટેહા નહિ. એહ સાંપ ઇસ્કે સાથ હે. ઓર ઇસ આલખકે એહ સુસાતકી માનીંદ સાખીત રહેગા. ઓર શરીઅતમે' નહિ હેકે કબકે સાંપ, ખીશુ અઝદહાકો ખલાઈકે જખતકે આલખે શાહાદતમે' હે, દેખ સકે પર અગર કોઈ ઇસ આલખસે દુર હુવા યાની સો ગયા ઓર ઇસ મુરદેકા બહવાલ ઉસ્કો ખતલાએ, તો ઉસ્કો સાંપ, ખીશુ કે દરમ્યાન દેખેગા. અંખેયા ઓર અવલીયા બેદારીમે'બી દેખતે હે કે જો ચીઝ દુસરેકો ખવાખમે' નઝર આવે, ઉન્હે બેદારીમે' નઝર આતી હે. કયુ' કે આલખમે' એહસુસાત ઉન્કે હકમે' ઇસ જહાંનકે કામુ'કે સુસાહેદેસે હાઇલ નહિ હોતા. પસ એહ ખ્યાન ઇસ વારતે તુલ હુવા કે જીખ અહમકુ'કો ગોરમે' ચક્મે' જાહીરસે કુછ નઝર નહિ આતા. વય આઝાખે કબકે સુનકીર હોતે હે. ઇસકા ખાઇસ એહ હેકે ઉસ જહાંકે કામકા રાસ્તા ઇન્હે માલુમ નહિ. ફરસે શાયદ તુ કહેગા અગર અઝાખે કબકા સખખ દુન્યાકી મોહખત હે કોઈ બસર એસા ન હોગા, જો ઝન વ ફરજંદ વ માલ વ જહલસે ઉલખત ન રખતા હો, ઇસ મુરતમે' સખકો અઝાખે કબ હે, કોઈ ઇસસે ન છુટેગા. હમ જવાખ દેવેંગે કે એસી ખાત નહિ કયુ' કે બાઝે લોગ એસે હે કે દુન્યાસે ઇન્કા દીલ સેર હો ગયા. યહાં ઇન્હે એન નહિ. ઇસ્વાસ્તે મોતકે શાઇક રેહતે હે. બહોતસે મુસલમાન જો દરવેશ હોં ઇન્કા એહી હાલ હે, પર જો લોગ તવંગર હે' દો ધીસ્મપર હોવેંગે એક જમાઅત એહ હે કે દુન્યાની અસ્ખાબકો દોસ્ત રખતે હે' ઓર ખુદાકોબી. અગર ખુદાકી મોહખત ઉન્કે દીલમે' દુન્યાકી મોહખતસે જ્યાદી હો તો ઉન્હેબી અઝાખ ન હોગા. ઇનકી મીસાલ ઉસ શખસકી માનીંદ હોગી જેસે શેહરમે' એક

ધર હો. ઉસે દોસ્ત રખતા હે. પર રીયાસત સલ્તનત ઓર મોહલ ઓર બાગકો ઇસે જ્યાદા દોસ્ત રખતા હે. જ્ય ઇસે બાદશાહ કા ફરમાન દુસરી બસ્તીકી રીયાસતકે બાબમેં પોહોંચ્યા ઉસ્કો અપને વતનમે નીકલનેકા ગમ ન હોગા. કયું કે ધર ઓર વતનકી મોહબત રીયાસતકી મોહબતકે આગે નાચીઝ હોતી હે. ઓર કુછ ઇસકા અસર બાકી નહિ રહેતા પસ અબેયા ઓર અવલંબીયા ઓર પારસા મુસલમાનુંકા દીલ અગરચે ઝન વ ફરજંદ ઓર શેહર વ વતનકી તરફ કુછ એક માઇલ હે. પર જ્ય ખુદાકી મોહબત ઝાહીર હોવે ઇસી સખ ચીઝેં ઇન્હેં નાચીઝ નઝરે આતી હેં ઓર ચેહ લઝત મોતસે હાસીલ હોતી હે. પસ ચેહ લોગ ઇસે બે ફોકર હેં લેકીન વોહ લોગ જે દુન્યાસે બહોત દોસ્તી રખતે હેં ઇસ અઝા બસે નહિ છુટેંગે; એસે લોગ અકસર હેં. ઇસી વાસ્તે હકતઆલાને ફરમાયા હે. ઓર કોઇ નહિ તુમમેંસે મગર ન પોહોંચેગા ઉસપર હો ચુકા તેરે રખપર ઝુરર મુકરર; ફીર નીજત ફેંગે હુમ ઉન્કો જે જે ડરતે રહે. ચેહ લોગ એક મુદત તક અઝાબ દેખેંગે ફીર ઇન્કા ઝમાના દુન્યાસે દરાઝ હોતા હે. દુન્યાકી લઝતકો ભુલતે હેં ઓર હકતઆલાકી દોસ્તી જે દીલમેં પોશીશ્હથી ફીર ઝાહીર હોતી હે એસેકી મીસાલ ઉસ શખ્સકી માનીંદ હે જે એક ઘરકો દુસરે ઘરસે ઓર એક શેહરકો દુસરે શેહરસે, એક ઓરતકો દુસરી ઓરતસે જ્યાદા દોસ્ત રખતા હો, લેકીન ઇસ દુસરેકોબી ખ્યાર કરતા થા. જ્ય ઉસ્કો ઇસ્કી બહોત ખ્યારી ચીઝસે દુર કરેં ચંદરોઝ ઇસ્કે શીરાકમેં ગમગીન રહા કરતા હે આખીર ઇસ્કો ભુલ બંકે દુસરેસે માલુમ હોતા હે. ઇસ દોસ્તીકી જડ જે દીલમેંથી બહોત દીનકે બાદ ફીર નમુદાર હોતી હે પર વોહ શખ્સ જો બુદાકી મોહબત બીલકુલ નહો વોહ ઇસી અઝાબમેં રહેગા કયું કે ઇસ્કી મોહબત ઇસી ચીઝસેથી જોસ્કો ઇસિસે છીન લીએ. ફીર કીસતરહ ઇસ ગમસે છુટેગા કાફીરકા અઝાબ જે દાયમી હોગા ઉસ્કા એક સખ ચેહી હે ઓર માલુમ કર હરકોઈ ચેહ દાવા કરતા હે કે મેં ખુદકો દોસ્ત રખતા હું યા દુન્યાસે જ્યાદા દોસ્ત રખતા હું સખ દુન્યાકે લોગ ઝબાનસે ચેહી કહેતેહે પર ઇસ દાવેકે વાસ્તે એક કસોટી હે જોસે ઉસ્કો પેહચાનતે હેં વોહ કસોટી ચેહ હે કે જ્ય નહસ વ શેહવત એક ચીઝકા હુકમ કરે ઓર હકતઆલા જલ્લ જલાલહુ વ ઇઝઝ ઇસ્મહુકી શરીઅત ઉસ્કે બરખીલાફ હુકમ કરે અગર ઇસ આદમીકા દીલ ફરમાને ઇલાહીકી તરફ માઇલ હે તો સમજે કે ઇસકો ખુદાની દે ફરીમસે બડી મોહબત હે, જેસાં એક આદમી દો શખ્સમેંસે એકકો

બહોત ચાહતા હે જ્ય એ દોનું કહે' આપ ઉસ ખડે દોસ્તદી તરફ માઇલ
હોતા હે. ઇસ ખાતસે માલુમ હોગા કે ઉસ્કો બહોત ચાહતા હે. જ્ય
એસા નહો તો ઝખાની ખાત કુછ ફામદા ન દેગી. કયું' કે વોહ દાવા જુઠ
હે. ઇસી વાસ્તે રસુલ સં ફરમાતે હે' કે " લાઇલાહા ઇલ્લાહાહ " બોલને
વાલે અપને તઈ ખુદકે અઝાબસે બચાતે હે' જ્ય તક દુન્યાકે સોદેકો
દીનકે સોદે પર અખત્યાર ન કરે' જ્ય એસા કરતે હે' હકતઆલા ઇન્દી'
કેહતા હે. તુમ જુઠ કેહતે હો, એસે મોઆમલેકે સાથ લાઇલાહ ઇલ્લાહાહ
કેહના દરોગ હે. ઇસ સારે બયાનસે તુને સમઝા કે અહલે દીલ મુશાહે દએ
ખાતીનસે દેખતે હે' કે અઝાબે કબ્રસે કોન છુટેગા. ઓર જાનતે હે' કે
અકસર લોગ નહિ છુટેગે લેકીન મુદત શીદતમે' તફાવત બહોત હે. જેસા
દુન્યા કે તલુકોતમે' તફાવત બહોત હય. ફરફ બાઝે અહમકાન કેહતેહે',
અગર અઝાબે કબ્રકા સખખ ચેહી હે તો હમઇસસે ખેશીકર હે'. કયું
કે હમકો દુન્યાસે ઇલાકા નહિ. ઇસ્કા હોના યા ન હોના હમારે પાસ્
થકસાં હે. એ દાવા મહાલ હે જ્ય તક ઇસે ન આઝ માવે, ખાવર
ન કરે' મસલન અગર ઇસકા હાલ યું હે કે ઇસ્કા તમામ માલ ઓર
લેખવે ઓર જો કુછ ઇસ્કી ઇજત હે દુસરેકો મીલે ઓર હરએક
મુરીદ ઇસસે બદલ જકે ઇસકી ખુરાઇ કરને લગે, તો ગમગીન નહિ હોતા
ઓર યું રેહતા હે કે ગોવા ઓર કીસીકા માલ ચોરી ગયા. ઓર દુસરેકા
દરજા જાતા રહા. ઇસ સુરતમે' ઇસકા દાવા સચ હોગા; ઓર વોહ માઝુર
હે. જ્યતક ઇસકા માલ ચોરી ન જવે યા ઇસ્કે મુરીદ તાલીમ ઇસસે
ન બદલે ન જાએગા. પસ ચાહીએ કે માલ અપને નજદીકસે જુદા કરે
ઓર લોગોંકે તકરૂંબસે ભાગે ઓર અપને તઈ આઝમાવે તમ એતેમાદ
કર સકતા હે. કયુંકે બહોત લોગ સમઝે હે' કે ખીખી ઓર લોંડીએ ઇન્દે
ઇલાકા નહિ. જ્ય અપની ઓરતકો તલાક દેતે યા કનીઝક ખેચ લાવતે
હે' તમ ઇસ્કકી આગ જો ઇન્દે દીલમે' જુગી થી ઝાહીર હોતી હે, દીવાન
ખાવલે હો જાતે હે'. પસ જો શખ્સ અઝાબે કબ્રસે નીજત ચાહતા હે,
લાઝીમ હે કે ઇસ્કો દુન્યાકી કીસી ચીઝસે ઇલાકા ન રહે, મગર બકદર ઝુરત.
મસલન જ્ય કીસીકો પાયખાનેમે' જાનેકી હાજત હુઈ, વોહ જગા ઇસે
પસંદ નહિ આતી ઓર ચાહતા હે કે જલદ વહાંસે નીકલે, તો ચાહીએ
કે ઉસ્કી લાલચ પેટકો ખાના દેનેકે બાબમે' ઇસી દર હો જો પેટકો ખાનેસે
ખાલી કરનેમે' થી કે દોનું ખાતે' ઝુરરી હે' સખ કામુકો ઇસીપર ક્યાસ
કીજીએ. પસ અગર દીલકો ઇસે તઅલ્લુકે દુન્યાવીસે ખાલી નહિ કર સકતા.

તો ચાહીએ કે હમેશા ખુદાની બંધગી ઓર ઉસ્કા ઝીંક કીયા કરે; તો ઝીંક ઉસ્કે દીલપર માલીખ હો ઓર યેહ ખુદાની મહબ્બત મહબ્બત દુન્યાસે બહનવે ઓર આપ ઇસ દાવે પર મુતાબ્બત શરીઅત સે ઓર ખાહીશે નફસપર કરમાને ઇલાહીકો સુફ્ફમ કરનેસે દલીલ ચાહીએ. અગર નફસને ઇસ બાબમે ઇસ્કી ઇતાઅત કીયા તો બરોસા રખે કે અજાબે કબ્બસે ઇસ્કી નજાત હોગી અગર એસા ન હોતેક અપને તનકો અજાબે કબ્બકે સુપુર્દ કરદે. મગર ખુદાએતઆલા ગફુર હે ચાહા તો ગપ્શ દેગા. ફરસ અબ હમ દોઝમે રહાનીકા માની ખ્યાન કરતે હે. રહાનીસે હમારા ઇરાદા યેહ હે કે ખાસ રહકો હો ઓર તન દરમ્યાન ન રહે. આગ હે અલ્લાહકી સુલગાઇ હુધ વોહ ને ઝાંક લેતી હે દીલકો ઇસીકી તરફ ઇશારા હે. યેહ આગ દીલકો જલાતી હે વોહ આગ ને તનકો જલાતી હે હસે દોઝમે શસ્માની કેહતે હે. પસ માલુમ કરકે રહાની દોઝખમે ત્રીન કીસ્મકી આગ હે. એક આતીશ દુન્યાવી ખાહેશુકે શીરાકકી હે. દુસરી આતીશ શરમીન્દગી હે ને રસ્વાઈસે હો. ત્રીસરી આગ જમાલે હજરતે ઇલાહીસે મહરૂમ વ માયુસ હોનેકી હે. યેહ ત્રીનું આગ જનન વ દીલસે ઇલાકા રખતી હે ન તનસે આદમીયાન ઇન ત્રીનું આતીશકો ઇસી જહાનસે અપને સાથ લે જતે હે ઓર ઇસ્કા માની એક મીસાલસે ને ઇસી આલમસે લી ગઇ, હમ ખ્યાન કરેંગે તો ખોદ જાહીર હો. પેહલી કીસ્મ શેહવાતે દુન્યાકે શીરાકકી આગ હે, ઇસ્કા સખખ અજાબે કબ્બકે ખ્યાનમે મજકુર હુવા. કે ઇસ્ક ઓર ઉસ્કે લવાઝીમ દીલકી ખેહીસ્ત હે, જખતક માશકુકે સાથ હો. ઓર જખ ખે માશુક હો, દોઝખ હે. પસ આશીકે દુન્યા જખતક દુન્યામે હે ખેહેસ્તમે હે યુનાંચે શરમાએ હે. દુન્યા ખહીસ્ત કાશીરકી હે. ઓર આખેરતમે દોઝખમે રહેગા. કયું કે ઇસ્કે માશુકકો ઇસસે છીન લીએ હે. પસ એકહી શયદો મુખ્તલીફ અહવાલમે લજતકા સખખ હોગી. ઓર ગમકાબી. ઇસ આતીશકી મીસાલ દુન્યામે ઇસ તરક સમઝે મસલન એક બાદશાહ હે શરકે હુકમમે સારા જહાન હો વોહ હમેશા ખુબસુરત લોંડીયું, ગુલામું ઓર ઓરતુંસે હજ ઉઠાતા. બાગો ખોસ્તાં ઇમારતે આલીશાનકી શેરમે મશગુલ રેહતા થા. અધ્યાનક એક દુસ્મન આકે ઇસ્કો પકડા. ઓર અપના ગુલામ બનાયા. ઓર રીઆયાકે સામને ઇસે ખાદમત સગળાનીકી દી. ઓર ઉસ્કે સામને ઇસ્કી ઓરતું ઓર કનીઝુંસે કામ લેતા હે ઓર ગુલામુંકો ખોલતા હે તો કાગમે લગે રહે. ઓર ઇસ્કે ખજાનેમે ને ને ચીઝે ખેશ કીમત થી. ઉસ્કે દુસ્મનુંકો દે ડાલા. અબ

દેખકે ધસ મઠકો કીસ કદર રંજ હોગા. મુલક ઔર ફરજદ ઔર ખજાને, ભોડી, શુલામ, ઔર માલ વ મતાબકે શીરાકી આગ ઉસ્કી જનમે મુલગી ઔર ઇસ્કો જલાતી હે વોહ આહતા હે કાસ ઇસ્કો એકઠી દમમે હલાક કર દેતે બહોતસા અઝાબ ઇસ્કે તનપર મુસલ્લત કરતે, તા વોહ ધસ ગમસે છુટ જતા. યેહ મીસાલ એક આતીશકી હે ઔર જીસ કદર દોલત બ્યાદી ઔર સલતનત બેખલલ હો ધસ કદર યેહ આગ ભડકેગી. પસ જીસ્કો દુન્યામે તમતોઅ બેસ્તર હો ઉસ્કા ઇશક કઠન હોગા. ઔર ઉસ્કે શીરાક કી આગ જનકે અંદર બહોત ભડકેગી. ધસ ઇનકારકી મીસાલ ધસ જહાંમે ખતલાના મુમકીન નહિ. કયું કે દીલકા સારા ગમ જો ધસ જહાંમે થા દીલ ઔર જનમે કાયમ નહિ હોતા. કયું કે હવાસ ઔર દુન્યાકે કામકાજ દીલકો મશગુલ રખતે હે ઔર યેહ શુબ દીલકે બાબમે એક પરદા હે તા અઝાબ ઇસ્મે જાયગીર ન હો. ઇસી વાસ્તે જબ ખીમાર, આબે ઔર કાન કીસી તરફ લગાતા હે તો ઇસકા દુખ કમ હોતા હે. જબ ઇસસે ફારીખ હોતા હે તો દુખ બડ જતા હે. ઇસી વાસ્તે જબ કોઇ મુસીબતવાલા નીંદસે ઉઠતા હે મુસીબતકા ઝખમ ઇસ્કે દીલપર બડા હોતા હે કયું કે જન નીંદકી હાલતમે ખાલીસ હુવા કરતી હે. મેહસુસાતસે મીલનેકે આગે જો ચીઝ ઇસે પોહોંચતી હે બડા અસર કરતી હે. હતાકે અગર નીંદસે ઉઠનેકે બાદ અઘી આવાઝ સુનેગા ઇસ્કી તાસીર બહોત હોગી. ઇસ્કા સખખ યેહ કે દીલ મેહસુસાતકે અસરસે પાક રહેતા હે ઔર ધસ જહાંમે હરગીઝ પાક ન હોગા. ઔર જબ મર જવેગા મેહસુસાતકે અસરસે પાક હોગા તબ ઇસ્કી કદુરત યા રાહત બડી હોગી. એસા ખ્યાલુ મત કર કે વોહ આગ, દુન્યાકી આતીશકીસી હોગી. બલકે ઇસ આગકો સતર પાનીસે ઘોંકે દુનિયામે ભેજે હે. દુસરી કીસ્મ, શર્મ ફરવાઇકી આગ હે; ઇસ્કી મીસાલ યેહ હે કે કીસી બાદશાહને એક કમીના હકીરકો અપના મુકર્બ કીયા. યા મમલેકતકે બાબમે ઇસે અપની ન્યાબતદી. અપને જનાના મહેલમે ઇસે જાને દીયા. ઔર બોલાકે કોઇ બેગમ ઔર ખવાસ ઇસિસે પરદા ન કરે. સખ અપને ખજાને ઇસ્કે હવાલે કીયે ઔર ઇસકો અપના મોતેમદ અલપહે બનાયા. જસ ઇસ્ને ઇતની સરફરાજીયાં દેખી, ખાતીન મેં બગાવત અખત્યાર કરકે, આહકે ખજાનેમે તસર્ફ કરને લગા. ઔર હરમ સરામે ખ્યાનત કી ઔર જાહીરમે અપને તઇ અમાનતદાર ખતલાયા. એક દીન જબ હરમસરામે ખ્યાનત વ નમક હરામી કર રહા થા, શાહપર અચાનક ઇસ્કી નજર પડી કે એક રોઝનસે મખરી દેખ રહા હે, સમજા કે

બાઈશાહ હરરોજ ઉંચી નમતસે દેખતા હોગા. ઉરને મોહલત ઇસ વાસ્તે દી કે મેરી ખ્યાનત બડી હોવે ઓર એક :પારગી અઝામે સખત દે કે મુઝે માર ડાલે. અબ સોચકે એસી સુરતમે' સર્મ વ રસ્વાઇકી કેસી આગ ઇસ્કે દીલકો જલાવેગી, હાલકે ઇસ્કા બદન સલામત હે. વોહ ચાહેગા કે અમર ઝમીન રહે, તો ઇસ્મે' સમાજવે, તો ઇસ ફઝીહત વ રસ્વાઇસે છુટે. એસાહી હે તુ ઇસ જહાનમે' બહોતસે કામ કરતા હે કે વોહ બઝાહીર અચ્છે નઝર આતે હે', પર શીલ હકીકત ફલાલ રસ્વાઇકીકે મુજબ હે' જબ ઇન અફસાહકી હકીકત ક્યામતમે' તુઝે ઝાહીર હો તેરી રસ્વાઈ આશ્કાર હોગી. ઓર તુ શરમીન્દગીહી આતીશમે' જલેગા. મસલન આજ કીસીકી ગીબત કર રહા, ફર્દા ક્યામતમે' અપને તઈ યું દેખેગા કે અપને બાઇકા ગોસ્ત ઇસ મઝેસે ખા રહા ગોયા મુર્વે પીરયાન હે. જબ ખુબ ગોર કરે સમઝે કે ચેહ અપને મત્ર સહી પીરાદરકા ગોસ્ત હે; ઇસ્મે' ક્યા કુછ રસ્વાઇ હોગી, ઓર ઇસકા દીલ કીતના ન જલેગા. ગીબતકી હકીકત ચેહી હે. આજ તુઝે નઝર નહિ આતી, પર ફર્દા આશ્કાર હોગી. ઇસી વાસ્તે જબ કીસીને સપ્નેમે' દેખા કે એક મુરદેકા ગોસ્ત ખા રહા હે ઇસ્કી તાખીર ચેહ હે કે ગીબતકરતા હે. ઓર અગર આજકે દીન કે તુને દીવારપર એક પથર ફેંકા ઓર કોઈ તુઝે ખબર કીયા, કે ચેહ સંગ દીવારપરસે તેરે ઘરમે' ગીરતા હે ઓર તેરે બચુ'કી આંખ ફેડતા હે, તુ ઘરમે' જલેગા ઓર દેખેગા કે તેરે પ્યારે ફરજંદુ'કી આંખ કુદ મઘ. કેસી આતીશ તેરે દીલમે' પડેગી ઓર તુ કીતના રસ્વા હોગા. જો શખસ ઇસ જહાનમે' એક મુસલમાનસે હસદ કરેગા ક્યામતમે' અપને તઈ ઇસ સીદ્દતસે દેખેગા જો હસદકી હકીકત હે. યાની તુ હુસ્મનકી તખાલીકા ધરાદા કીયા, ઇસ્કા કુછ તુકસાન ન હુવા. બહકે તેરી ખરાબી હુમ- દીન તખાલ હોગયા ઓર તેરી ઇબાતે' જીનસે ઇસ જહાનમે' તેરી આંખકો ચોશની થી ઇસ્કે નામએ આમાલમે' લીખી ગઈ. તુ ઇબાદતસે ખાલી રહા. ઓર જદા તેરી ઇબાદત તેરે બચુ'કી આંખસે જ્યાદા તુઝે કામ આવેગી. કયું કે વોહ તેરી સઆદતકા સખબ હોતી હે. ફરજંદાન નેક બખતીકા સખબ વહાં નહિ હોતે હે' પસ ફરદાએ કીયામત જો સીદ્દતે' હકીકતકી તાખે હે' ઓર હરએક બીઝ માનીકી સુરત લેતી હે, વહાંકી રસ્વાઇકા સખબ હોવેગા. ઓર ઇસ લીએ કે નીંદ ઉસ આલમસે નજદીકી રખતી હે, સપ્નેમે' કઈ બીઝે માનીકી સુરત લેતી હે. નકલ હે કે કીસીને ઇબ્ને સીરીન કે પાસ જાકે બોલા, મે' એસા ખ્યાલમે' દેખા કે એક અંગુઠી મેરે કામમે' હે. મે' હસસે મરફુ'કે મુઢ ઓર

ઝોરતુંકી ફૂજ/પર મોહર કરતા હું ઇસમે જોલા કયા તુ મોઅઝઝીન હે ઝોર
 માહે રમઝાનમેં સુખ્દકે આગે અઝાન દેતા હે. :ખોલા, હા, એસાહી હે.
 અઅ યહાં નીગાહ કર કે ખ્વાબમેં કીસ તરહસે મોઆમલેકી હકીકત ઇસપર
 ઝાહીર કી કે રમઝાનમેં અઝાન ઝીકકી સુરત રખતી હે કે ખાને પીને ઝોર
 જમાઅ કરનેસે મુમાનેઅત હો. ઝોર ઝોર અનખ યેહ હેં ખલાબમેં યેહ
 તમાશા ક્યામતકા તુઝે બતાએ હેં ઝોર તુઝે કુછ વકુફ નહિ.
 એસાહી હદીસ શરીફમેં આયા હે કે ક્યામતકે દીન દુન્યાકો એક બદસુરત
 ખુટ્યાકી સુરતસે લાવીંગે જો ઇસે દેખેગા, બોલેગા, નઉઝો બીદલાહે
 મીન્હા જવાબ દેગે અઅ લોગો યેહ વોહી દુન્યા હે, છસ્કે તલબમેં તુમ
 હલાક હોતે થે તા ઇતના પશેમાન હોવીંગે કે દોઝખમેં ગીરના ઉન્હેં પસંદ
 આવેગા. તા શરમીન્દગીસે છુટે ઝોર ઇન રસ્વાઇયુંકી મીસાલ એસી હે.
 નકલ હે કે એક બાદશાહને અપને ખેટેકા બ્યા કર દીયા થા. શાહઝાદા જખ
 રાતકો દુલહનકે પાસ જના ચાહા. બહોત શરાબ પીકે મસ્ત હુવા, તખ
 વોહ દુલહનકે હુન્દ્રેકી તલાશમેં નીકલા. ઇતેફાકસે રાહ બૂલકે બાહર ગયા.
 ઇસીતરહ ચલા જતા થા, આખીર એક ઘર થા, જહાં ચીરાગ રોશન થા,
 સમઝા કે દુલહનકા ઘર ચેહી હોગા, અંદર ગયા, લોગુંકો દેખા, કે મુતે
 પડે હેં. હરચંદ પુકારા કોઇ ઉસ્કો જવાબ ન દીયા. સમઝા કે સખ સો
 ગએ હેં. એક શખ્સકો દેખા કે નર્ધ ચાદર મોં પર ઝોઢા હે, બોલા, દુલહન
 ચેહી હે. ઉસ્કે આગોશમેં લેઢા જખ ચાદર ઉસ્કે મુંહપરસે જોલા, ખુશખો
 ઉસ્કે દીમાગમેં આને લગી. કહા કે યેહ બેશક દુલહન હે કયું કે ઇસે અત્તર
 લગાએ હેં. ઇસસે જમાઅ કરને લગા. ઝોર અપની જબ ઉસ્કે મુખેં ઢાલા
 જુઆબ ઉસ્કે મુંહસે નીકલતા થા, સમઝાકે ઇસસે મુદારા કરતે ઝોર ઇસપર
 ગુલાબ છીડતે હેં. જખ ઉઝલા હુવા ઝોર ઇસે હોશ આયા તો કયા દેખ
 તાહે કે વોહ હુન્દરા આતીશ પરસ્તુંકા મકબરા હે ઝોર વય સોનેવાલે મુરદે
 હેં ઝોર વોહ નર્ધ ચાદરવાલી છસ્કો દુલહન સમઝા થા, એક ખુદી બદસુરત
 હે કે ઇન અઆમમેં મર ગઇ થી. ઝોર વોહ અછી બાસ અખીર ઝોર
 અર્ગજેસે આતીથી. ઝોર વોહ રતુઅતેં જો ઇસે પોહોંચીથી સખ ઇસ
 ખુટ્યાકી નીજસત થી જખ ખુબ ગોર કીયા તો અપને બદનકો નીજસતમે
 આલુદા ઝોર અપને મુંહમેં ઉસ્કે જુઆબસે તલખી પાયા. ચાહા કે
 ઇસ રસ્વાઇ ઝોર નાપાકીકે સખબસે મરજને, ઝોર ડરા કે મળાદા, ઇસ્કા
 બાપ ઝોર લશ્કરીયાન ઇસે દેખે, જખ ઇસ સોઅમેં થા, અચાનક બાદશાહ,
 અમીર, કિમરાકો સાથ લેકે ઉસ્કી તલાશમેં આ નીકલા. વોહ ઇસ્કો ઇસ

ખરાબી ઝોર ફરમાઈએ દેખે. મલીકઝાદા ઈસ્વકત ચાહા કે ઝમીનમે સમાવે તાફઝીહતમે બચે તો શદા દુન્યાદારાં સારી દુન્યાકી સારી લઝતુકો મસી સીફતમે દેખેગે ઝોર ને અસર શેહવાતે દુન્યાવીસે ઇન્કે દીલમે રહા હો, ઇસ નીબસત ઝોર તલખીકે માનીંદ હોગા, ને શેહનદેકે મુંહ ઝોર અદ-નપર થી. બલ્કે ફરમાઈ ઝોર જયાદા હોતી. કયું કે ઇસ આલમકી સખ્તીકી મીસાલ ઉસ આલમમે બતા નહિ શકતે. પર દીલકી આગકી શરેહકા ચે જરા નમુના હે. અદનકો ઇસસે ખબર નહિ, ઇસ્કો શર્મીંવ ખીબલતકી અંગાર કેહતે હે. તીસરી ટીસમ વોહ આગ હે ને જમાલે ઇલાહીકી મહરૂમીસે ઝોર ઇસ સઆદતકી નાઝમેદીસે પેદા હો. ઇસ્કા સખખ નાદાની ઝોર અધાપન હે. ને આદમી ઇસ જહાનસે લે ગયા ઝોર મારેફત હાસીલ નહી કીયા મોહબ્બત વ રીયાઝતસે દીલકા તસ્રીયાનન કીયા; તા જમાલે હઝરતે ઇલાહી, મોતકે બાદ ઇસ્મે નઝર આવે, જેસા સાફ આઇનેમે નઝર આતા હે. બલ્કે માસીયત ઝોર શેહ વાતે દુન્યાકા રંગ ઇસ્કે દીલકો ઇતના સીયાહ કરદીયાકે વોહ અધેપનમે રહા, ઇસ અંગારકી મીસાલ ઇસતોર પર સમઝકે અધેરી રાતમે એક જમાઅતકે સાથ તેરા ગુઝર એસી જગામે હો જહાં રાંગરેઝા બહોતસે પડે હો. રંગ ઇન્દા નઝર નહિ આતા. રફકા કેહને લગે, અય યાર છરકદર હો સકે, ઇન્કો ઉઠાલે, હમ સુને હેકે ઇસ્મે મન્દેઅત બહોત હે. હરએક શખ્સ ઇન સંગરેઝકો અપને મકદુરબર ઉઠા લીયા ઝોર તો, કુછ નહિ ઉઠાયા, ઝોર કેહને લગા કે ખીલફેલ મેહનત કરકે ઝોર બોઝ ઉઠાના બડી હીમાકત હે. ઝોર ખુદ યકીન નહિ કે કલ ગેહ કામ આવે યા ન આવે સાથીયાં બાર ઉઠાકે વહાંસે નીકલે ઝોર તુ ખાલી હાથ ઉન્કે સાથ ચલ દીયા. કબી ઇન્પર હસતા ઝોર કધી ઇન્કો ગેવકુફ જનકે, અફસોસસે કેહતા કે છસ્કો અકલ ઝોર દાનાઈ હો આરામસે ચલતા હે, જેસા કે ગે ચલતાહું ઝોર ને અહમક હો ગધેકી માનીંદ મહાલ તમેઅપર બોઝ ઉઠાતા હે. નાદાન ડિમલેમે આયા તો કયા દેખતા હે કે વોહ સંગરેઝે લાલ, યાકુત ઝોર આબદાર મોતીયાં હે. હર લાલ, વ ગોહરકી કીમત લાખ દીનાર હે. વોહ લોગ ને ઉઠાએથે આર ઝું કરને લગે કે કયું હમ ઝોર જયાદા નહિ લાએ ઝોર તુ ઇસ દગાસે હલાક દુવા. ઇસ હસરતકી આગ દીલમે બડકને લગી. વોહ લોગ ઇન જવાહી-રકો બેચકે રૂએ ઝમીનકી શાહી હાસીલ કીએ ઝોર અંછી અછી ન્યામતે ખાને લગે ઝોર જહાં છ ચાહે વહાં રેહને લગે. તુઝે નંગા, લુખા રખકે તુઝસે ખીદમત ઝોર ગુલામી લે. અગર તુ કહે કે ઇસ ન્યામતસે મુઝેબી કુછ દીજીએ. અસ્લાહ તઆલાને શરમાયા કે બહાઓ હમપર થોડા પાની યા

શેઝીદી તુમકો અડલાહને બોલે અહ્લાહને હસમ કીયા હે ઇન દાનુંકો
 કફેર પર. વોહ લોગ જવાબ દે કલ તો તુ હમપર હંસતા થા આજ હમ
 તુજપર હંસેગે. ઓર અગર તુમ મસ્ખરી કરેગે હમસે, તો હમલી
 મસ્ખરી કરીગે તુમસે, જેસા મસ્ખરી કરતે હો તુમ. બહેસ્તકી
 ન્યામત વ દોલત દીદારે હકકી મહરૂમીકી ગમકી મીસાલબી હે. વોહ જવા-
 હીર ઇબ્રાહીમુંકી મીસાલ હે, ઓર વોહ તારીખી દુન્યા હે ઓર જે લોગ
 ઇબ્રાહીમુંકે જવાહીર નહિ ઉઠાએ ઓર બોલે કે આઈ'દાકી મનફેઅતકે
 લીએ જે મસ્કુક હે, બીલફેલ મેહનત કાહેકો ઉઠાવે, કલ ફરયાદ કરેગે.
 અફીદુ અલયના મીનલ માએ. ઓર યેહ બાદ નસીબ કયું ન પચ-
 તાવે કે ઓરકું ઓર આબેદુકો એસી સરશરાઝીયાં મીલેંગી, કે દુન્યાકી
 સારી ન્યામતે, ઇસ્કી એક સાઅતકા મુકામલા ન કરે, બલકે આખીર જીસ્કો
 દોઝખસે નીકાલતે હે ઇસેબી તની ઇન્યામત દે કે દુન્યાકી ન્યામતકે દોચંદ
 હો ઓર યેહ મુશાબેહત પેમાઈશિ ઓર મીકદારસે ન હોગી. બલકે ન્યામતકી
 રૂહમે હે જે ખુશી ઓર લજતસે ઇબ્રાહીમ હે. જેસા કહેતે હે કે એક
 ગોહરદસ દીનારકા હે તો યહાં નફસે માલીયત મકસુદ હે ન વઝન વ મસા-
 હત, (માપ) ફરસ. જબ આતીશે રહાનીકી તીનું કીસ્મેં તુને પેહચાના
 અબ માલુમ કરકે યેહ આગ જીસ્માની આગસે તેજતર હે કયું કે બદનકો
 દર્દસે આગાહી નહિ હોતી જબ તક ઇસ્કા અસર જનકો ન પોહોંચે. પસ
 તનકા દર્દ જનકો પોહોંચતા હે ઓર ઉસસે બડા હોતા હે. પસ જે આગ
 ઓર દુખ કે જનકે દરમ્યાનસે નીકલે અલબત્તા સખ્ત હોવેગી ઓર યેહ
 આગ જનકે દરમ્યાનસે ઉઠતી હે બાહીરસે નહિ આતિ એક ચીઝકા જે
 મુકતઝાએ તળેઅ હો ઉસ્કા ઝીદ તખીઅત પર ગાલીબ હોનેસે હરએક
 દર્દ પેદા હોતા હે ઓર તનકા મુકતઝાએ વળેઅ યેહ હે કે ઇસ તરકીબમેં
 ખલક ન હો. ઓર ઉસ્કે અજઝા એકકે રહે. ઓર જબ અજઝા ઝખમકે
 સખ્તસે એક દુસરેસે જુદા હોં ઉસ્કા ઝીદ બાહીર હોનેસે દર્દ હોતા હે
 ઓર જેસા જરાહત અજઝાકો એક દુસરેસે જુદા કરતી હે આગ યેહબી
 એક ચીઝકે અજઝાકે દરમીયાન સરાયત કરકે ઇન્કો એક દુસરેસે જુદા
 કરતી હે પસ હરએક જુઝવસે એક દર્દ પાવેગા ઇસ્તીલીએ અંગારકા દર્દ
 બહોત સખ્ત હુવા કરતા હે. જે ચીઝ દીલકી તખીઅતકા મુકતઝા ન હો
 જબ ઇસ્કા ઝીદ પેદા હોતા હે ઉસ્કા દર્દ જનકે દરમીયાન સખ્તતર હોગા.
 ઓર દીલકી બાહીશ ખુદાકી મારેહત ઓર ઉસ્કી દીદાર હે. જબ નાખીનાઈ
 જે દીદારકા ઝીદ હે ઇન્કેં જાએગીર હો ઇસ્કા દર્દ બેનીકાયત હોગા.

અગર આદમીયુંકે દીલ ઇસ જહાંમે ખીમાર ન હોતે, મોતકે આગેબી ના ખીનાઇકા રોગ પાતે. લેકીન જમ હાય, પાકિ સુન હોતે હેં ઓર ઇન્કા હીસ નહિ રહેતા: અંગારકી તેઝી ઇસે માલુમ નહિ હોતી. જમ ઉઝ દે હોતા હે, એક બારગી આગસે બડી અઝીયત પાતા હે. ઇસીતરહ દુન્યામેં હરએકકા દીલ સુન રહેતા હે ઓર ચેહ ઉઝ મોતસે દુર હોતા હે, પસ અચાનક ચેહ આતીશ જનકે અંદરસે નીકલતી હે, બાહીરસે નહિ આતી. કયું કે ખુદ હમરાહ લે ગયા થા ઓર ઉરકે દીલમેં છુપી થી લેકીન જમ ઇસે ઇસ્મુલયકીન ન થા ઇસ આતીશકો નહિ દેખા: અજ ને ઇસ્મુલયકીન મીલા માલુમ કીયા. હક હે કે અગર જનો તુમ ચકીન કરે જનના ખેશક દેખોગે તુમ દોઝખકો શરીયતમેં દોઝખ ઓર ખેલેસ્ત જુસ્માનીકા ખયાન તહસીલવાર હોનેકા સખખ ચેહ હે કે સખ લોગ ઇસ્કો સમજ સકતે હેં લેકીન આતીશે રહાનીકા અહવાલ જસ કીસીસે તુ કહેગા વોહ ઇસ્કો હકીર જનતા હે ઓર ઇસ્કી સખતી નહિ પેહચાનતા. જેસા કે અગર તુ કીસી લડકેકા કહેગા કુછ પક નહિ, તો બાપકી દોલત તુકે નહિ મીલેગી ઓર તુ ઇસ સઆદતસે ખેનસીખ હોગા વોહ લડકા ઇસ બાતેકી ખુખી નહિ સમજતા ઇસ વાસ્તે ઇસ્કે દીલપર તાસીર નહિ કરતી પર અગર તુ ઉસ્કો કહે તુ ન પહેગા તો ઉસ્તાદ તેરા કાન મડોડેગા તખ વોહ ઇસ બાતસેં ડરતા હે કયું કે ચેહ ઇસ્કે ફેહમમેં આતી હે ઓર જેસા ખેઅદબ લડકેકે બાખમેં ઉસ્તાદકા ગોસ્માલ કરના ઓર બાપકી દોલતસે મહરમ હોતા હે, હક હે એસાહી દોઝખે જુસ્માની ઓર દરગાહે ઇલાહીકે હરમાનકી આતીશ હક હે ઇસ મહરમીકી દોઝખ જુસ્માનીકી વોહી નીસબત હે જે દોલત પીદરસે મહરમ હોનેકે મુકાબલેમેં ગોસ્માલીકી નીસબત હે. ફરેલ સાયદ તુ કહેગા કે ચેહ ખયાન બરખીલાફ ઇસ મતલબકે હે જે ઉલમા કીતાબુમેં લીખે હે કે ઇન બારુકો સિવાય તકલીદ ઓર સમાઅતકે જનના મુમકીન નહિ. અક્લ ઓર બસીરતકો ઇસ્મેં દબલ નહિ. માલુમ કરકે ઓલમાકા ઉઝ ઉસ્કે આગે મજકુર હુવા ઓર ચેહ બાત ઇસ્કે બરખિલાફ નહિ કે જે કુછ ચેહ લોગ આખેરતકે ખયાનમેં કહે હેં સખ દુરસ્ત હે લેકીન ચેહ લોગ મહસુસાતસે નહિ નીકલે ઓર રહાનીયાતકો નહિ સમજે યા બાવબુદ સમજનેકે ઇસ્કી શરેહ નહિ કીયે. કયું કે અકસર બલાઇકા ફેહમ ઇસસે કારીર હે ઓર જે બાત જુસ્માની હે. સાહેબે શરઅસે સુન્નેકે બજેર માલુમ ન હોગી. પર ચેહ દુસરી કીસમ મારેહતે હકીકતે રહકી શાખ હે, મુશાહેદએ બાતીન ઓર તરીકે બસીરતસે ઇસકો પહચાનેગા જે અપને વતનમેં નીકલકે રહે

દીનકા સફર અખત્યાર કરે. ઇસ વતનસે હમારા ધરિદા સયર ઓર ધર નહીં કયું કે ચેહ તનકા વતન હે ઓર તનકા સરર કુછ કામકા નહિ. લેકીન વોહ જો ઇન્સાનકી હકીકત હે ઇસ્કા એક હીકાના હે જહાંસે આયા ઉસ્કા વતન વોહી હે યહાંસે ઇસકો સફર કરના પરેગા ઓર રાસ્તેમેં કઇ મનઝીલેં હેં ઓર હરએક મનઝીલકા એક જુદા જુદા આશ્રમ હે ઓર કરા-રગાહ અન્વલ મહસુસાત હે પસ મુખઅલાત, પસ મવહુમાત, પસ મઆકુલાત ચેહ ચોથી મનઝીલ હે. વોહ અપની હકીકતસે ઇસ ચોથી મનઝીલમેં વાકીફ હોગા, ઇસ્કે આગે ઇસે ખબર નહિ હોતી. ઇન ઓભેમુંકા એક મીસાલસે ફેહમ કર શકતે હેં વોહ ચેહ હે કે આદમી જખતક આલમેં મહસુસાતમેં હો, ઉસ્કા દરજ પરવાનેકી માનીદ હે, જો ચીરાગપર ગીરા થા. કયું કે ઇસકો હુસને બસારત હે લેકીન ખ્યાલ વ હીજઝ નહિ. અંધેરેસે ભાગકર એક રોઝન હુંકતા ઓર સમઝતા હે કે ચીરાગ એક રોઝન હે. અખતે તર્ક રોઝન પર મારતા હે જખ આતીશકા ધુવાં પાતા વોહુદ્દે ઇસ્કે ખ્યાલમેં નહિ ઈરતા કયું કે ઇસે ખ્યાલ ખવ હીજઝ નહિ. ઇસ લીએ શીર ચીરાગ પર ગીરકે હલાક હો જતા હય અગર ઇસકો મુખઅલાત કે હીજઝકી કુવ્વત હોતી, જખ એક દુખ દેખા થા, શીર ઇસપર ન ગીરતા ફુપસ મહસુસાત પેહલી મનઝીલ હે. મુખઅલાત દુસરી મનઝીલ જખતક આદમી ઇસ દરજેમેં રેહતા હે, જનવરકે બરાબર હોગા. જખતક એક ચીજસે રંજુર ન હો નહીં જનતા કે ઇસસે ઝમાના ઝરર હય જખ એક બાર રંજુર હોતા હય દુસરી બાર ભાગ જતા હય તીસરી મનઝીમ ખવહુમત હંચ જતે ઇસ દરજેકા પોહોંચતા, બદરી ઓર ઘોડેકી બરાબર હોતા હે, અનદેખી પેહન-તસે ગુરેઝ કરતી હય. ઓર સમઝતા કે ઇસસે રંજ હોગા કયું કે બકરા ઓર ઘોડા જો કબી શેરકો ન દેખા હો, જખ ચેહ ઇસે દેખતે હંચ ભાગ જતે હંચ ઓર સમઝતે હંચ કે અપના દુશ્મન હય. અગરચે પેશ ઓર ડંટ ઓર. શીલસે જો ડીલમેં ઇન્સે જ્યાદાહ હંચ, નહિ ભાગતે ચેહ એક બસીરત હંચ જો ઇસ્કે બાતીનમેં રખે હંચ જીસસે અપને દુશ્મનકો પેહચાને ચેહ સખ હોતં હુવે એક ચીજસે જો કુલ આશ્કાર હોગી હઝર નહિ કર સકતા કયું કે ચેહ ચોથી મનઝીલમેં હય. જો માકુલાતકી મંઝીલ હંચ. તખ આદમી ઇસ દરજેકા પોહોંચેગા, સખ જનવરકી સરહદસે ગુઝર જાવેગા યહાંતક જનવરકી હમરાહ થા ઓર યહાં અન્વલ આલમેં ઇન્સાનીયતકો પોહોંચતા ઓર એસી ચીજ દેખતા હય જીસમેં હીસ, વ તખમુલ વ વહેમકા દખલ ન હો. એસે કામુસે જો આઈદા હોવેગે હઝર કરતા હય. કામુકી હકીકતકો

ઇન્કી સુરતસે જુદા કરતા હય ઓર હરચીઝકી હકીકતકો ને ઇસ ચીઝકી સચ
 સુરતપર શામીલ હુવા કરતી હે પોહોંઆતાં હય ઓર ને ચીઝેં ઇસ આલમમેં નજર
 આતી હેં જે નીહાયત નહિ કયુકે ને ચીઝ મહસુસાતમેં હો અન્સામસે
 ખારીજ નહોગી; અન્સામે મુતનાહી યાની નીહાયત પઝીર હેં ઓર આલમે
 મહસુસાતમેં ઉરકી ચાલી ઝમીનકી સયર કોસીસહે ને હરએકસે હો શકે ઓર
 ચોથી આલમમેં ને ઇસ્કી સેર હે કામુકે હકાઇકમેં હે ઓર વોહ પાની
 પર ચલનેકી માનીંદ હોગી ઓર મવહુમાતમેં ઉરકી ગરદીશકી મીસાલ એસી
 હે જેસા કીસ્તીમેં ખેઠા હોકે ઇસ્કા દરજ આખ વ ખાકકે દરમ્યાન હે ઓર
 આલમે માફુલાતકે ઇસ પાર એક મુકામ હે જહાં અંખીયા, અવલીયા ઓર
 અહલે તસબુદ પોહોંઆતે હેં. ઇસ્કી મીસાલ એસી હે, જેસા હવાપર ઉડતે
 હેં ચેહી ખાતથી કે ભોગોને હઝરત સ. સે કહાકે ઇસા અલયહીસ્સલામ પાની
 પર ચલતે થે ફરમાને ગેલ સચ હે. અગર ઇન્કા ચકીન જ્યાદા હોતા
 તો હવા પર ચલતે. તો આદમીકે સફરકી મનઝીલેં આલમેં ઇદરાકમેં
 ફક્ત કરતી હેં. જલ્મ મનઝીલેં આખીર હોતી હેં, શાયદ મલાઇકે કે દરજેકો
 પોહોંચેગા. પસ જનવડકે આખીર દરજાતસે લેકેં મલાઇકકે આલા દરજ તક
 આદમીકે ઉરજકી મનઝીલેં હેં ચેહ ઇસ્કા નશેખો ફરાજ હે. ઇસે ચેહ ખતર
 લગા હે કે શાયદ અસ્ફલુસ્સાદ્દીનીમેં ગીરે યા આલા ઇસ્લીયીનકો પોહોંચે
 ઇસ ખતરકા ખ્યાન કુરાન શરીફમેં થું આયા હે. “હમને દીખલાઇ
 અમાનત આસમાનકો ઝમીનકો ઓર પહાડકો શીર સખને કયુલ
 ન કીયા ઓર ઇસસે ડર ગએ ઓર ઉઠા લીયા ઇસ્કો ઇન્શાનને
 તેહકીક વોહ થા ઝાલીમ ઓર નાદાન.” કયું કે ને ચીઝ જમાદ
 યાની પતથર હો ઉરકા દરજ નહિ બદલેગા વોહ ખેખબર હે ઇસે ખતર
 દરપેશ નહિ ઓર મલાઇક ઇસ્લીયીનમેં રહેતે હેં. અપને અપને મુકામસે
 નહિ ઉતરેંગે બલકે હરએકકા મુકામ ઇસીપર વકફ હે જેસા ફરમાયા
 ઓર નાહ હે હમસે મગર ઇસ્કે લીચે હે મુકામ મુકરર બહાઇમ
 અસ્ફલુસ્સાદ્દીનીમેં હેં. ચેહ તરકકીકી લીયાકત નહિ રખતે. આદમી ને
 દોનુકે વસ્તમેં રાકે હુવા ચેહ ખતરકી જગા હે કયું કે મુમકીન હે ચદાવસે
 દરજ મલાઇકકો પોહોંચે. યા ઉતારસે બહાઇમકે દરજેમેં ગીરે તો અમાનત
 કો ઉઠાનેકા માની ખતરનાક કામકા અખત્યાર કરના હે. શીર આદમીકે
 સિવાએ ઓર કોસી મખલુકકા ચેહ મકદુર નહિ કે અમાનતે ઇલાહીકા ખોજ
 ઉઠા સકે. મકસુદ ચેહ હે એસી ખાત ને અકસર લોગ નહિ કહે હેં. હમ
 કેહ દીએ તા તુએ માલુમ હો કે ચેહ અજબ નહિ. મુસાશીર હમેશા મુકી-

મુકે બરખીલાઈ રહેતા હે. ઓર અઠસર લોગ મુઠ્ઠીમ હે મુસાફીર નાદીર હે ઓર જો શખ્સ મહસુસાત ઓર મુખ્બલાતમે જો પેહલી મન્ઝીલ હે રહા કરેગા હરગીઝ ઇસ્કે કામુકે હકાઇક આહીર નહિ હોવેગે વોહ રહાની નહોગા રહાનીયાત કે અહકામ નહિ સમજેગા. ઇસી વાસ્તે ઇસ્કા ખ્યાન કીતાબુમે નાદીર રહેતા હે. ઇતને ખ્યાન પર હમ ખસ કરેગે કયું કે ઇસસે ન્યાદા આખેરતકી મારેશત કીસીકે ઝેનમે ન આવેગી બહકે ઇતના બી સમજના હુસ્વાર હે. ફરેહ ખસા અહમકાન જીન્હે નકુબ્બત ચેહ હે કે કામુકી અપની ખસીરતસે પેહચાને ઓર ન ચેહ તવશીક કે શરીઅતસે ઇસ્કો કબુલ કરે, આખેરતકે મુકદ્દમેમે દંગ રેહતે હે. શક ઇન પર ગાલીબ હુવા હે ઓર જબ ગલબા શેહવતકે સખખસે આખેરતકા ઇન્કાર ઇન્હે પસંદ આતા હે ઇન્હે દીલમે વોહ ઇન્કાર આહીર હોતા ઓર શેતાન ઇસ્કી પરવરીશ કરતા હે. વોહ સમજતે કે દોઝખકા અહવાલ જો શુરમે આયા હે, ફક્ત ડરાનેકી ખાતીર હે. ઓર જો કુછ બેહીસ્તકા અહવાલ હે, સખ ફરેખ હે. ઇસ લીચે શેહવતે નફસાનીકી પેરવી કરતે હે. ઓર શરઅપર નહિ ચલતે, ઓર શરઅ પરસ્તુકો હીકારતકી નઝરસે દેખતે ઓર કેહતે હે કે ચેહ સખ હગ ગએ હે એસે અહમકકો ઇસ ખાતકી લીયાકત કહાં જો ઇન અસરારકો દલીલસે સમજે. પસ ઇસ્કો દાવત કીજીએ તા એક આહેરી ખાતમે તખમ્મુલ કરે ઓર ઇસસે યુ કહે કે અગરચે તેરા યુમાન ગાલીબ ચેહ હે કે એક લાખ ચોખીસ રૂઝાર પેગમ્બર ઓર સારે હુકમા, ઉલમા ઓર અવલીયા ગલતીપર હે ઓર ફરેખ ખાએ, તો બા વસ્ક ઇતની હીમાકત કે ચેહ અહવાલ માલુમ કીયા. આખીર મુમકીન હે કે ચેહ ગલતી તેરી હો ઓર તુ ફરેખ ખાયા હે કે આખેરતકી હકીકત ઓર અઝાબે રહાની નાહ સમજતા હે. ઓર રહાનીયાતકી મીસાલ આલમે મેહસુસાતસે માલુમ નહિ કરતા. અગર વોહ અપની ગલતીકા કામલ ન હો ઓર કેહતા હો જેસા મેં જાનતાહું કે દોકા, અદદ, એકસે, ન્યાદા હે; ઇસી તન્હ સમજતાહું કે રહકી કુછ હકીકત નહિ ઓર વોહ ખાકી નહિ રેહતી. રહાની ઓર જીસ્માની રાહત વ રંજ સખ જુઠ્ઠ હે એસેકા મીઝાજ ખીગઝ ગયા હે ઇસ્કે ઇસ્લાહકી ઉમેદ ન રખીએ ચેહ ઉસ કામમે દાખીલ હે જીનકે લીએ હકતઆલાને કહા “વ ઇન તદઅહુમ ઇલિલ હુદાએ ફિલનુ વ્યહ તદુ વએઝન અખદા.” ઓર અગર વોહ કહેગા કે ઇસકા મહાલ હોના મેરે પાસ સાખીત નહિ અગરચે ચેહ ખાત મુમકીન હે પર બહક હે ઓર જબ ચેહ મુકદ્દમા મુકે શીલ હકીકત માલુમ નહિ ઓર જીન ગાલીબસેબી સમ-

જતા હું તો એક ઝઘડી ગુમાનસે સારી ઉત્ર ડાહોડો પરહેઝગારી અખત્યાર
 કરું એર નફસાની લઝતુંસે ખાઝ રહું. હમ ઇસે જવાબ દેવેંગે, અખ ને
 તુને ઇતની ખાતકા ઇકરાર કીયા અઠલકી રસે તુઝપર વાજીય હુવા કે તુ
 શરેકા તરીક અખત્યાર કરે. કયું કે જખ બકા ખતર રેકતા હે ગુમાન
 ઝઘડીસે ભાગતે હે. મસલન જખ તુ ખાના ખાનેકા ઇરાદા કીયા, કીસીને
 ખોલા કે સાંપ ઇસ ખાનેમેં મુંહ ડાલા હે તો અલખત્તા હાય ખેંચ લેગા.
 અગરચે ઇસ્ખાતકા ગુમાન હો કે વોહ જુઠ કહેતા હે એર આપ ખાનેકે
 વાસ્તે યુ ખોલતા હે. પર મુમકીન હે કે ઇસને સચ કહા હો. તુ અપને
 દીલમેં કહેગા અગર મેં ઇસ્કો ન ખાઉં તો ભૂખકી અજીબત ઉડાની સેહલ હે.
 અગર ખા નહિ; શાયદકે વોહ સચ કહા હો, ઇસી તરાત અગર ખીમાર
 હો જાવે એર અદેશા મોતકા હો, ઉસ્વકત તાવીઝ નવીસ ખોલા, એક દીરમ
 મુઝે દે, તો તાવીઝ એર નકશ લીખ દેતા હું, જીસ્કી બરકતસે તુ ચંગા હોગા.
 અગરચે તેરા ગુમાન ગાલીખ ચેહ હોકે ઇસ નકશકો તંદુરસ્તીસે કુછ નીસ-
 ખત નહિ. પર તું કહેગા શાયદ ચેહ સચ કહેતા હો, એક દીરમ ઇસ્કો દેના
 આસાન હે. એર અગર કોઇ નજુમી કહે કે જખ ચાંદ રહાની મનઝી-
 લમેં આવે, રહાની કડવી દવા ખા, તો સેહત હાસીલ હો ઇસકી ખાત
 માનેકે વોહ મેહનત તો ઉઠાવેગા એર કહેગા શાયદ ચેહ સચ કહેતા હો
 પર અગર દરોગ કહા હે ચેહ મેહનત સેહલ હે પસ કીસી આદીલકે નઝદીક
 એક લાખ ચોખીસ હઝાર પેગમ્બરકા કોલ એર ઇસપર સારે હોકમા એર
 ઓલમા એર અવલીયાકા ઇતેફાક કરના, નજુમી એર તાવીઝ નવીસ એર
 તખીખ કારીરસે કયતર ન હોગા. જીતકી ખાતકે ભરોસે, ઇસ મેહનતે અઝી-
 મસે ખચતેકી ખાતીર થોડા રંજ અપને પર તો લીયા. એર બહોત તુક-
 શાનકી બનીસખત થોડા તુકસાન હમ રહેતા હે જખ કોઇ શખસ હીસાખ
 કરેગા કે દુન્યાકી ઉત્ર કીતની હે એર ઝમાના અખદ જીસે આખીર નહિ
 કીતના હે ? સમજેગા કે ચેહ મેહનત ઇસ ખતરે અઝીમકે મુકાબલેમેં થોડી
 હે જો અપને દીનમેં કહેતા હે કે અગર ચેહ રાસ્ત કહેતે હે મેં ઇસ
 અઝામે અખદમે રહું કયા કહુંગા ચેહ દુન્યાકી રાહત જો ચંદ રોઝકી હે.
 મુઝે કયા ફાયદા દેગી. શાયદકે ચેહ સચ કહેતે હોં એર અખદકે માની ચેહ
 હે કે અગર સારે જહાનમેં ખાજરા ભર દે એર એક પરીદેકો કહે કે હર
 હઝાર સાક્ષમેં એક ખાર એક ઢાના ઇસસે મુઝે નીદાન વોહ ગરજા સઃ
 જાવેગા એર અખદસે કુછ ફિતમ ન હોગા. પસ એસી મુફત બેફાનતેહામેં
 અગર અઝામે રહાની હો યા જીસ્માની યા ખ્યાલી કીસનરહ ઇસ્કો સહીએ.

ઐર દુન્યાકી ઝીંદગી ઇસ્કે સામને નાચીક છે કેહા આકીલ એસા ન હોવા
કે ઇસ મતલબમે ખુબ ગોર ન કરે ઐર ન સમજે કે એહત્યાતસે ચલના
ઐર એસે ખનરેસે હઝર કરના વાજબ છે ગોકે ઇસ્મે મેહનત હો, અગરચે
ગુમાની ખાત હો કયુંકે દુન્યાકે લોગ તીજરતકી ખાતીર કીસ્તીપર સવાર હોકે દરયા-
કા સફર કરતે ઐર મહેનતે ઉઠાતે હેં સય ગુમાનસે મેહનત ઉઠાતે હે. તો અગરચે
અઝામે આખેરતકા ઇસ્કે ચકીન નહિ, આખીર ગુમાને અઝર રખતા હોગા.
પસ અગર અપને પર શકત કરેગા તો ઇસ મેહનતકો ઉઠા લેવેગા. ઇસી
વાસ્તે હઝરત અમીરલ મોમેનીન અલી કરમલ્લાહો વગર હો એક દીન કીસી
મુલહીદસે મુનાઝેરા કરકે કેહને લગે. :અગર અઝામે આખેરતકે બાબમે
તેરી બાન સય છે તો તેરી નીજત હો ઐર હમારી બી અગર હમારા
કહા હક છે, તો હમ છુટેગે ઐર તુ દાએમી અઝાબમે પડા રહેગા ચેહ
ખાત જે અમીરલ મોમેનીનને ફરમાયા ઇસ મુલહીદકે કેહમ અઝકે મુવા-
ફીક થી ન ચે, કે આપકો ઇસ બાબમે શક હો પર આપને સમજા કે રાકે
ચકીનકી ખાત ઇસ મુલહીદકે જેનમે નહિ આવેગી. પસ ઇસસે તુજે માલુમ હોગા
કે દુન્યામે જે ગખ્સ અદે આખેરતકી તરફ મશગુબ ન હો બડા અહમક છે
કરકા સળગ ગરજત વ નાદાની છે. કયું કે દુન્યાકી શેહવતે ઇસે એતની
કુરસત નહિ દેતી કે જરા તઅમ્મુલ કરે નહિ તો જે ગખ્સ બીલચકીન
સમજા ઐર વોહ જે ગુમાને ગાલીબસે જીનતા છે ઇન સયપર અકસ
કી રસે વાજબ છે કે ઇસ ખતરે અઝીમસે બચે ઐર એહતેયાત કી રાહ
આગે લે. સલામ હો ઉસ પર, જે તાબેદારી કીયા સીધી રાહકી
બાબ કિન્વાને મુસલમાનીકા બ્યાન જીસમે મારેશતે નક્સ, ઐર મારેશતે
ઇલાહી, ઐર મારેશતે દુન્યા, ઐર મારેશતે આખેરત, મઝકુર છે તમામ
દુવા ઇસ્કે બાદ મોઆમલાતે મુસલમાનીકે અરકાન હમ શર કરીગે ઇન્શા
અલ્લાહોતઆલા. અલ્લા હુમ્મા સદલે અલા સય્યદના વ મોલાના
મોહમ્મદી વ આલેહી વ સહાબેહી વ સદસીમ.

તમામ દુવે આર કિન્વાન, મારેશત નક્સ, મારેશતે ઇલાહી,

વ મારેશતે દુન્યા, વ મારેશતે આખેરત, કીતાબ

કીમીયાએ સઆદતદે.

તૈયાર છે !

તૈયાર છે ! !

ઉર્દુ ઝ'માન અને ગુજરાતી હરફેમાં.

અખલાકે મોહમદી.

કીમત રૂ. ૧-૦-૦ એક.

મળવાનું ઠેકાણું.

અન્જુમન ઈસ્લામ.

રાણાવાવ (કાઠીઆવાડ)

